The Latvian Newspaper for Canada and U. S. A.
Published twice weekly by the Latvian Relief Society of Canada "Daugavas Vanagi."
Editor-in-Chief: ALEKSANDRS KUNDRATS.
Editorial and Business Office: 123 Huron St., Toronto, Ontario, Canada.
Telephones: EM 8-0792, EM 8-3239.
United States Editorial Offices:
New York: Editor — V. Irbe,
87 Ellwood St., New York 40, N. Y., U.S.A.
Telephone LOrraine 7-6470.
Chicago: Editor — K. Kezbers,
2727 Milwaukee Ave., Chicago 47, Ill., U.S.A.
WEDNESDAY, MARCH 4, 1964

LATVIJA
AMERIKĀ

19. n-rs. TREŠDIEN 1964. GADA 4. MARTĀ 14. GADS

AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL BY THE POST OFFICE DEPARTMENT, OTTAWA AND FOR PAYMENT OF POSTAGE IN CASH

Latviešu laikraksts Amerikā
Iznāk divas reizes nedēļā — trešdienās un sestdienās. Izdevējs — Latviešu aprūpes biedrība Kanadā „Daugavas Vanagi."
REDAKTORS: ALEKSANDRS KUNDRATS
Redakcija un kantoris: 123 Huron Street Toronto, Ont., Canada. Telefoni: redakcijai — EM 8-3239, kantorim — EM 8-0792
vakaros tālrunis — 766-2001
Ņujorkas redakcijas vadītājs red. V. Irbe, 87 Ellwood St., New York 40, N. Y., U.S.A. Tālrunis LOrraine 7-6470.
Čikāgas redakcijas vadītājs red. K. KEZBERS, 2727 N. Milwaukee Ave., Chicago 47, Ill., U.S.A. Tālruņi: DI 2-2324, BR 8-8681.

PAR VIENĪBU UN BRĪVU LATVIJU

Daugavas Vanagu Kanadas delegātu gadskārtējo salidojumu ievadīja DV KV priekšsēža R. Epnera ievadvārdi.

Sēkoja māc. A. Lūša vaditais svētbrīdis.

Sesijas darba posma ievadījumā DV KV priekšsēdis savā ziņojumā citā starpā norādīja:

„Runājot par aizvadīto gadu, varu teikt, ka darbs visās DV organizācijas nozarēs bijis sekmīgāks. Tas liecina, ka sabiedrības atsaucība DV mērķiem ir pieaugusi, neskatoties uz mūsu pretinieku veltīgām pūlēm sašķelt latviešu sabiedrību.

Daudz pūļu un līdzekļu pagājušā gadā prasīja apgāda Daugavas Vanags izveidošana par patstāvīgu uzņēmumu. Esam iegādājušies spiestuvei nepieciešamās mašīnas, tā kļūdami neatkarīgi. Šis darbs ir prasījis lielu uzupurēšanos no apgāda vaditāja un mana vietnieka Šmita kunga, kuŗš ziedojis gan daļu sava atvaļinājuma, gan daudzas brīvās dienas un stundas šī uzdevuma veikšanai.

Otrs liels darbs, ko iesākām pagājušā gadā, ir latviešu autoru darbu izdošana angļu valodā. Ar Niagāra Falls universitātes prof. A. Rubuļa kunga pašaizliedzību un neatlaidību veikti tulkošanas darbi, un apgāds cer grāmatu izdot aprīļa mēnesī. Šī grāmata kalpos latviešu vārda popularizēšanai angliski runājošās zemēs.

Aprūpes darbā pag. gadā lielāku vērību piegriezām palīdzībai Latvijā. Sakarā ar katastrofālo pārtikas stāvokli dzimtenē palīdzība tur esošiem šogad vēl vairāk jākāpina, jo varam būt droši, ka padomju valdības brīvajā pasaulē iepirktie kvieši Latviju sasniegs niecīgā vairumā, un pirmām kārtām būs domāti komūnistu partijas funkcionariem, bet ne tiem, kam palīdzība patiesi vajadzīga.

Kultūras laukā DV nodaļas rīkojušas vai piedalījušās koncertu, teātŗa izrāžu un citu sarīkojumu izkārtošanā. Atzīmēja ma DV teātŗa dalībnieku sirsdedze teātŗa mākslai, iestudējot jaunas lugas un sniedzot izrādes arī ārpus Toronto.

Jaunatnes un skolu atbalstīšana ir DV organizācijas neatņemama daļa. Materiāli atbalsti sniegti gan LNAK skolu daļai, gan vietējām skolām, tāpat skautu un gaidu kopām un sporta vienībām.

Kanadiešu sabiedrības iepazīšanai ar Latvijas likteni DV Ār. inf. daļa izsūtījusi attiecīgus materiālus, cieši sadarbojoties ar LNAK Informācijas nozari.

Latviešu nama Toronto iegādei akciju pārdošanā jo aktīvu līdzdalību ņem vanadzes un vanagi. Mūsu vidū varam sveikt rekordisti, kuŗa savākusi pāri par $ 13.000,- Tā ir Jonānes j-kdze. Iespēju robežās DV nodaļas arī ārpus Toronto piedalās nama akciju iegādē.

„Aprūpes darbs, darbība Latvijai un latvietības saglabāšanai svešatnē un mūsu jaunatnes pašsākumu atbalstīšana būs svarīgākie DV saimes uzdevumi arī nākotnē," runas noslēgumā apliecināja DV KV priekšsēdis. „Mūsu līdzšinējais darbs ir sekmējies, pateicoties nodaļu atsaucībai un visu darbinieku nesavtībai. Par to visiem sirsnīgs paldies!"

Pēc namatēva — Toronto DV nodaļas priekšnieka I. Zamlovska apsveikuma sesijas dalībnieku uzrunāja Latvijas konsuls V. Tomsons, aicinot DV saimi arī turpmāk tikpat uzticīgi kalpot latviešu tautai un cīnīties par brīvu Latviju.

DV ASV zemes valdes priekšsēdis V. Hazners apliecināja, ka ASV un Kanadas DV saimes sadarbība un draudzība ir izveidojusies cieša un neķīrama.

„Tikai kopīgi mēs veiksim uzdevumus, par kuŗu pildīšanu mums jānes atbildība visas latviešu tautas priekšā. Lai Dievs dod mums gudrību un tālredzību!" — runas nobeigumā teica ASV vanagu saimes vadītājs.

LNAK un kalpakiešu vārdā runāja K. Tannis, apliecinot, ka DV organizācija ir latviešu sabiedriskās dzīves stūrakmens.

Latviešu virsnieku apvienības vārdā sesijas dalībniekus sveica apvienības valdes priekšsēdis J. Šmits.

Kanadas latviešu skautu jeņdas priekšnieks A. Budrēvics pateicās par lielo atbalstu, ko DV Kanadā snieguši skautu organizācijai.

Preses biedrības Kanadas kopas vārdā sveica rakstniece E. Senkēviča.

Latviešu nama org. komitejas priekšsēdis E. Šķobe aicināja būt vienotiem. Tikai kopsolī veiksim mums uzticētos pienākumus.

Kanadas katoļu apvienības sveicienus nodeva K. Boriss, bet A. Rāviņš sveica Toronto Latviešu kreditsabiedrības vārdā.

Ilga Breikša delegātus sveica Kanadas vanadžu vārdā.

Rakstiski sesijas dalībniekus sveica DV CV un Toronto latviešu skola.

Neilgā pārtraukuma periodā sesijas delegāti ieradās DV apgāda spiestuvē. Apgāda vad. J. Šmits sniedza informāciju par jauniegādātām mašīnām un uzņēmuma darbu.

Sapulces vadībā par priekšsēdi ievēlēja E. Krūku, viņa vietnieku E. Robežgruntnieku, bet sekretāriem — R. Britālu un V. Zdanovski.

Valdes un citu amatpersonu ziņojumiem sekoja īsas, bet lietiškas debates.

Pēc debatēm un revīzijas komisijas ziņojuma, ko sniedza tās priekšsēdis A. Akmens, delegātu pilnsapulce atzina valdes un visu darbinieku darbību par sekmīgu.

Pārejot pie turpmākās darbības, debates un ierosinājumi ievēra plašu un ļoti vispusīgu darbības lauku, uzliekot jaunajai valdei ne tikai līdzšinējos, bet arī vairākus jaunus pienākumus.

DV ASV zemes valdes priekšsēdis V. Hazners vispārējos vilcienos raksturoja trimdas latviešu kopīgi veicamos uzdevumus. Te Daugavas Vanagū saime kā aktīvākā pretkomūnisma cīnītāja izvirzīta pirmajā vietā. Tāpat, kur vien iespējams, ASV un Kanadas vadošo personu uzmanība vēršama uz pašreizējo stāvokli okupētā Latvijā, kur tiek iedzīvināts nežēlīgs genosids un rusifikācija. Jāpanāk, lai Apvienotās Nācijās pieskartos Latvijas un citu komūnistisko okupāciju zemju jautājumiem. Šis gads būtu izdevīgs piemērotu demonstrāciju organizēšanai pie Apvienotām Nācijām. Latviešu trimdas saimei un Daugavas Vanagu organizācijai jāgatavojas pašaizliedzīgai cīņai un grūtam darbam nākotnē.

Lai vērstu Apvienoto Nāciju uzmanību uz Baltijas valstīs gaidamām masu pārvietošanas, izsūtīšanas un pārtautošanas problēmām, arī Ojārs Ievinš pieskārās demonstrāciju vēlamībai, kas varētu tikt organizētas septembrī Ņujorkā, kad tur pulcēsies AN pilnsapulce. Šis jautājums jau iepriekš pārrunāts DV Hamiltonas nod. un DV Kanadas delegātu pilnsapulce šo ierosinājumu vienbalsīgi atbalsta, lūdzot DV KV to nodot LNAK, kas savukārt sazinātos ar Baltijas tautu federāciju Kanadā un ASV. Tāpat delegātu pilnsapulce aicina līdzīgu lēmumu pieņemt DV ASV delegātu pilnsapulcei, kas sanāks tuvākā nākotnē.

Konsuls V. Tomsons ieteica būt aktīvākiem lasītāju vēstuļu rakstītājiem arī dažādās provinces pilsētās, vēršot lasītāju uzmanību uz genosīdu Latvijā. Tā kā visi laikraksti nonāk Otavā parlamenta lasītavā, kur ar tiem iepazīstās attiecīgie parlamenta locekļi, tad mūsu problēmas tādā veidā tiktu arī viņiem atgādinātas.

Vispārējam politiskam stāvoklim pieskārās arī V. Grāvelis un citi delegāti.

Par jaunatnes lietām runāja Z. Bukovskis, uzsverot, ka skolu un jaunatnes darbinieki veic ļoti lielu un nozīmīgu darbu, par ko tiem pienākas arī DV saimes pateicība. Jaunatne ir mūsu nākotnes atslēga un tādēļ DV KV turpmāk jāizveido vēl ciešāks kontakts ar visām jaunatnes organizācijām, skolām, jaunajiem kultūras darbiniekiem utt.

Dažu domstarpību pamatos ir pašas vecākās paaudzes pietiekošas neiedziļināšanās trūkums, jauno paaudzi kritizējot vietā un nevietā, kā to piebilda Z. Neimanis no Sadberijas. Viņš vairākkārtīgi uzsvēra arī mazāko provinces DV nodaļu stāvokli, kad bieži vien jāatsakās no nozīmīgāku kultūrālu sarikojumu rīkošanas tieši līdzekļu trūkuma dēļ. Šai ziņā DV KV atbalsts ļoti nepieciešams.

(Nobeigums 8. lpp.)

Pulkvedis Oskars Kalpaks. A. Brūvera zīmējums LA

Jaunā maiņa

KALPAKIESU DIENĀS

Pāri ūdeņu un zemju tālumiem šodien atkal nopland spožas ugunis: deg dzimtenes apvārsnis aiz dienām, kad vīri un jaunekļi metas kaujās, lai zemei izcīnītu brīvību un tiesības. Nekas nav padzisis mūsu atmiņai un goddevībai tiem, kam tā no paaudzes uz paaudzi pienākas. Ja šodien tik reti dzirdam vārdu patriotisms, kas katru cīnītāju, kaut arī viņa ugunsspēks ir niecīgs, padara stipru un varonīgu, tad tas vedina uz domām, ka mūsu dienās mieru un brīvību vairs neizcīna šīs spožās īpašības aizsegā, bet gan ar ieroču masu pārākumu. Kam šī iznīcinošā krava lielāka, tas nostājas virspusē. Vēl vairāk: šodien miers un brīvība brīžiem pastāv vienīgi ieroču aizsegā — ar dziļu nedrošības sajūtu, šaubīšanos un nepastāvību. Vai ne tamdēļ, ka šodien tautu un valstu attiecības noteic ne vairs principi, bet intereses?

Tālais marts, kas mūs atkal sastop svešuma ceļos, atgādina divus virzītājus spēkus — patriotismu un principus, bez kuriem nekad nebūtu pacēlusies Latvijas brīvvalsts. Ja mūsu jaunatnei un vīriem brīvības ciņu sākumā nebūtu šo bruņu, apstākļi būtu ierāvuši visus notikumus pavisam citādā gultnē. Diezin, vai kādas citas valsts vēsture var atsegt tādu patriotisma paraugu, kādu 1918./19. gados pauda mūsu jaunatne un vīri, kas izprata brīvības nozīmi savai tautai?

Jau strēlnieku laikmets uzrausa patriotismu: tūkstoši un atkal tūkstoši veidoja šīs nacionālās cīnītāju vienības, kuŗas spārnoja princips, nevis aprēķins. Latvijas atbrīvošanas ciņu sākumā, kaut kur vidū starp pirmajiem cīnītājiem zemes ziemeļos un dienvidos uzplaiksnīja dziļš patriotisms arī mūsu studējošā jaunatnē. Spožu tēvijas mīlestības apliecinājumu pierādīja mūsu studentu organizācijas, kad korporāciju Selonijas un Tālavigoddevībai tiem, kam tā no paaudzes uz paaudzi pienākas. Ja prātīgi stājoties karotāju pulkā. Saprotams, bija arī citi brīvprātīgie, kas pameta studijas, lai tā labāk un kvēlāk pakalpotu savai tēvzemei. Kur gan šodien rast līdzīgu piemēru, kad dzīves apstākļu izlutinātais rietumu cilvēks bieži ar vīpsnājumu saņem aicinājumu pakalpot savai valstij m i e r a apstākļos? Bet mazajai Latvijai tolaik netrūka vīru, kas savu brīvprātību un ziedošanos pierādīja k a ŗ a laukos.

Mērķtiecīgs darbs un ciņa prasa kontinuitāti. Tikai tad sagaidāmi panākumi, kam nepārejoša vērtība. Kad 6. martā savu dzīvību Latvijai ziedo pirmais mūsu cīnītāju pavēlnieks pulkvedis O. Kalpaks, viņa vietā stājas kapteinis Balodis, lai turpinātu varoņu operātīvajām vienībām. Šai brīdī, notiekot jaunajai maiņai, nebija ne mazākās šaubīšanās par gala mērķi. Pie tam šī maiņa notika kaujas laukā, tā iezīmējot tās nopietnību un svarīgumu. Kaut šodien fiziskā Latvija sasista drupās, jo nojaukts viss, kas reiz stalti bija cēlies valsts brīvības gados, mūsu tautu tirdī neapklusināma doma par jauno maiņu — par tiem darītājiem un cīnītājiem, kuŗiem nāksies operēt aizejošo vietā, vienalga, vai tie būtu Tireļa varoņi, Ventas ērgļi, Ziemeļu cīnītāji un beidzot tie, kas nesa pēdējo cerību par Latvijas brīvību — mūsu Volchovas vīri un Kurzemes aizstāvji.

Laiks viņus noliec pie zemes. Bet — kas paliks aiz viņiem? Vienalga, cik ilgi šaustu ienaidnieks, kaut kam ir jāpastāv, kaut kam ir jāeksistē, kas izrādītu pretestību un spītu naidam un dusmībai. Pulkv. Kalpakam bija teicams pēcnieks, kas darbu noveda līdz galam. Kāda būs jaunā maiņa mūsu veco karotāju paaudzēm? Vai tā būs mantojusi v i s u un bez atlikuma no saviem priekšgājējiem?

Šodien neiespējami iedomāt tādu pašu gājienu uz Ventu, kāds tas bija tālajā martā. Lai pie tā nokļūtu, ir nepieciešamas pārveidības pašos pamatos, jo šobrīd liktenis nolicis katru mazo lielo ēnā, kuŗus joprojām virza intereses, bet ne principi. Taču vienu uzdevumu lai šodien pilda jaunā maiņa — mūsu jaunatne svešumā. Tā ir garīgā modrība par tēvu zemes Latvijas likteni. Šais ietvaros mūsu jaunatne dara daudz, un no tā viņa nekad neatkāpsies.

Paaudzes nomainās. Nav lielu pārmaiņu īpašībās, ko jaunā paaudze pārņem no iepriekšējās. Vienmēr tur būs patriotisms un neatkāpiga izsekošana principiem. Kalpakiešu dienās, līdz ar kuŗām mūsu acīm nokūp Tīreļpurva sniegi un Neveles kauju duna, lai mūsu solījums un apņemšanās darīt visu, kas mūsu spēkos un gudrībā, lai cirstu un nostiprinātu ceļu uz valstisku brīvību. Laiks tam uzvels ilgu un smagu slogu, bet mūsu iztu rību tas neiznīcinās. Jo mūsu darbu turpinās jaunā maiņa.

A. Vilks

Uzņēmumā Kanadas DV saliedojuma dalībnieki. 1. rindā no kreisās: A. Čivželis, V. Hazners, I. Breikša, R Epneris, K. Purmalis, Ž. Bukovskis; 2. rindā: O. Ieviņš, K. Bencons, R. Alksnis, E. Krūka, V. Grāvelis, P. Rudzītis, A. Kvēps, J. Ronis; 3. rindā: R. Britalis, E. Robež gruntnieks, J. Gailītis, Ž. Neimanis. Foto JAK

LATVIJA

19. n-rs. TREŠDIEN 1964. GADA 4. MARTĀ

Abonēšanas maksa ASV un Kanadā: par mēn. $ 1.50; 3 mēn. $ 4.50; 6 mēn. $ 8.50; par gadu $ 16.00.
Sludinājumu maksa: sludinājumu daļā $ 1.60; tekstā $ 3.20 - $ 6.40 par vienas collas slejas telpu.
Redakcija patur tiesības manuskriptus saīsināt.
Neizlietotos manuskriptus neuzglabā, bet uz vēlēšanos sūta atpakaļ, ja pievienota pasmarka.
Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītajos rakstos izteiktās domas var neatbilst redakcijas viedoklim.

SŪTIET SAVIEM PIEDERĪGIEM dāvanu saiņus ar DV Grāmatnīcas Sainīšu nodaļas starpniecību.
123 Huron St., Toronto 2-B, Ont.
Tel. 368-0792.

Pēc vienādas grafikas

PAR 470.000 DEPORTĒTIEM POLIEM VĒL AIZVIEN TRŪKST JEBKĀDU ZIŅU

(A.P.) — „Ir vairāk kā skaidrs, ka daudzi simti tūkstoši no tiem mūsu tautiešiem, kas laikā no 1939.-45. g. deportēti uz Padomju Savienību (un tādu bija apm. 1 ar pus miljona), ja vien tie vēl ir dzīvi, vēl atrodas Padomijas vergu nometnēs," teica polu Nacionālās apvienības viceprezid. Dr. V. Czervinskis kādā preses intervijā Anglijā. Boļševiku valdīšanu Polijā raksturojot kā lielu traģēdiju visai polu tautai, Dr. C. uzsvēra, ka brīvībā esošo polu nemitīgā prasība ir atbrīvot visus deportētos tautas brāļus un atjaunot Polijas valsts neatkarību.

„Pašreizējā atomu laikmetā nav iespējams pasauli sadalīt divi daļās — vienā, kas bauda laimi un brīvību un otrā, kur valda terrors.

Ir visai pazīstams fakts, ka boļševiku varasvīri ir visai jūtīgi pret tautas noskaņojumu. Tas ir ļoti iespaidīgs ierocis, un es esmu pārliecināts, ka mēs varam uzvarēt daudzās lielās kaujās, neizlejot ne pilītes asiņu. Pašreizējā lielteļu valdība Polijā nekad neiedrošināsies prasīt brīvību deportētiem vai prasīt valsts neatkarību, tas pienākums ir uzlikts mums, brīvībā esošiem. Laikā no 1939. g. — 45. g. krievi deportēja pāri par 1 ar pus milj. polu, — vīrus, sievietes un bērnus. No šī kopskaita mums aizvien vēl trūkst ziņu par 470.000 tautiešu likteni. Zināmie fakti un skaitļi ir ļoti trūcīgi, bet varam droši apgalvot, ka daudzi tūkstoši polu vēl aizvien smagi vergo Sibirijā.

Kopš 1956. g. attiecības starp Poliju un Padomju Savienību gan mēdz dēvēt par zināmā mērā „uzlabotām," bet tās tomēr ir visai vēsas, un nav jāaizmirst, ka politiskā, sociālā un ideoloģiskā ziņā Polija pilnīgi pakļauta Padomijai. 1957. g. Polijā notika vispārējās vēlēšanas. Bija solīts, ka tās būs „brīvākas" par agrākajām, bet dienu pirms iešanas pie balsošanas urnām, radio raidījumi brīdināja iedzīvotājus, ka atturēšanās no balsošanas vai nebalsošana par komūnistu kandidātu sarakstu, nozīmēs Polijas svītrošanu no pasaules kartes."

MĒRAUKLAS

Kultūras dienas atgādina, ka pasaules slavenībām ir jāsacentas, ko apzīmējam ar nolietoto vārdu „kultūra", ir palicis vienigais kopīgais saucējs latviešiem visā pasaulē. Nekur nedzīvojam pietiekami lielā skaitā (izņemot Latvijā, kur latviešiem noteikšana visās dzīves nozarēs ir ļoti maza), lai varētu uzrādīt kādus ekonomiskus vai politiskus sasniegumus. Kultūra ir vienīgā, ko mēs vēl paši spējam veidot un uzturēt dzīvu; tā ir vienīgā, ar ko varam piesaistīt bērnus un pieaugušos savai tautai.

Viena mūsu kultūrālās dzīves problēma ir tā, ka teātri un koncerti kļūst par naudas iegūšanas līdzekli labdarīgiem ļaudīm. Mēs esam vairāk ieinteresēti „tirajā atlikumā" nekā sarikojuma māksliniecisko kvalitātē. Ir dabiski, ka draudzes, biedrības un skolas šādā veidā mēģina pavairot savus ienākumus, savā zemē dzīvojot, līdztekus profesionālam teātrim un operai, tas būtu tikai apsveicami. Seit dažādo organizāciju papspārnē radušās grupiņas ir mūsu kultūrālās dzīves mugurkauls. Profesionālas tās nekad nekļūs, bet būtu pēdējais laiks tās pārveidot vismaz nopietnās studiju grupās.

Līdz šim esam pieņēmuši ka katra veida sabiedriska rosība ir apsveicama, jo tā pulcina latviešus un tos pietur tautai. Ļoti maz vērību esam piegriezuši sarīkojumu kvalitātei, parasti aizbildinoties, ka tos, kas strādā bez kādas materiālas atlīdzības kritizēt nevar, jo citādi viņi sarūgtināti savu darbu pametīs. Paceļas jautājums, kādas mērauklas pielietot. Latvieši dzīvo tik izklaidus, ka nevienam nav iespējams salīdzināt sarīkojumu kvalitāti. Tomēr arvien biežāk mākslinieki un ansambļi pārceļo kontinentus, viesodamies latviešu kolonijās, tāpat lielākos centros ir pastāvīgi koŗi, teātru ansambļi u. c., kuŗi „eksportē kultūru" diezgan plašai apkārtnei, uz tiem varētu balstīt mūsu kritērijas. Ārpus latviešu sabiedrības loka pastāv vēl visa rietumu kultūra un tās mērauklas, kuŗas līdz šim esam centušies ignorēt.

Modernā technika padarījusi pasauli tik mazu, ka katrs cilvēks var apmierināt savas intereses, jebkuŗā laukā, ar vislabākajiem sniegumiem. Ar šīm cietību nebija varējuši izlīdzināt pat gadu simteņi, un Jēzum tā, droši vien, likās nesaprotama. Tāpat ortodoksālie jūdi vairījās arī no Galilejas apgabalos dzīvojošiem tautas brāļiem.

Galilejā, kuŗas robežās atradās arī Nācarete, dzīvoja daudz nejūdu. Gar Genaceretes ezeru pacēlās krāšņas bagāto romiešu savrupmājas un vasarnīcas; pilsētās un ciemos uzturējās samērā daudz atvaļināto romiešu leģionāru, kam maksāja pensiju, vai kas bija ieguvuši kādu nelielu īpašumu; Galilejā viņi jutās kā kungi. Viņi nīda jūdus. Un jūdi nīda viņus. Raibā tautību dažādībā, kāda bija Palestīnā, bija vērojama nesaticība, neiecietība, nenovīdība un naids . . . Un šī gaisotne saldēja milestības un līdzcietības apgaroto Jēzus dvēseli.

Jau pusaudža gados Jēzus, liekas, būs pamanījis arī varizeju svētulīgo liekulību; praviešu grāmatās lasītie vārdi par garīgo upuri, sirdsskaidrību, īsto dievbijību un Dieva likumu pildīšanu būs modinājuši Jēzū pārdomas par to, cik lielā mērā, ar saviem bauslības priekšrakstiem, no sākotnējiem Dieva avotiem aizgājuši bauslības kanona „Toras" sacerētāji, kas, Jēzus vārdiem runājot, „uzlikuši citiem nastas, ko paši negrib nest". (Mat. ev. 23.).

Kā jau norādīju, šādā veidā, intuicijas ceļā mēs varam daļēji rekonstruēt dažas izplēstas un pazudušas lapas stāstam par Jēzus bērnību un jaunību. Mums jāiegaumē arī tas, ka evaņģeliju rakstītāji ir vēlējušies atzīmēt tikai pašus svarīgākos notikumus Jēzus dzīvē. Uz to norāda arī Jāņa evaņģelija epilogā rakstīti vārdi, kur lasām: „Vēl daudz citas zīmes Jēzus darīja savu mācekļu priekšā, kas nav aprakstītas šinī grāmatā. Bet šis ir uzrakstītas, lai jūs ticētu, ka Jēzus ir Kristus, Dieva Dēls, un — lai jūs, pie ticības nākuši, dzīvību iegūtu viņa vārdā." (Jāņa ev. 20, 30—31.).

Arn. Lūsis

Redziet, kāds cilvēks —kāds Dievs!

(4. turpinājums)

Ģenerāļa Varus vadībā, uz Sepforisu steigušies romiešu leģiona karavīri. Tie aplenkuši pilsētu un nopostījuši to līdz pamatiem, smagi sakaujot tās aizstāvjus. Cīņā kritis arī Jūda, saukts par Galilieti, un daudzi viņa sekotāji. Apmēram divi tūkstoši jūdu vīrus un jaunekļus, starp kuŗiem daudzi, varbūt, nebija vainojami nemieros, Varus pavēlējis piesist krustā — gar ceļa malu, kas vedis no Sepforisas uz Nācareti.

Varam iedomāties drausmīgo skatu, ko radīja šī cietsirdīgā, nesaudzīgā eksekūcija!

Varam iedomāties un atskārst, cik dziļi redzētais ievainoja Jēzus jūtīgo dvēseli, izraisot tur līdzcietību pret cietējiem, pretīgumu pret varmākām, pārliecību par to, ka naids dzemdē tikai naidu un asinis brēc pēc asinīm . . .

Līdzīgā veidā mēs, varbūt, varam mēģināt izskaidrot arī Jēzus nostāju dažos citos jautājumos, piemēram, Jēzus mācību par visu cilvēku vienlīdzību Dieva priekšā. Jēzus jau bērnībā iepazinās ar fanātismu un neiecietību. Vispirms — viņš to vēroja pašā jūdu tautā. Jūdejas apgabalos dzīvojošie jūdi šaursirdīgā augstprātībā raudzījās uz samariešiem; pat ceļā esot, viņi vairījās iet caur Samarijas robežām; viņi uzskatīja to par kaunu, ja kāds izslāpis jūds pasmēla ūdeni no samariešu akas vai avotiem . . . Šo naidu un neie-

JĒZUS UN JĀNIS KRISTĪTĀJS

Marka ev. 1, 1—11.

Laikmetu, kad vēstures skatuvē uznāca Jēzus, gribētos pielīdzināt agram pavasarim. Zeme tad šķietami ir sastingusi dziļā mierā un upes un ezerus vēl sedz zilganais, žņaudzošais ledus vāks. Bet debesīs jau ir manāms pavasarīgs dzidrums; visur ir saklausāma sīku strautu murdēšana un saules atraisīto ūdeņu čalošana. Sāk atgriezties arī pirmie agrīnie gājputni, un viņu balsis modina zemi no ziemas miega un sastinguma.

Arī Jēzum ienākot vidē, kuŗā viņam bija jādzīvo, valdīja it kā garīgs aukstums un sastingums. To bija veidojusi rakstu mācītāju un varizeju radītā burta kalpība, kas bija apsīkusi rituālismā, atstājot novārtā cilvēka dvēseles kustības, ilgas pēc skaidrības, dvēseles miera un svētlaimes.

Bet, zem šī burta kalpības un rituālisma saldējošā vāka bija dzirdama arī atmodas ūdeņu čalošana. To varam saklausīt arī Jāņa Kristītāja aicinājumā, kas sauca pēc iekšējas, garīgas pārtapšanas; aicinājumā, kas prasīja grēku nožēlu un atgriešanos. Mēs nevaram, par Jēzus dzīvi domājot, vienaldzīgi paiet garām šim vīram, kuŗš ar praviešа gaišo skatu Jēzū ir saskatījis Dieva sūtīto, gaidīto Glābēju.

☆

Jānis, kuŗam dots pavārds Kristītājs, bija piedzimis tikai dažus mēnešus pirms Jēzus, kā vēsturnieki domā, Hebronā, netālu no Jeruzālemes. Viņa tēvs bija priesteris Cacharija; viņa māte — Elizabete, attāla Marijas radiniece. Ar Jāņa piedzimšanu saistītie notikumi sīki aprakstīti Lūka evaņģelija pirmajā nodaļā. Jāpieņem, ka evaņģelija autors, to darot, vēlējies izcelt ne vien Jāņa Kristītāja profētisko nozīmi, bet arī sākotnējo, garīgo radniecību ar Jēzu; tā izpaudās Jāņa Kristītāja un Jēzus aicinājumā: „atgriezieties no grēkiem, jo debesu valstība ir tuvu klāt nākusi". (Mat. 3, 2.).

Jau kopš dzimšanas Jānis Kristītājs tika audzināts par nazarētu. Par nazarētiem („atšķirtiem") sauca tos jūdus, kas bija devuši zvērestu upurēt savu dzīvi Dievam, „atšķirties" no sekulāri noskaņotās sabiedrības, rigorozi pildīt bauslību, ievērot gavēņus, nedzert vīnu un citus reibinātājus dzērienus, dzīvot askētisku, vienkāršu dzīvi noslēgtā savrupībā. Lai šo mērķi sasniegtu, nazarēti meklēja kalnu un tuksnešu vientulību, kur tie netraucēti varēja nodoties meditācijai un lūgšanām.

Pēdējos gados aizvien dzirdamāk atskan balsis, kas norāda, ka Jānis Kristītājs esot piederējis arī pie tā saucamās „esēņu" apvienības, kuŗa pulcējās jūdi, kas, tā laika vēsturnieka Flavija Jozefa vērtējumā, centušies pitagoriešu un stoiķu askētisko dzīves ziņu saskaņot ar priekšstatiem, kādi par dievišķo likumu pildīšanu bija atrodami Vecajā Derībā. Esēņi dzīvoja nelielās, labi noorganizētās kopībās, parasti savrupējās vietās, kas bija grūti atrodamas un aizsniedzamas. Neierobežojot privātīpašuma tiesības, visa tiem piederošā manta tomēr bija pakļauta arī kopības lietošanai. Esēņi centās palīdzēt tiem, kas trūkumā un grūtībās. Sevis aizliegšana, atturība un darbs — īpaši lauksaimniecībā — bija viņu dzīves ideāls. Viņi neatzina verdzību. Viņi bija pret karu un jebkāda veida varas lietošanu.

(Turpinājums sekos)

Oskars Dankers

Lai vēsture spriež tiesu

ATMIŅAS PAR VĀCU OKUPĀCIJAS LAIKU LATVIJĀ

(2. turpinājums)

Hitleru bija pārņēmusi lieluma mānija. Gandrīz visa Rietumeiropa atradās viņa rokās. Viņš iedomājās esam tās noteicējs un likteņu lēmējs. Vācu karaviri stāvēja no Adrijas jūras līdz Narvai.

DAŽI VĀRDI PERSONĪGĀ LIETĀ

Tagad dažus vārdus personīgā lietā. 1939. gada rudenī nopietni saslimu. Lēkmes atkārtojās, slimība ieilga un piespieda mani palikt slimības gultā. Ārsti ieteica mierīgu dzīvi un pagaidām atteikties no dienesta pienākumiem.

Es iesniedzu armijas komandierim atlūgumu no amata. Ar valsts prezidenta 1939. g. decembŗa mēneša 209. pavēli armijai un flotei tiku atvaļināts un pensionēts. Kurzemes Divīziju nodevu ģenerālim Bukam, bijušam Jātnieku pulka komandierim. Par dzīves vietu izraudzīju Liepāju, bet lielāko daļu uzturējos lauku mājās pie Durbes ezera. —

1939. gadā neviens vēl neko nezināja par noslēgtiem slepeniem līgumiem un sarunām starp Padomju Savienību un Hitlera Vāciju, Politisko kursu varēja vērot tikai pēc notikušiem faktiem.

Sodien zināmi visi tā laika slepenie politiskie šacha vilcieni un mēs zinām, ka Hitlers un Staļins centās pārspēt viens otru viltībā, vārda un līguma laušanā. Staļins un Hitlers bija pārliecināti, ka pienācis īstais laiks pārveidot Eiropas politisko seju.

Baltijas valstis bija noraidījušas Hitlera priekšlikumu nokļūt Lielvācijas iespaidu sfairā. Tūdaļ rīkoties sāka Staļins. Caur Vācijas sūtni Maskavā, grāfu fon Šūlenburgu, viņš lika pieprasīt, vai Hitlers neceltu iebildumus, ja Padomju Savienība pārņemtu savā varā Baltijas valstis. Grāfs fon Šūlenburgs sazinājās ar Berlīni un cēla priekšā Staļina prasību. Hitlers to atzina. Pasaule tikai pēc gadiem uzzināja, ka aiz šī iemesla Hitlers bija devis rīkojumu vāciu tautības iedzīvotājiem izvākties no Baltijas valstīm, lai tie nenokļūtu zem boļševiku varas un terrora.

Hitlers savus kara gājiena plānus jau iepriekš bija sastādījis, tanīs bija arī paredzēts uzbrukums Padomju Savienībai. Loģiski, ka Baltijas valstis, kuŗas viņam nebija izdevies dabūtiš savā varā, tad dabiski noklūtu viņa rokās kā kara laupījums. Sodien mēs redzam, ka abi „lielie" ar Baltijas valstīm bija tirgošušies kā ar preci.

Pienāca 1940. gada 17. jūnijs. Daugavpilī bija Dziesmu svētki. Laudis bija sabraukuši no malu malām. Arī vakļiešu bariņi bija ieradušies. Svētku laikā, kā zibens no skaidrām debesīm, pienāca ziņas, ka sarkanarmija, tanku daļas un gaisa spēki koncentrēti pie mūsu austrumrobežas. Bija noticis arī uzbrukums mūsu robežsargu postenjiem: robežsargu māja izlaupīta, nodedzināta un robežsargi nošauti. No šiem Dziesmu svētkiem, kuŗi bija pēdējie brīvajā Latvijā, visi satraukti, nospiesti un ļaunu nojautu pārņemti, steidzās uz mājām. Lai šim aptikšanu varmācības aktam piešķirtu kaut cik pieņemamu, pieklājīgu ārēju izskatu, Padomju Savienības ārlietu ministrs Molotovs steidzās pie Maskavas raidītāja mikrofona. Viņš — kā parasti — ļoti veikli pārvērta baltu pār melnu. Molotovs runā apvainoja Latviju un Igauniju, ka tās noslēgušas savstarpēju līgumu, kas, lūk, esot vērsts pret Padomju Savienību agresīvos nolūkos. No viņa runas satura izrietēja, ka Latvija tūliņ soļos iekaŗot Maskavu. Rezultātā 200 miljonu iedzīvotāju lielā Padomju Savienība, baidīdamās no 2 miljonu latviešu tautas uzbrukuma, 17. jūnijā iesoļoja ar savu armiju Latvijā. Tās pašas dienas vakarā sarkanarmijas tanki jau stāvēja Rīgas laukumos un ielās. Viltīgos nolūkos ar Latviju noslēgtais Drošības un neuzbrukšanas pakts nesa Staļinam labus augļus, jo visas Baltijas valstis bija iekļautas viņa sarkanā varā.

Kad es no 1940.-33. g. vēl biju Daugavpils garnizona priekšnieks un Zemgales divīzijas komandieris, es 14 gadu laikā uzmanīgi biju vērojis mūsu austrumu pierobežu. Man allaž bija ienākušas ziņas par aizrobežas notikumiem, par dzīvi aizrobežas joslā un Krievzemes iekšienē, kā arī par Padomju valdības iestāžu rīcību. Man tāpēc nebija ne mazāko šaubu par nākamo Padomju varas soli. Vēl tanī pašā 17. jūnija vakarā no savām lauku mājām, kur biju noklausījies minēto Molotova radio runu, izbraucu uz Liepāju. Nākošā dienā apmeklēju Liepājas pilsētas vecāko Rimbenieku un prefektu Evertu, lai pārrunātu jauno stāvokli. Abi kungi man ieteica aizbraukt vismaz no Liepājas. Tā kā biju pensionēts un nebiju saistīts ne ar kādiem dienesta pienākumiem, man radās doma, aizbraukt uz ārzemēm. Es lūdzu prefektu Evertu kungu man izrakstīt ārzemju pasi. Viņš piezvanīja Iekšlietu ministrijai Rīgā un dabūja atļauju to darīt. Vēl tai pašā dienā es dabūju ārzemju pasi.

Iznākot no prefektūras, redzēju lielu ļaužu pūli, kuŗš virzījās augšup pa Lielo ielu. Tie bija Liepājas drāšu fabrikas strādnieki, kuŗi bija izdzīti uz ielas, lai kopējā gājienā demonstrētu ar karogiem un dziesmām savu prieku par „atbrīvošanu". Jaunā sarkanā vara mūsu latvju zemē bija sākusi savu darbību.

Nākošā dienā iebraucu Rīgā. Nākot no Virsnieku kluba, redzēju ļaužu baru, kas stāvēja ap Padomju sūtniecību. No Maskavas iebraukušais Višinskis no sūtniecības balkona uzrunāja tautu. Viņš meloja skaļi. Kremļa komisārs apgalvoja, ka Padomju valdība neiejaukšoties Latvijas iekšējās lietās un ka Latvija netikšot sovjetizēta. Vārdi skanēja labi, tikai ticības šiem vārdiem trūka. 20. jūnijā dabūju Lietuvas un Vācijas vīzas. Tai pašā naktī ar ģimeni pārbraucu Vācijas robežu.

23. jūnijā manās lauku mājās mani meklējuši sarkanarmieši.

Latvijā sākās Baigais gads. —

Vēl Rīgā būdams, es aizgāju pie Kreditbankas direktora Andreja Bērziņa un lūdzu viņu izsniegt man vismaz 500 latu pret manas mājas drošību vai pret vekseli. Direktors sāka plaši stāstīt un klāstīt par galviniekiem, par mājas vērtīšanu un ka viss tas prasīšot daudz laika. Redzēdams, ka es nekā nesasniegšu un ka manam lūgumam panākuma nebūs, es jautāju Bērziņa kungam: „Sakiet lūdzu, vai esat padomājuši, cik dienas jūs šinī savā direktora krēslā vēl sēdēsit un cik ilgi vēl banka vispār darbosies?"

Viņš vai nu nesaprata, negribēja saprast manu jautājumu, bet tikai dīvaini raudzījās manī. Sniedzu viņam roku un atvadījos, nojaušot, ka laikam viņu redzu pēdējo reizi. Steidzos ar ģimeni uz staciju, jo vilciena noiešanas laiks tuvojās. Vēlāk uzzināju, ka šis vilciens, ar kuŗu mēs no Latvijas izkļuvām, bija pēdējais, kuŗš izbrauca no Rīgas uz ārzemēm; pēc tam Baltijas valstu priekšā nolaidās Dzelzs aizkars.

Iebraucot Lietuvas territorijā, man kabatā bija tikai daži lati, jo Meitenes stacijā pie robežas kontroles muitas ierēdnis man laipni atņēma 90 latu un iedeva kvīti ar piezīmi: „Šo naudu, ģenerāļa kungs, jūs varēsit, kā tas parasts, saņemt atpakaļ, kad atgriezīsities atkal Latvijā." —

Vāciu zemē mums sākās grūta dzīve. Mums līdz bija tikai viena roķas soma ar mazbērna veļu un autiņiem mūsu gadu vecai meitiņai, un vecumnums pašiem. Mūsu ceļa somiņā vēl atradās maza, glīta koka kastīte roku izstrādājumā ko sieva kā mīļu piemiņu no savas mātes bija paņēmusi līdz no mūsu lauku mājām; tur viņa bija ielikusi saujiņu dzimtenes zemes un dažas steigā noplūktas, negatavas rudzu vārpas. Minētā kastīte tanī laikā bija mūsu vērtīgākais īpašums.

Kaut gan mūsu ikdieniškā dzīve bija grūta un maizes rieciens ļoti plāns, sirds tomēr bija mierīga, un mums bija apziņa, ka esam drošībā un naktīs neviena sveša roka pie durvīm neklauvēs, izraujot mūs no pašu dzīves uz tālāmu Sibirijas tundrām. Šis dvēseles miers simtkārt aizstāja visu zaudēto mantu, kas palika mājā un palīdzēja arī vieglāk pārciest visus grūtumus un trūkumu. Nedaudz vēlāk mūs sūtīja uz karantīnu, t. i., uz tukšām barakām, kur agrāk bija dzīvojuši darba dienesta vīri, kas bijuši nodarbināti ar ceļa būvi. Tanī karantīnā — nometnē atradām priekšā kādus 300 lietuviešu bēgļus un nedaudz latviešu. Dzīve barakās bija neiedomājami primitīva, ēdiens trūcīgs, gulēšana uz mitriem veciem salmu maisiem, kopējas, vaļējas atejas, kur viens otram gāja garām. Katru nakti pāri zaļai robežai no Lietuvas nāca arvien vairāk bēgļu.

(Turpinājums sekos)

Dvkultūr

DR. A. KARPA RAKSTS

11 kaut jūtu izg
Tādas mums ir retam, ja tūrai arī piekr
vispār ir. Parasti ieguvumi vie- Jāievēro vēl
nā vidē jāsamaksā ar zaudēju- vēt liela nevi
miem otrā." kos: var
Ko redzam no šiem diviem prāts, bet pil
piemēriem? Jaunieši mēģina so- ba, ko redz
vi saprast, atrast savu vietu pa- nātniekiem. Sa
saulē, bet tas ir ļoti grūts uzde- ēdot jūtas.
vums, īpaši jaunībā. Vecam tas sastopami
jau vieglāk, jo ir iespēja sa- apbrinojamā
līdzināt dažādu laikmetu piere- Visi šie apst
dzi savā mūžā, ir bijis iespē- rojamu dažā
jams vairāk iepazīties ar dažā- Ja to ievēro
dām kultūrām. par kultūras
Ko sauksim ar vārdu kultūra? kojošo:
Īsi sakot, visu to, ko cilvēks Ir labs sk
spējis izgatavot un izdomāt sa- ji apdāvināt
vas dzīves un dzīvības uzturē- savas tautas
šanai un izdaiļošanai, kas dabā ne sajūsmin
nav gatavs atradams. Kultūras tāpat kā ir
iedīgli atrodami jau dzīvnieku zika ir tika
pasaulē — to mājokļi, lizdas, vārdu savār
dziesmas un skaņu veidojumi gaidīt kādu
sazināšanās nolūkam. Cilvēka mu no cilvē
gars ir tas, kas dzen viņu mū- rīgo dotību
žīgi censties pēc pilnības, pēc gan daudz
labākas materiālas un garīgas šu kultūru.
kultūras. Katrai vecai tautai ir vērtības viņ
sava īpatnēji izveidota kultūra, vērtība sak
kuŗā bērni iceļ no pirmajām lē. Tāds c
dzīves dienām, to apjūsmo. arī kādā cit
Pirmajā vietā stāv valoda, tā li var sau
atspoguļo šīs tautas garu. Va- vācieti vai
lodu gan var iemācīties no grā- prot valodu
matām, bet tautas garu no tām paražas. Ir
iemācīties nevar, to var iegūt vēt pie vi
tikai savas tautas ģimenē un viešu lietās
vēlāk savā skolā. Tikai latviski nevajadzētu
audzināts cilvēks spēj iejusties, kiem darbi
„saprast" savu tautas dziesmu, Lielais va
ko biežāk vien nemaz nav iespē- ņu ieviržu
jams pārtulkot svešā valodā. Ja pirms atka
es saku, ka „nesaprotu" arabu no skolas
mūziku, tad tā nav prāta da- šāds cilvēk
rīšana vien, bet nozīmē to, ka ir īsta lat
arabu mūzika nespēj pamodināt la, viņš le
manī kādas sen pazīstamas iz- kultūras v
jūtas, nedz spēj pavedināt uz jūsmināties
kādām atmiņām un domām no milēs savu
latviešu dzīves, jo tā ir man vu pasaku
sveša kultūra. savu senā
Augot un mācoties savā zemē tautas tē
un skolā, cilvēks pakāpeniski uz- Visstiprāk
nem sevī un izjūt visu tautas augšanas l
kultūru. Tas notiek tikpat nema- mās un ir
not kā paša fiziskā cilvēka aug- jaunajam
šana. Katrs saprot, ka cilvēki nības kodo
nav vienādi prāta ziņā — ir ļoti mazbērns,
gudri un ir aprobežoti plānprā- ģimenes a
tīgie, bet lielais vairums vidu- nīgi tās
mēra. Cik reti mēs domājam, gan par „a
ka tāda pati starpība pastāv rases cilvē
jūtu ziņā: ir pilnīgi trulī un mēram vi
bezjūtīgi cilvēki dažādās pakā- Nevaram
pēs un ir īsti izjūtu bagātnie ir cilvēki,
ki. Tās ir iedzimtas īpašības,

(30. turpinājums)

Ronalds drūmi palocija galvu. Karst- pats juta, ka vajadzēja būt karstumiem.

— Man ārkārtīgi nepatīkami... briesm nalds nevarēja atrast pareizo vārdu sava rakstīšanai. — jums tādas neērtības... kaut maz nebūtu braucis!

Pēdējais Ronaldam tomēr nenāca no kundzes laipnais smaids un vēso pirkstu skāriens reizē reibināja, mierināja un aic visas rūpes, grūtības un nepatikšanas. T labi kā mājās. Varbūt pat vēl labāk, jo m nas tuvuma izjūtas. Kaut arī šeit viņš bija nedzējis, viņas gars te bija jaužams i

— Nieki! — Bangas kundze vēlreiz nieka pierā. — Par to nemaz neraizējieties gad dabūsim ārstu un zālītes un jūs izd ja arī jums kādas dienas būtu jāpaliek kā tad mēs te esam?!

Diemžēl izslēgts. Es nevaru di

tiesu

Vēl tanī pašā 17. jūnija
r biju noklausijies minēto
Liepāju. Nākošā dienā ap-
Rimbenieku un prefektu
ēli. Abi kungi man ieteica
i biju pensionēts un nebiju
ākumiem, man rādās doma,
prefektu Evertā kungu man
anīja lekšlietu ministrijai
ī tai pašā dienā es dabūju

lielu ļaužu pūli, kuŗš vir-
ja Liepājas drāšu fabrikas
as, lai kopējā gājienā de-
im savu prieku par „atbrī-
šu latvju zemē bija sākusi

ākot no Virsnieku kluba,
p Padomju sūtniecību. No
no sūtniecības balkona uz-
Kremļa komisārs apgalvoja,
es Latvijas iekšējās lietās
. Vārdi skanēja labi, tikai
jūnijā dabūju Lietuvas un
ģimeni pārbraucu Vācijas.

mani meklējuši sārkanar-

pie Kreditbankas direktora
sniegt man vismaz 500 latu
et vekseli. Direktors sāka
ekiem, par mājas vērtēšanu
ka. Redzēdams, ka es nekā
mani panākuma nebūs, es
lūdzu, vai esat padomājuši,
a krēslā vēl sēdēsit un cik

ja saprast manu jautājumu,
Sniedzu viņam roku un at-
ot reizu pēdējo reizi. Stei-
ena noiešanas laiks tuvojās,
r kuŗu mēs no Latvijas iz-
uca no Rīgas uz ārzemēm;
olaidās Dzelzs aizkars.
man kabatā bija tikai daži
as kontroles muitas ierēdnis
deva kviti ar piezīmi: „Šo
šit, kā tas parasts, saņemt
Latvijā." —

dzīve. Mums līdz bija tikai
ļu un autiņiem mūsu gadu
em. Mūsu ceļa somiņā vēl at-
roku izstrādājumā ko sie-
ātes bija paņēmusi līdz no
a ielikusi saujiņu dzimtenes
negatavas rudzu varžas. Mi-
vērtīgākais īpašums.
ve bija grūta un maizes rie-
mieriņa, un mums bija ap-
reviena sveša roka pie dur-
pašu dzīves uz tālām Sibiri-
šumtkārt aizstāja visu zaudē-
ālidzēja arī vieglāk pārciest
daudz vēlāk mūs sūtīja uz
im, kur agrāk bija dzīvojuši
darbināti ar ceļa būvi. Tanī
priekšā kādus 300 lietuviešu
e barakās bija neiedomāja-
šana uz mitriem veciem sal-
ejas, kur viens otram gāja
obežai no Lietuvas nāca ar-

(Turpinājums sekos)

vēlējies izcelt ne vien Jāņa
nozīmi, bet arī sākotnējo,
žu; tā izpaudās Jāņa Kris-
umā: „atgriezieties no grē-
ba ir tuvu klāt nākusi".

ānis Kristitājs tika audzi-
nazarētiem („atšķirtiem")
ja devuši zvērestu upurēt
šķirties" no sekulāri no-
gorozi pildīt bauslību, ie-
vīnu un citus reibinātājus
isku, vienkāršu dzīvi no-
o mērķi sasniegtu, naza-
tuksnešu vientulību, kur
doties meditācijai un lūg-

n dzirdamāk atskan bal-
nis Kristitājs esot piederē-
„csēņu" apvienības, kuŗā
laika vēsturnieka Flavija
šies pitagoriešu un stoiķu
saskaņot ar priekšstatiem,
u pildīšanu bija atrodami
zīvoja nelielās, labi noor-
sti savrupējās vietās, kas
n aizsniedzamas. Neiero-
iesības, visa tiem piede-
pakļauta arī kopības lie-
līdzēt tiem, kas trūkumā
egšana, atturība un darbs
ā — bija viņu dzīves ide-
dzību. Viņi bija pret karu
lietošanu.

ājums sekos)

Diskultūru latvietis

DR. A. KARPA RAKSTS PAR TRIMDAS JAUNATNI

II

Tādas mums ir retam, ja vispār ir. Parasti ieguvumi vienā vidē jāsamaksā ar zaudējumiem otrā."

Ko redzam no šiem diviem piemēriem? Jaunieši mēģina sevi saprast, atrast savu vietu pasaulē, bet tas ir ļoti grūts uzdevums, īpaši jaunībā. Vecam tas jau vieglāk, jo ir iespēja salīdzināt dažādu laikmetu pieredzi savā mūžā, ir bijis iespējams vairāk iepazīties ar dažādām kultūrām.

Ko sauksim ar vārdu kultūra? Īsi sakot, visu to, ko cilvēks spējis izgatavot un izdomāt savas dzīves un dzīvības uzturēšanai un izdailošanai, kas dabā nav gatavs atrodams. Kultūras iedīgli atrodami jau dzīvnieku pasaulē — to mājokļi, lizdas, dziesmas un skaņu veidojumi sazināšanās nolūkam. Cilvēka gars ir tas, kas dzen viņu mūžīgi censties pēc pilnības, pēc labākas materiālas un garīgas kultūras. Katrai vecai tautai ir sava īpatnēji izveidota kultūra, kuŗā bērni ieaug no pirmajām dzīves dienām, to apjūsmo. Pirmajā vietā stāv valoda, tā atspoguļo šīs tautas garu. Valodu gan var iemācīties no grāmatām, bet tautas garu no tām iemācīties nevar, to var iegūt tikai savas tautas ģimenē un vēlāk savā skolā. Tikai latviski audzināts cilvēks spēj iejusties, „saprast" savu tautas dziesmu, ko biežī vien nemaz nav iespējams pārtulkot svešā valodā. Ja es saku, ka „nesaprotu" arabu mūziku, tad tā nav prāta darīšana vien, bet nozīmē to, ka arabu mūzika nespēj pamodināt manī kādas sen pazīstamas izjūtas, nedz spēj pavedināt uz kādām atmiņām un domām no latviešu dzīves, jo tā ir man svešā kultūra.

Augot un mācoties savā zemē un skolā, cilvēks pakāpeniski uzņem sevī un izjūt visu tautas kultūru. Tas notiek tikpat nemanot kā paša fiziskā cilvēka augšana. Katrs saprot, ka cilvēki nav vienādi prāta ziņā — ir ļoti gudri un ir aprobežoti plānprātīgie, bet lielais vairums vidusmēra. Cik reti mēs domājam, ka tāda pati starpība pastāv jūtu ziņā: ir pilnīgi truli un bezjūtīgi cilvēki dažādās pakāpēs un ir īsti izjūtu bagātnieki. Tās ir iedzimtas īpašības, kaut jūtu izglītībai, sirds kultūrai arī piekrīt svarīga nozīme. Jāievēro vēl tas, ka var pastāvēt liela nevienādība abos laukos: var būt ļoti izskolots prāts, bet pilnīga jūtu nabadzība, ko redz pat pie lieliem zinātniekiem. Saka, ka zinātne nosēdot jūtas. No otras puses, ir sastopami vienkārši cilvēki ar apbrīnojamu jūtu smalkumu. Visi šie apstākļi rada neizmērojamu dažādību cilvēku barā. Ja to ievērojam, tad, runājot par kultūras lietām, redzam sekojošo:

Ir labs skaits cilvēku, kas vāji apdāvināti izjūtu ziņā. Viņi savas tautas kultūru ne iemīlē, ne sajūsminājas par to, gluži tāpat kā ir cilvēki, kuŗiem mūzika ir tikai troksnis un dzeja vārdu savārstījums. Veltīgi saņem kādu kultūras novērtējumu no cilvēka, kam nav to garīgo dotību. Tāds cilvēks var gan daudz ko zināt par latviešu kultūru, bet nekādas īpašas vērtības viņa uztverē tai nav, jo vērtība sakņojas izjūtu pasaulē. Tāds cilvēks nespēs ieaugt arī kādā citā kultūrā, viņš viegli var saukties par amerikāni, vācieti vai žīdu, ja tikai labi prot valodu un zina sadzīves paražas. Ir pilnīgi veltīgi „klauvēt pie viņu sirdspazinas" latviešu lietās un pasākumos. To nevajadzētu piemirst sabiedriskiem darbiniekiem.

Lielais vairums cilvēku ir vidēji prāta un izjūtas ziņā. Viņu ievirze kultūras ziņā vispirms atkarīga no ģimenes, tad no skolas un apkārtnes, kuŗā šāds cilvēka bērns aug. Ja tā ir īsta latviešu ģimene un skola, viņš ieaugs, izjutīs latviešu kultūras vērtības un varēs sajūsmināties par tām. Viņš ielīs savu tautas dziesmu, savu pasaku tēlu, savu varoni, savu senatni un darbu, savas tautas tērpus un izdarības. Visstiprākās ir tās ietekmes, augšanas laikā, kas nāk vispirms un ir visdzīvākās. Tās dos jaunajam cilvēkam viņa personības kodolu. Lieki pieminēt, ka mazbērns, nonākot citas tautas ģimenes audzināšanā, ieaugs pilnīgi tās kultūrā. Runāts tiek gan par „asiņu balsi", bet vienas rases cilvēkiem šī balss ir apmēram vienāda.

Nevaram aizmirst vēl to, ka cilvēki, kas izjūtu ziņā nepastāvīgi kā pavasara vēji, tiem ātri izbālē jūtas un patikšanas. tie vienmēr meklē ko jaunu. Tas attiecas arī uz tautisko izjūtu dažādību. Daži cilvēki viegli iedegas par katru jaunu un neparastu kultūras parādību, kaut arī uz īsu laiku.

Ja nu latviešu bērns trimdā nonāk apstākļos, kur neizbēgami jāsastopas un jāaug ar citas tautas piederīgiem, tad viss atkarājas vispirms no tā vecuma, kad kopā augšana sākas, un, otrkārt, no augšā minētām personiskām īpašībām prāta un jūtu ziņā. Ja latviskais kodols būs stiprs, tad citu kultūru ietekmes būs mazas, tā būs tikai šo kultūru pazīšana, bet ne iemīlēšana. Tā būs tikai paplašināta izglītība — vienas vai vairāku citu kultūru apzināšana, ko dod vienas vai vairāku svešvalodu mācīšana, to mākslu pārzināšana un iespēja padzīvot svešu laužu vidē. Tie būs tie plašākie apvāršņi, pēc kuŗiem katrs centīgs latviešu jaunietis no senseniem laikiem tiecies. Tas nekādi nenozīmē būt par divu, trīju vai četru kultūru cilvēku.

Īpaši jāatzīmē mēģinājumi piesavināties amerikāņu kultūru, kļūt par amerikāni. Vecā Amerikas tauta ir indiāņi ar savu īpato kultūru, bet nav dzirdams, ka mūsu jaunieši būtu kāri uz to. Nekādas citas amerikāņu tautas, nedz kultūras vēl nav, jo pāris simtu gadu ir mazs laicinš tautu dzīvē. Visi te ir Eiropas tautu emigranti, un visi paņēmuši līdz no tuŗienes savu tautu kultūras druskas — vairāk vai mazāk. Valoda ir angļu, kas tikai mazliet novirzījusies no oriģināla. Vēl paies daudzi gadu simti, kad būs izveidojusies balto amerikāņu tauta. Te nu ierodas latvietis, kas ir jau pieauguša cilvēka gados, un mēģina atrast piemērotu vietu dzīvē. Viņš mācās angļu valodu, cik vien iespējams pareizu, bet ir runas īpatnību neizdodas piesavināties, to spēj tikai mazi bērni. Un šis latvietis cenšas ar visu varu pielāgoties agrākiem iecerējumiem. Bet kādiem? Vai angļu, īru, franču, vācu, žīdu pēcnācējiem? Valodu viņš prot, sarunāties var, bet latviešu izjūtu sīkais audums nu sāk pieausties ar citu tautu dzīpariem, — kam nav laba latviešu kodola. Drīz vien viņš nav ne savas, ne citas tautas loceklis. Viņš atrodas arī uz zemākas pakāpes kultūras ziņā, jo tas, ko spējis iegūt, ir tikai masu patēriņa produkts, zemas kvalitātes tirgus prece. Arī labākā amerikāņu sabiedrība to nepieņem. Tā notiek noslīdēšana uz leju kultūras ziņā.

Nav jāsaka, ka latviešu kultūra pārāka par citiem, bet gan droši jāsaka, ka tā ir līdzīga citām labu īpašību ziņā. Un tā taču ir kāda dabas dota dziņa, ka gribam būt tie, kas ēsam ar savu kodolu un nē kā sīpoli (Pērs Ģints), kam noloba vienu kārtu pēc otras, bet kodola nekad.

Ir labi, ka latviešu jaunatne daudz runā par tautiskiem jautājumiem, ka mēģina saprast sevi un arī veco paaudzi. Vēl labāk būtu, ja viņi to darītu īstā latviešu valodā un neizlīdzētos ar svešvārdiem tur, kur trūkst skaidras domāšanas.

PADOMJU SAVIENĪBAS BIBLIOTĒKAS „LIBRARIES AND BIBLIOGRAPHIC CENTERS IN THE SOVIET UNION

by Paul L. Horecky, Indiana University (Kanadā — Ambassador Books Ltd.) izdevums, 287 l. p., cena - $ 6.60

Tas ir visai šauri speciāls izdevums, kas laikam var pilnos apmēros interesēt tikai bibliotēkārus. No tā mēs varam uzzināt, ka Rīgā darbojas Latvijas SPR zinātņu akadēmijas fundamentālā bibliotēka, Latvijas SPR „grāmatu palāta", Latvijas valsts universitātes bibliotēka un Valsts zinātniskās bibliotēkas Rīgas nodaļa. Tomēr lielākās un labākās bibliotēkas atrodas Maskavā un Ļeņingradā, t. i. tāpat kā agrāk „cara laikos".

Karola Dāle

VAĻA ŠĶĪVIS

Es izgāju dārzā.
Kā vaļa šķīvis bij mēness.
Vizmainas plēnes
virmoja gaisā.
Es nespēju atraut skatu
no tavas sejas.
Tu novērsies.
Man pamira sirds.
Ak Dievs, Tāvas acis bij
aizmirsušas mani.
Kā vaļa šķīvis bij mēness.

SIEVIETES VALDEMĀRA KĀRKLIŅA DARBOS

Ar Valdemāru Kārkliņu latviešu literātūra zaudējusi vienu no tagadnes spējīgākiem prozistiem. Viņa atstātais literārais mantojums ir plašs; to vērtējuši kritiķi un literātūras vēsturnieki no dažādiem viedokļiem. Mans nolūks šeit ir apcerēt Kārkliņa raditos sieviešu tēlus. Viena no spilgtākajām Valdemāra Kārkliņa īpatnībām ir tā, ka viņš ir izpratis sievietes psiholoģiju tik labi kā neviens cits latviešu rakstnieks un spējis ar apbrīnojamu precizitāti attēlot sievietes visintīmākos pārdzīvojumus.

Visas Kārkliņa sievietes var iedalīt divās lielās grupās. Vienas grupas sievietes ir aktīvas, drošas un pašapzinīgas. Reizēm tādai sievietei blakus rādīts ļoti maigas, sapņainas dabas vīrietis, kas viņu bezgalīgi mīl. Bet vīriešu dievināšana šīs sievietes maz iespaido. Spilgtākais piemērs ir Krista un Jēkabs Midega romānā Dieva zeme. Jēkabs Kristas dēļ ir gatavs uz visu, ar mieru nest vislielākos upurus, un Krista Jēkaba lielo mīlestību un padevību gluži aukstasinīgi, pat cietsirdīgi izmanto, pati mīlēdama Jēkaba brāli Mārtiņu. Citas šīs grupas sievietes nav tik patmilīgas, bet viņas visas ir ļoti izdarīgas un neatkarīgas no vīriešiem. Romānā Vientulības kalns Rūta Silakalna ierodas pavisam svešā, neparastā pasaulē — mežonīgo rietumu rančā — un tūlīt sāk rīkoties kā savā mājā, neļaudamās samulsināties ne no Selvīna glaimiem, ne draudiem, ne arī Reja neveiklajiem, neaptēsajiem komplimentiem. Romānā Zelta zvans Austra Veilande turpina ieturēt stingru stāju pret Nikolaju Vaivadu arī pēc tam, kad viņš viņu jau paņēmis ar varu. No šīs grupas sievietēm visvairāk piekērusies savam vīram ir Daga novelē Slāpes; vīra zaudējums viņai ir ļoti sāpīgs. Taču laulībā arī viņa ir bijusi aktīvā ģimenes uzturētāja un dzīves kārtotāja, turpretim Ferdinands Gulēns — nevarīgs dzejnieks un sapņotājs. Arī Helga novelē Sastapšanās tumšā jāpieskaita pie šīs grupas, jo viņa, lai gan ļoti sievišķiga, tomēr attiecsmēs ar Pēteri Zupānu visu laiku ir aktīvā lomā. Pie šīs grupas piedēr arī jaunā, enerģiskā Kaija Osīte, kas parādīta divos romānos — Vēstule no dzimtenes un Vakara zvaigznes.

Otras grupas sievietes ir klusas, kautrīgas sapņotājas, maigas un padevīgas, kas mīl vīrišķīgus, aktīvus vīriešus. Pretēji pirmās grupas sievietēm, šīm sievietēm visa dzīve koncentrēta ap mīļoto vīriei, un tā zaudējums pilnīgi izsit pamatu zem kājām. Šī grupa ir plašākā, ar dažādām niansēm. Visnevarīgākā ir Katrīna romānā Teika par septiņiem kuģiem. Katrīna akli, pilnīgi bez vērtējuma, mīl savu vieglprātīgo, izlaidīgo vīru Pāvilu. Pat tad, kad Pāvils pats beidzot sāk apjaust, kādā strupceļā nonācis, un grib sākt jaunu dzīvi, Katrīna viņam visu piedod, lai tikai viņš neiet projām, bet paliek pie viņas. Tāda ašā dezkritiskas mīlestība un padevība nevērīgam vīram nezīmēja lasītāja sajūsmu un aprōmu, bet tikai nozeļu par Katrīnas vājumu un nespēju saskatīt aiz viņa arejā skaistuma viņa iekšējo tukšumu. Jau soli tālāk stāv Miroza novelē Kāzu gulta — maiga, trausla un naīva, tomēr ar savu lepnumu un paš cieņu ko neredzam pie Katrīnas. Miroza labāk izvēlas nāvi ezera dzelmē, nekā kauna pilno dzīvi pēc tam, kad atklājas, ka viņas laulības ceremonija ar vācu virsnieku Kunibertu bijusi tikai piedzērušu kāŗavīru joks. Vēl vairāk gaŗīgā spēka ir Dzintrai novelē Maza milestība Dzintaros, kas pa gabalu apjūsmojusi izskatīgo Džemu Sedolu, bet cīnās uz dzīvību un nāvi, kad viņš grib viņu paņemt nenozīmīgā acumirkļa iekārē.

Vispilnīgāk izteiktais tēls šajā grupā ir Džoja romānā Vientulības kalns. Viņa mīlestības un ziedošanās ideju piepilda līdz galam, atdodama arī savu dzīvību. Tikai vienu soli iepakaļ Džojai ir Olga romānā Vēstule no dzimtenes. Olga gan neaiziet bojā, taču viņas dzīve ir tāds pats upuris vīram, kā Džojas nāve. Bet Olgai ar Nati nav tāda garīga kontakta kā Džojai ar Tomu. Džoja gaŗās sarunās atklāj Tomam visas savas domas, ilgas un sapņus, tāpat Toms neslēpj Džojai savus plānus un nodomus. Olga visus savus pārdzīvojumus patur pie sevis, un Natis Olgai neko nestāsta par savu iecerēto mērķi. Vēl pie šī grupas pieder Velta Kļaviņa novelē Slāpes un Irīna romānā Zelta zvans. Arī tās ir dziļas, pašaizliedzīgas mīlētājas, bet bez spilgtākas īpatnības.

Kārkliņam ir arī divas tādas sievietes, kas apvieno sevī abu grupu īpašības. Viena ir Andra Rebāne romānā Tikai mīlestība. Sākumā Andra liekas piederīga pie pirmās grupas. Klusais sapnieks un sapņotājs. Arī Helga ņotājs Māris viņu mīl ar dziļu, vienreizēju mīlestību kā sava sapņu tēla dzīvo iemiesojumu. Turpretim Andrai Māris ir pavisam vienaldzīgs; viņai daudz labāk patīk cits karavīrs, un viņa ielaižas ar Māri tikai tāpēc, ka tam otram jau ir sava meitene, bet Māris ir viens. Taču romāna gaitā arī Andra pamazām iemīl Māri un beigās kļūst īsta, padevīga un piekērīga mīlētāja kā otrās grupas sievietes.

Ja Andra Rebāne romāna gaitā pārvēršas, pāriet no vienas grupas otrā, tad Ārija Tauna romānā Romantiski iemesli pārstāv abas grupas reizē. Attiecībās ar Induli Suku Ārija rīkojas kā pirmās grupas pārstāve. Viņa pieņem Suka palīdzību studiju nobeigšanai un atlīdzina ar bezlaulības kopdzīvi, domādama, ka varēs to visu nokratīt un atstāt aiz sevis, kad studijas būs pabeigtas un viņai pavērsies citas iespējas. Ka Suks viņu patiesi mīl, cerējis paturēt uz visiem laikiem un ir bezgala satriekts par viņas nodomu aiziet tas Ārijai ir pilnīgi vienaldzīgi. Bet tajā pašā laikā Ārija ilgus gadus glabā sevī dziļu, sirsnīgu mīlestību uz Eglonu Midegu; pret Eglonu viņa ir bikla, maiga un padevīga.

Pavisam savdabīgs tēls, ko nevar ietilpināt nevienā grupā, ir Bille romānā Teika par septiņiem kuģiem. Pašā sākumā Bille ir gaiša, sirsnīga, dzīviga meitene. Viņa nav izskatīga, bet vēl viņai nav bijis iemesla par to skumt; Billa vēl ir tik jauna, ka viņai pagidām pilnīgi pietiek ar klusu, kautrīgu sapni par glīto kalpa puisi Dāvi Taunu. Viņa gan zina, ka šis sapnis ir bezcerīgs, jo Dāvim patik skaistā saimniekmeita Katrīna, bet pat tas Billi neuztrauc. Tad pēkšņi nāk negaidīts pagrieziens, kas pārveido Billes dzīvi. Katrīnas atraidīts, Dāvis, pavisam bez iepriekšēja nodoma, izmisuma spītā bildina Billi. Bille, vēl īsti neticēdama savai necerētajai laimei, Dāvja bildinājumu tomēr pieņem. Un ar to viņas liktenis ir apzīmogots. Drīz vien Bille sāk atskārst, ka viņa Dāvi nav ieguvusi un nekad neiegūs; gaŗīgi viņš viss pieder Katrīnai. Bille Dāvim nav nekas vairāk, kā tikai ikdienišķo vajadzību apmierinātāja; viņš dzīvo pats savu dzīvi, viens ar savām ilgām un sapņiem. Kamēr Bille gaida pirmo bērnu, Dāvis būvē kuģi un, to pabeidzis, tūlīt izbrauc jūrā, nemaz nerēķinādamies ar to, ka Billei kuŗu katru brīdi gaidāmas radības. Viena kā vilku māte biezoknī, nevienam nezinot un nepalīdzot, Bille sagaida dēlu. Visi šie pārdzīvojumi pilnīgi pārvērš Billes raksturu. Viņa kļūst drūma, cieta, un nejūtīga, arī skopa, jo sākumā viņiem jādzīvo lielā trūkumā. Vēlāk, turībai pieaugot, par Billes dzīves saturu kļūst mantas krāšana un vairošana. Otrs viņas mērķis ir izpostīt Katrīnas dzīvi, jo Katrīna, kaut bez savas gribas un apzinīgas vainas, izpostījusi Billes dzīvi. Abus šos nodomus Bille veic ar nežēlīgu, nešaubīgu mērķtiecību, upurēdama pat savu bērnu dzīves — ar varu aprecinādama tos tā, lai sekmētu savus nolūkus. Pēc līgiem gadiem Dāvis beidzot saprot, kas ar Billi ir noticis, kad viņš saka Katrīnai: „Ir cilvēka dzīvē brīži, kad var griezt pats sev miesā un nejust sāpes. Lūko iedomāties, kā tev būtu jācieš, kādā nelaimē tev būtu jākrīt, lai tu saviem bērniem darītu to pašu, ko Bille darījusi saviem." Ar Billes tēlu Valdemārs Kārkliņš parādās kā ļoti smalks un iejūtīgs psihologs.

Vēl divas īpatnējas sievietes ir Vimbu Maruža romānā Romantiski iemesli un Ieva romānā Vakara zvaigznes. Ārēji viņas šķir liela plaisa: Maruža ir vienkārša tirgus sieva, turpretim Ieva—

(Nobeigums 6. lpp.)

(30. turpinājums)

Ronalds drūmi palocīja galvu. Karstumi, jā. Viņš pats juta, ka vajadzēja būt karstumiem.

— Man ārkārtīgi nepatikami... briesmīgi žēl... Ronalds nevarēja atrast pareizo vārdu sava izmisuma apraksīšanai, — jums tādas neērtības... kaut es labāk nemaz nebūtu braucis!

Pēdējais Ronaldam tomēr nenāca no sirds. Bangas kundzes laipnais smaids un vēso pirkstu maigais pieskāriens reizē reibināja, mierināja un aicināja aizmirst visas rūpes, grūtības un nepatikšanas. Te bija tikpat labi kā mājās. Varbūt pat vēl labāk, jo mājās trūka Elīnas tuvuma izjūtas. Kaut arī šeit viņš Elīnu pašu nebija redzējis, viņas gars te bija jaužams ik uz soļa.

— Nieki! — Bangas kundze vēlreiz noglāstīja vājnieka pieri. — Par to nemaz neraizējieties. Vispirms tagad dabūsim ārstu un zālītes un jūs izdakterēsim. Un ja arī jums kādas dienas būtu jāpaliek gultā — priekš kā tad mēs te esam?!

Dienas?! Izslēgts. Es nevaru dienām ilgi palikt prom no mājas. Man jābūt darbnīcā. Un bez tam — kur tad Elīnas jaunkundze lai paliek?

— Es jau teicu — nerūpējieties. Ar šo brīdi jūs esat manā ziņā un kopšanā. Ar šo brīdi es domāšu jūsu vietā.

Un vēlreiz atplaukusi smaidā, Bangas kundze viegliem soļiem atstāja Ronaldu vienu.

***

Otrdienas rītā, kad Gustavs Staldzis jau vairākas reizes bija nepacietīgi paskatījies uz dzīvokļa durvīm, pa kuŗām Ronaldam jau sen vajadzēja būt iznākušam darbnīcā, tajās parādījās Tailora mātes sirmā galva.

— Gust, ienāciet pie manis, — viņa sauca, pārlaida skatu darbnīcai un, durvīs stāvēdama, sagaidīja Staldzi. — Labrīt, Gust. Izbraucāties labi?

— Labi gan. Kur Ronalds?

Tailora māte neatbildēja, pirms nebija iegājusi dzīvojamā istabā un durvis aiz sevis aizvērusi. Tad viņa apsēdās krēslā pie lielā galda, noglāstīja un izgludināja ar pirkstu galiem galdautā neredzamās krunkas un dziļi atņēma elpu:

— Gustiņ, mums ir bēdas.

Staldzis satrūkās. Nepatikšanu viņam pašām vienmēr bija diezgan; citu bēdas viņu neiepriecināja.

— Bēdas? — viņš uzmanīgi paskatījās mātē. — Mums?

—Ronalds saslimis, — māte runāja lēni un smagi.

Staldzis atviegloti uzelpoja. Viņš jau bija baidījies, ka Kivanis klubs atsaucis sēžu zāles krēslu atjaunošanas pasūtinājumu.

— Slims? Man arī nav visai... jūs jau zināt — ar kaklu... — Gusts mierināja, viņam likās nepieklājīgi būt veselākam par darba devēju.

Māte nepacietīgi atmeta ar roku.

— Ak nu, jūsu kakls! Vai tad ir diena, kad jums tas nesāp. Bet ar Ronīti ir traki. Viņam ir pavisam nelaba slimība.

— Nelaba?! — Gusts satrūkās. — Kur tad viņš tādu dabūjis? Vienmēr tik godīgs...

— Ne jau tādā ziņā, — māte laboja, — bet tā — grūta.

— Vai ārsts jau bija?

— Laikam ir bijis.

— Laikam?

— Vai es zinu? Tikai teica, ka būšot jāpaliek kādu nedēļu pie vietas, un lai jūs daroties pa darbnīcu.

— Vai tad — ē tik slims, ka nemaz klāt nevar pieiet?

— Viņš jau nav te, —māte tikai tagad iedomāja, ka Staldzis par dēla ceļojumu nekā nezina, — aizskrēja uz Ņujorku pie tās — — ek, velns viņu rāvis! — un vakar vakarā zvanīja. Slims esot.

— Tad jau, varbūt, nemaz nav slims? — Gusts tinceināja.

— Likās gan slims. Lai viņš pēc tās gaisa sūrīpas cik traks, darbnīcu darba dienā viņš neatstās.

— Un kas tad viņam īsti vainas? Neteica?

— Cūciņas. Esot sapampis no auss līdz ausij, izskatoties pēc pērnā barokļa un sāpot pēc traka.

— Slimnīcā?

— Nē. Likās, ka nav slimnīcā. Lai par šo nebēdājot, šo kopjot mīļas rokas. — Tad nu jūs, Gustiņ, saprotat manas bēdas: mīļas rokas! Tā viņu tagad ir dabūjusi pie saites un vaļā nelaidīs.

— Kas tur, mamm', ko bēdāties? Ronalds jau nav mazais bērns. Vai nu viņš nezinās sev pareizu sievu izmeklēt.

— Mazais bērns gan. Mazais gan. Kas uz sieviešiem zīmējas, tad jau mans Ronītis ir skaidrais zīdainis. Nekā vēl nezina no pasaules jaunuma. Bet sievieši ir ļauni, Gustiņ. Vai, cik ļauni!

Runājot par sieviešu ļaunumu, Gustavam Staldzim uz brīdi aizmirsās lielā atbildība, kādu viņam uzvēla Ronalda negaidītā slimība. Dzīves īstenībā viņu atgrieza tālruņa zvans —kāds pasūtinātājs gribēja zināt, kad varēs saņemt atjaunotās mēbeles. Viņš atbildēja, cik labi mācēdams, nopūtās, apsolīja mātei, ka strādniekiem neteiks, kāpēc Ronalds braucis uz Ņujorku un atgriezās darbnīcā.

Tur viņš tūlīt uzmeklēja Audzānu.

— Vai jūs zināt Pārslas tālruņa nummuru darbā?

— Jā, — Audzāns paskatījās pāri acenēm jautātājā, — zinu. Un tad?

— Vai jūs varat viņai piezvanīt un pateikt, lai no darba šodien nāk tieši šurpu?

— Kaut kas noticis? — Audzāns gribēja zināt.

— Tailors saslimis. Mamma jau gan negribēja, ka citiem stāsta, bet jūs jau kā paša cilvēks: aizbraucis sestdien uz Ņujorku pie tās — nu, jūs jau zināt, — un tā arī palicis.

— Es tur nevienas nezinu, un nav man arī jāzina,— Audzāns nolika smilšpapīra lēvarīņu un pagriezās uz iešanu. — Cik ilgi Pārslai būs jāpalīdz?

***

Pārsla beidza iegrāmatojumus nepilnas stundas laikā. Gustavs Staldzis visu laiku grozījās un mīņājās pa darbnīcu un negāja mājās.

Māte ienāca kantorī ar tējas trauciņu un pilsētas centrā Grīna ielas veikalā pirktiem sviesta radziņiem.

(Turpinājums sekos)

Latvieši Kanada

Kalpakiešu pārstāvis K. Tannis pasniedz latviešu Sestdienas skolai ģen. J. Baloža un plkv. O. Kalpaka ģimetnes. No kreisās skolas pārzine A. Martinsone, māc. A. Lūsis, K. Tannis un LNAK kultūras nozares vadītājs J. Mežaks. Foto JAK

TORONTO

Laikraksta galvenais informātors R. Noritis, 18 Murellen Crs, Toronto 16, Ont., tālr. PL 9-8076.

● Toronto korporāciju kopas rīkotais plkv. O. Kalpaka un viņa karavīru piemiņas dievkalpojums 8. martā, plkst. 6 vakarā Sv. Jāņa latviešu ev.-lut. draudzes jaunajā baznīcā, 200 Balmoral Ave.

● Toronto korporāciju kopas rīkotais plkv. O. Kalpaka bataljona atceres vakars 13. martā, plkst. 8 vakarā Club Kingsway, Swansea.

● Toronto latviešu biedrības Sestdienas skolā klasēm, kuŗām mācības notiek Sv. Andreja baznicas telpās, t. i. 3, 4, 5, 6, 7. un 8. klasēm, šā gada 7. martā mācības nenotiks. Telpas vajadzīgas draudzei.

● Vīru koŗa Viesturs koncerts, diriģ. J. Baruš, solists P. Geistauts, pie klavierēm Vera Leinvebere, 21. martā, plkst. 7 vakarā Sv. Andreja baznīcas zālē. Atlikums par labu TLB Sestdienas skolai.

● TLTA rīkoto diskusiju vakaru par tematu: „Latviešu prese trimdā un tās uzdevumi" vadīja LNAK kultūras daļas vadītājs J. Mežaks, īsā pārskatā sniedzot latviešu laikrakstu vēsturi, kuŗas sākumi meklējami 1822. g., kad iznāca pirmais latviešu laikraksts „Latviešu Avīze". Diskusiju grupā bija aicināti V. Upeslācis, Ingrida Vīksna, Dr. J. Karols, māc. A. Cops, red. A. Kundrats un red. M. Čulītis. Latviešu laikrakstus trimdā pa lielākai daļai lasa vecākā un vidējā paaudze, kas savā valodā vēlas vispusīgākas ziņas par notikumiem latviešu dzīvē, starptautiskā politikā, mākslā, sportā utt. Bez tiešām ziņām laikrakstiem nepieciešami arī idejiski raksti un objektīvi komentāri. Lai to veiktu, laikrakstiem nepieciešams lielāks lasītāju atbalsts, kā arī labi līdzstrādnieki un kvalificēti žurnālisti. Diskusiju vakaru noslēdza TLTA vadītāja prof. V. Burkevica pateicība diskusiju grupas dalībniekiem un aicinājums sabiedrībai vairāk atbalstīt mūsu trimdas laikrakstus.

● Mākslinieka O. Grebžes izstādē, kuŗas atlikums bija novēlēts TLB latviešu nama akciju iegādei, pārdotas 20 gleznas. TLB ieguvums pārsniedz $ 750,-, ko tuvākā laikā iemaksās Toronto latviešu nama komitejai.

● TLB valde par nozaru vadītājiem nākošam darbības gadam apstiprinājusi sestdienas skolas pārzini A. Martinsoni, kultūras daļai B. Senkēviču, drāmatiskam ansamblim H. Mangali, inženieru un tehniķu kopai J. Zibiņu un tautisko deju trupai Dižda cis Z. Miezīti.

Par TLB pārstāvjiem pie sestdienas skolas izraudzīti A. Gribusts un A. Stikuts, pie Dziesmu svētku biedrības H. Mangale, LNAK — Z. Miezītis, koncertu apvienībai V. Ruble un 18. nov. rīcības komitejai Z. Miezītis.

● Dziesmu svētku rīcības komitejas sēdē priekšsēža Z. Smita vadībā pārrunāja filatelijas un mākslas iestāžu organizēšanu. Filatelijas izstādi līdzīgi kā 3. Kanadas latviešu dziesmu svētkos organizēs Toronto latviešu filatelistu kopa saziņā ar Latviešu filatelistu apvienību, bet mākslas izstādi — mākslinieku vienība Latvis, kas izstādes organizēšanai izraudzījusi priekšsēdi E. Krūmiņu un D. Miezāju.

● Plkv. O. Kalpaka nāves dienas piemiņu šogad kā pirmā atzīmēja TLB sestdienas skola svinīgā aktā, ko ievadīja māc. A.Lūsa. svētbrīdis. Tā motīvs šoreiz bija varonības nozīme, sevišķi izceļot, ka arī mazie zināmu varonību var pierādīt, piem., savus draugus iepazīstinot ar labām latviešu valodas zināšanām.

Kalpakietis K. Tannis skolas saimi sveica kalpakiešu un LNAK vārdā, dāvinot skolai plkv. O. Kalpaka un J. Baloža ģimetnes. Par mūsu brīvības cīņām un tajās pierādīto varonību runāja LNAK kultūras un skolu daļas vadītājs J. Mežaks, bet skolas pārzine A. Martinsone aicināja jauno latviešu saimi sekot varonīgo cīnītāju O. Kalpaka un J. Baloža pēdās. Skolai 50 dolaru ziedojumu no Sv. Jāņa ev. lut. draudzes pieteica māc. A. Lūsis. Skolas saime savukārt pateicās saviem labvēļiem un, godinot mūsu varoņus, braši nodziedāja Latvijas himnu un Karavīri bēdājās.

● Labi izdevās TLB rīkotais gadskārtējais kostīmu vakars Rožu kavalieris, kas Ungāru zālē pulcināja tuvu pie 200 apmeklētāju gan maskās, gan arī bez tām. Rožu kavaliera tērpā bija ieradusies rakstniece B. Senkēviča, bet mākslinieks O. Grebže bija rūpējies par gaumīgi darinātām dekorācijām. Pavasara konditorejas īpašnieks S. Čukuls bija iziozei ziedojis torti.

● Latviešu studentu kopas pilnsapulci vadīja priekšsēdis J. Dreifelds, bet protokolēja Ilze Miltiņa, piedaloties 25 dalībniekiem. Iepazīstināšanai bija izstādītas jaunākās latviešu grāmatas un žurnāli. Sanāksmē pārrunāja studentu kopa Dziesmu vara dibināšanu pie kopas, tuvākā laikā apzinot interesentus. Nolēma dibināt arī volejbola un basketbola komandas. Kopas vadība ievadīs sarunas, lai vismaz uz vienu nedēļu latviešu studentu nodarbībām pavasarī dabūtu Toronto universitātes farmu. Pārrunājot ideju par radio raidījumu kuģi Latvijai vai Baltijas valstīm, atzina šo ideju par nereālu. jo līdzekļus daudz lietderīgāk varētu izmantot, piem., jau pastāvošiem raidījumiem no Madrides.

● Ontario profesionālo inženieru apvienība savā gadskārtējā sanāksmē Niagarā piešķira godalgas labākiem studentiem inženieru zinātņu fakultātēs dažādās universitātēs, pie kam apbalvoto vidū bija tikai viens no katras universitātes. Toronto universitāti godam reprezentēja inž. Māris Lūsis, kam piešķirta zelta medaļa un papildus dažādas zinātniskas grāmatas $ 50,- apmērā. Tā kā Māris Lūsis pašreiz ir stipendiāts gatavojas doktora gradam Anglijā, tad viņam piešķirtās balvas nodošanai saņēma Toronto universitātes dekāns R. R. McElanghlins.

Māris Lūsis beidzis Toronto universitāti ar augstākām atzīmēm visās techniskās fakultātēs, bez minētiem apbalvojumiem saņemot vēl otru zelta medaļu un Encyclopedia Britannica dāvāto vērtīgo bibliotēku (apm. $ 700,- vērtībā) par ārugstākām atzīmēm filozofijā un citos humanitāros priekšmetos.

● TLTA bērnu Vasaras nometņu vadītāju kursi notiks 8. martā DV namā, 123 Huron ielā. Kursos uzņem, sākot ar 14 gadu vecumu. Pieteikšanās uz vietas pirms kursu sākuma no pl. 10,30 līdz 11 rītā.

HAMILTONA

Hamiltonas latviešu kreditsabiedrības valde sasauc gada pilnsapulci sestdien, 21. martā, pl. 7.00 vakarā Hamiltonas latviešu biedrības namā, 16 Queen St. N.

Darba kārtībā:

Biedru reģistrēšanās, priekšsēdētāja uzruna, iepriekšējās sapulces protokola pieņemšana, ziņojumi, vēlēšanas, turpmākā darbība, dažādi jautājumi.

Pēc sapulces Ojāra Ieviņa referāts „Pilsētas un lauku īpašumu kreditēšana".

HLB Dāmu komitejas tējas galds.

MAZPUTNIŅA VAKARS

Pagājušā svētdienas pēcpusdienā Toronto Andreja draudzes telpās rīkotajā Mazputniņa vakarā bija ieradušies tuvu pie 200 mazu un lielu skatītāju, kas ar dzīvu interesi sekoja vakara norisei gan sarīkojumu zālē, gan pie novietnēm.

Novietnes pārzināja un vadīja Diždanča dalībnieki un dalībnieces, bet atspirdzinājumu galdus — TLB dāmu komitejas locekles L. Maskovičas vadībā.

Mazos un lielos skatītājus ar savām izdarībām saistīja papagailis (Z. Miezītis), Vilks (J. Simanovskis), Sarkangalvite (Rudīte, Purva), teicējs (H. Miķelsons), māte (I. Purva) un „raudošais puika" (I. Purvs).

No vīru koŗa Viesturs (Toronto vienība) diriģenta J. Baruša vadībā dziedātām trim dziesmām klausītājiem vislabāk patika Viens gans nomira, ko vajadzēja atkārtot.

Vakara programmā piedalījās arī rakstnieces B. Senkēviča un T. Krūka. Visu kopīgi dziedāto dziesmu klavieru pavadījumu veica J. Baruš, bet rotaļām, kurās piedalījās lieli un mazi, — A. Semanovs.

Mazo skatītāju pārsteigumu balvu izlozē Mazputniņa gada brīveksemplāru laimēja Gunta Mackare, bet pusgada — Zaiga Silnieka. Bērnu grāmatu pārzināja Fr. Vīlmanis.

R. K.

SKAUTI TELEVIZIJAS RAIDĪJUMĀ

Kanadas skautu ned. ietvaros 25. febr. televīzijas raidījumā (9. raidc.), deva interviju kanadiešu skautu rietumu Scarboro novada 8. vienības A maszskautu pulciņa vec. pal. A. Stašāns ar 2 mazskautiem un 2 skautiem. no kuŗiem viens bija viņa dēls Aleksandrs. Viņš ir pieminētās vienības skautu pulciņa Vanagu kopa kopnieks. Raidījuma programmas vaditāja Cooper intervēja visus programmas dalībniekus, interesējoties par iegūtām arodzīmēm, šaušanas nodarbēm un zināšanām pirmās palīdzības sniegšanā. Pulciņa vec. pal. A. Stašānam jautāja, vai skautu vienība, kuŗā darbojās baltās rases zēni, varētu piedalīties arī melnās rases pārstāvji? Intervētājai bija arī materiāli par to, ka pasaules skautu dāmborejā Niagarā bijušas vērojamas diskriminācijas izpausmes, jo atsevišķi skautu pulciņi, it īpaši tie, kas nāk no ieceļotāju vides, nav pielaisti dāmborejā. Atbildē A. Stašāns norādīja uz dāmborejas noteikumiem, kas prasa, lai skautu vienības būtu reģistrētas pie kanadiešu skautu stāba. Viņš arī intervētājai paskaidroja, ka ir latvietis un nāk no zemes, kuŗu okupējusi latviešu tautai naidīga vara. Intervija ilga apm. 10 minūtes.

Aleksandrs Stašāns pie mazskautu pulciņa darbojas vairāk kā 3 gadus un viņa dzīvesbiedre Adelheide ir pulciņa vecākā. Abi Stašāni nesen pēc sekmīgu rakstisko pārbaudījumu izturēšanas, nometnes kursa beigšanas un 6 mēn. prakses darba ieguva kanadiešu Gilwell kursu beigšanas nozīmi. Viņu dēls Aleksandrs spēlē arī Rietumskarboro skautu orķestrī. Bez viņiem pieminētā vienībā ir latv. skauts A. Sprogis, kuŗš ir Vanagu kopa apakškopnieks.

Pirms 2 gadiem mazskautu pulciņš ieguva vienu no 6 labākām godalgām Toronto metropoles apgabalā par aktīvitāti skautu nedēļā.

O. K.

Kanadas Daugavas Vanadžu salidojuma dalībnieces. Uzņēmumā 1. rindā no kreisās: A. Selga, Z. Grekers, M. Jonāne, I. Breikša, A. Ādmine, A. Tīruma, M. Švalbe. 2. rindā: D. Sīka, M. Ivanova, A. Ārente, A. Rozbežgruntniece, T. Gailīte, K. Gādiga, E. Šteina, M. Ozoliņa, N. Pulciņa, T. Plūduma, L. Briede, V. Giptere, I. Andersone, A. Bencone, G. Āpše, V. Bebre.

Pulkv. O. KALPAKA

ATCERES VAKARS

sestdien, 7. martā, plkst. 7,30 vak. DV namā — 123 Huron ielā.

Par pulkv. O Kalpaka bataljona cīņām pirms 45 gadiem runās kalpakietis pulkv. K. TIRZIŅIS.

Vakara programmā piedalās: dzejniece V. TOMA, pianiste A. ZEMDEGA, baritons A. VĪTOLS.

TĒJAS GALDS un ATSPIRDZINĀJUMI.

Piedalīšanās maksa $ 2.-

Visus laipni ielūdz **TORONTO DV SAIME.**

PIEMINĒSIM VAROŅUS

Tuvojas atkal 6. marts, nozīmīga diena Latvijas valsts un tautas vēsturē. Pirms 45 gadiem šinī dienā Latvija zaudēja atbrīvošanas cīņās savu pirmo bruņoto spēku virspavēlnieku un vadoni plkv. Oskaru Kalpaku. Pulkvedis O. Kalpaks un viņa karavīri bija diženi Latvijas dēli, tādēļ latvju tauta tos piemin ar godu un cieņu jau 45 gadus. Viņu piemiņa nekad nezudīs, jo plkv. O. Kalpaks ar saviem karavīriem izcīnīja pirmās uzvaras brīvai un neatkarīgai Latvijai.

Lielu darbu Latvijas atbrīvošanas karā veikuši studenti, sevišķi organizētie korporācijās, tādēļ korporāciju kopas katru gadu 6. martā piemin kritušos un pateicībā sumina vēl dzīvos kalpakiešus.

Cik drūmas bija rudens dienas, kad pasludināja Latvijas neatkarību, tik drūma bija jaunās valsts nākotne. Neatkarība bija pasludināta, bet brīvības vēl nebija. Ārējie un iekšējie ienaidnieki gribēja sagraut Latvijas neatkarību un pakļaut to savai virskundzībai. Sākumā iebrūkošie komūnisti atrada sev labvēligus apstākļus, jo netrūka tādu latviešu, kuŗi ticēja komūnistu idejām.

Latvijas zeme bija nopostīta, tauta karā izmocīta. Valstij nebija līdzekļu armijai un tās apgādei, bet aizsardzība bija vajadzīga. Pateicoties pašaizliedzīgiem un varoņīgiem dēliem Latvijai radās pirmie bruņotie spēki.

Pēc atgriešanās no Krievijas pulkvedis O. Kalpaks kādu laiku pavadīja sava tēva ļaužu mājās. Redzēdams, ka tēvija briesmās, viņš brīvprātīgi pieteicās dienestam Latvijas armijā. Jau 1918. gada 22. decembrī viņš ar Cēsu rotu, kuŗa bija veidota no brīvprātīgiem Cēsīs, cīnījās pret lielniekiem Raunas krāstos. 1919. gada sākumā plkv. O. Kalpaks izveidoja savu bataljonu no Cēsu un Neatkarības rotas, kuŗas sastāvā bija galvenokārt brīvprātīgie virsnieki un instruktori.

Latvijas brīvības cīņu priekšpulka veidošanā ievērojama loma bija studentiem, sevišķi korporāciju locekļiem. Tiem vīriem bija nešaubīga ticība Latvijas nākotnei. Viņi ziedoja sevi tēvzemei ar pašuzupurēšanos, kaut tā bija grūta un sāpīga.

Tanī laikā Rīgā bija divas latviešu studentu korporācijas — Selonija un Tālavija.

Korporāciju locekļu jeb buršu audzināšanas pamatprincips ir vienmēr bijis un būs nacionālisms un tēvzemes mīlestība. Sekojot saviem pamatprincipiem, šīs abas korporācijas vienbalsīgi nolēma visus savus locekļus nodot apsardzības ministrijas rīcībā.

Ne velti šie vīri bija savās dziesmās skandējuši: „Vai tēvu dēliem ilgi būtu mīnams, kas pienākas, kad tauta vaimanās? Prom jauneklis kā vēja spārniem trauc, kad tēvija to nāves karā sauc." Starp šiem buršiem bija gan jau piedzīvojuši karavīri, gan tādi, kuŗi nekad armijā nebija bijuši.

Bija notikušas sapulces, kuŗās bija mēģināts iesaistīt Latvijas atbrīvošanas cīņās visus tā laika Rīgas studentus, bet bez kādām sekmēm. Palika korporācijas vienas, kuŗas noorganizēja Latvijas atbrīvošanas cīņu priekšpulku — Studentu rotu. Rīgas buršiem pievienojās Latvijā esošie Lettonijas, Lettgallijas un Frat. Lettica locekļi, kuŗu korporācijās tanī laikā neatradās Latvijā. Studentu rotai pievienojās arī citi studenti, kuŗi ticēja brīvai Latvijai.

Jau Latvijas neatkarības proklamēšanas dienā korporāciju locekļi uzņurēja kārtību un apsargāja Tautas padomi. Viņi arī pirmie uzvilka mastā Latvijas sarkanbaltsarkano karogu.

Sākumā Studentu rota izpildīja apsardzības ministrijas speciālus uzdevumus, līdz 17. 2. 19. tā pievienojās plkv. O. Kalpaka bataljonam frontē.

Studentu rota bija ne tikai cīnas vienība, bet vajadzības gadījumos to izmantoja arī Latvijas bruņoto spēku reprezentācijai. Bez karavīru pienākumiem Studentu rota darīja arī nacionālas audzināšanas darbu. Tās karavīri gāja pie tautas un mēģināja iedvest ticību brīvajai Latvijai neticīgajos un šaubīgajos. Viņi pierādīja, ka cīnās tikai latvju tautas labā.

Daudzus viņi aizrāva līdzi cīņā vai vismaz atrada atbalstītājus plkv. O. Kalpaka bataljonam.

Kad vēl plkv. O. Kalpaka bataljonam pievienojās jātnieku nodaļa, tad tas sastāvēja no 4 vienībām, kopā ap 600 vīru. Šis trūcīgi apgādātais karaspēks nebija liels skaitā, bet lieli savā nacionālajā apziņā un morālā spēkā bija tā vadonis plkv. O. Kalpaks un viņa karavīri. Ja viņi tādi nebūtu bijuši, tad Latvijas brīvības cīņām nebūtu bijušas sekmes.

Šie vīri lai ir piemērs latvju tautai! Sie studenti ar savu nelokāmo, vienbalsīgo lēmumu lai ir piemērs latvju studējošai jaunatnei. Šestais marts lai paliek latvju tautas mūžīgā pieminā. Šī diena lai ir stiprinājums mūsu nacionālajai apziņai un tēvzemes mīlestībai kā vēss malks dzidra avota ūdens iztvīkušam ceļiniekam.

A. Vanags,
Toronto korp. kopas seniors

REKLAMĀSIŅAS
par visdzēvīgākām cen
ALEKSANDRS KANBERGS,
65 Forrier Ave., pie Dan
forth Ave, Tel: 463-2667

KANADAS VANADŽU SALIDOJUMS

DV Kanadas delegātu sapulces laikā savam salidojumam pulcējās arī Daugavas Vanadžu 16 delegātes no Toronto, Druvas, Hamiltonas, Sadberijas, Londonas, Sv. Katarīņu un Bramptonas nodaļām. Rakstveida iesniegumus bija sūtījušas Niagaras, Manitobas, Kalgarijas un Edmontonas nodaļas, bet Montreālas nodaļa savu mandātu nodevusi I. Breikšai. Salidojums izvērtas par visplašāko, kāds līdz šim vanadzēm bijis, un tajā bija aicināta lasīt referātu rakstniece Angelika Gailīte, kas interesanti veidā referēja par literāru tematu — Ilelajām mīlētājām — Grietiņu, Solveigu un R. Blaumaņa Kristīni.

Salidojumā Daugavas Vanadzes vienojās meklēt un nostiprināt ciešāku sadarbību ar visām latviešu sieviešu organizācijām. Saziņā ar DV nodaļām vietējās bibliotēkās un sabiedrībā izplatīt A. Bērziņa grāmatu „Unpunished Crime". Līdzekļu sagādei organizēs mantu loteriju visas Kanadas mērogā.

Vienveidīgā Daugavas Vanadžu tērpu ideja radījusi plašu atsaucību, jo gandrīz visas delegātes tādos bija ieradušās savā salidojumā. To veiksmīgi vadīja M. Jonāne, bet protokolēja T. Gailīte.

Par vanadžu priekšnieci izraudzīja I. Breikšu, bet valdē M. Jonāni un Dr. S. Treiloni. Šī valde darbosies vienu gadu, bet nākotnē nolēma valdi vēlēt 3 gadiem.

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

TORONTO

7. martā — plkst. 7.30 vakarā Pulkv. O. Kalpaka atceres vakars ar pulkv. K. Tirzīša referātu DV Toronto nod. sarīkojumā savā namā.

10. martā — TLTA diskusiju ciklā Sv. Andreja b-cas telpās plkst. 8 vak. Cilvēks, metalli un modernā burvība. Lektors prof. V. Burkēvics.

14. martā — plkst. 8 vakarā Dainas koŗa koncerts Parkdale Collegiate, Jameson Ave.

14. martā — plkst. 7,30 vak. jaunatnes apvienības sarīkojums Sv. Andreja baznīcas telpās.

15. martā — plkst. 15,30 Prof. Dr. B. Kokina referāts par Sv. Akvīnes Tomu 89 St. George ielā, Newman kluba telpās.

19. martā — plkst. 8.30 Unitarian bazn. zālē Imants Gleške (vijole) un Lilija Gleške (tautas dz.) T. L. Koncertapv. sarīkojumā

21. martā — plkst. 7 v. Sv. Andreja b-cas sarīk. zālē Viesturs koŗa koncerts; solists P. Geistauts, pie klavierēm V. Leinvebere. Atlikums par labu TLB Sestdienas skolai.

4. aprīlī — plkst. 8 vakarā Sportistu balle Igauņu namā, 958 Broadview Av.

4. aprīlī — DV teātris Kanadā izrādīs M. Zīverta Kurrpurrū Jarvis Collegiate.

5. aprīlī — A. Vaivodes garīgs koncerts Sv. Jāņa draudzes sarīkojumā.

11. aprīlī — I Latv. ev. - lut. draudzes koŗa koncerts — Sv. Andreja baznīcā.

25. aprīlī — plkst. 7,30 Sv. Andreja baznicas sarīkojumu zālē DV teātris Kanadā izrādīs „Sarkangalvīte".

26. aprīlī — plkst. 3 p. p. Apvienoto Amerikas latviešu baptistu koŗu 15. Garīgu dziesmu diena Walmer Road baptistu dievnamā.

2. maijā — plkst. 7,30 Parkdale Collegiate zālē vīru koris Daugavieši no Cikāgas (dir. A. Kupcis) T.L. Koncertapv. sar.

3. maijā — Sv. Andreja bazn. sar. zālē TLB sestdienas skolas — Ģimenes dienas sarīkojums.

8. maijā — plkst. 8,30 vakarā Kurzemes cietokšņa krišanas atceres vakars ar ciņu līdzgaitnieka O. Perro referātu DV namā.

9. maijā — prof. Jāņa Mediņa 60 darba gadu un Ludmilas Sepes 25 gadu atceres koncerts.

15. maijā — plkst. 8 vakarā Maija balle „Kādreiz maijā" Ungāru zālē, 245 College ielā, DV Toronto nod. sarīkojumā.

16. maijā —plkst. 6 vakarā Kurzemes cietokšņa krišanas atceres svētbrīdis pie kritušo karaviru pieminekļa Saulainē.

24. oktobrī — plkst. 7,30 vakarā vīru koŗa Junda koncerts Parkdale Collegiate zālē. DV nod. sarīkojums.

SV. KATARINES

14. martā — plkst. 7,30 Atlanta kluba telpās St. Cath. M.M. kluba balle.

12. septembrī — plkst. 7,30 Atlanta kluba telpās St. Cath. M. M. kluba balle.

DAUGAVAS VANAGU DIENAS

17. aprīlī — M. Kovaļevskas gleznu izstādes atklāšana

18. aprīlī — Basketbola sacīkstes — Selonijas kausa izcīņa

18. aprīlī — Senlatviešu kāzu uzvedums

18. aprīlī — DV dienu lielā balle — Kolumbūs hallē

19 aprīlī — Latviešu junda

Dzī

MODERNĀS GLEZNI

Daugavas vanagu Ņujorkas nodaļa 22. februārī bija aicinājusi mākslas kritiķi Eleonoru Sturmu stāstīt par aktuālām parādībām mūsdienu glezniecībā. Izvēlētais temats varēja saistīt arī plašākas publikas interesi, jo par moderno mākslu tiek runāts turpat vai katrā saiešanā, gan ar nopietnību, gan uzjautrinoties, gan nezinā raustot plecus.

Sturmas referāts bija tik lietpratīgs, ka arī nekompetentam klausītājam radās ieskats par to, kas notiek mūsdienu glezniecībā un kādām ceļa ziņēm seko gleznotāji.

Daudzus gadu simtus mākslas ceļus virzīja un ieteknēja baznīca vai sabiedrības valdošā kārta. No šīs aizbildniecības mākslā pa pilnam atbrīvojās 20. gadsimtenī un nu būtu varējusi kļūt autonoma un nodarboties pati ar sevi — būt māksla mākslai. Gadsimtenja sākumā radās spilgti strāvojumi ar paliekamu nozīmi — kubisms, sirreālisms, Mondriāna geometrisko konstrukciju meklējumi, Kandinska inspirētā brīvā abstrakcija. Tās liekas būt visnopietnāk nemanās kustības modernās mākslas attīstības ceļā. Laika tecējumā saradās visdažādākie gleznieciņas novirzieni, atslējot vairāk vai mazāk jūtamas pēdas, un daudziem bijis tikai modes untuma īsais mūžs. Publikai nācās aizvien grūtāk orientēties starp daudzajiem „ismiem", kas jo kupli sazēlusi tieši pašreizējā laikā. Varētu likties, ka apmulsums valda nevien publikā, bet arī pašā gleznieciņā, un ka gleznotājiem nav skaidri ejamie ceļi.

Referente pastāstīja par dažiem faktoriem, kas ietekmē amerikāņu mākslas pasauli. Liela loma ir mākslas galerijām, kas rūpējas par mākslinieku popularizēšanu un darbu pārdošanu, bet līdz ar to arī nosaka, kā gleznotājam jāstrādā. Rodas saistības, līgumi, un mākslinieka jāpakļaujas galeriju nosacījumiem, reizē zaudējot daļu mākslinieka brīvības. Otrs ievērojams faktors ir reklāma. Ar veiklas reklāmas palīdzību dažs gleznotājs īsā laikā ticis slavens, kas par to, ja vairāk reklamēta mākslinieka privātā dzīve nekā viņa gleznas... Par reklāmu rūpējas galerijas, paši gleznotāji un arī kritiķi ar pretrunīgiem spriedumiem. Tā reklāma, apvienota ar sensāciju, valda mūsdienu mākslas pasaulē un ietekmē publikas gaumi. Tas pats cilvēks, kas vēl pirms 10 gadiem uzjautrinājās par abstrakto mākslu, tagad ar skepsi aplūkos reāli tvertos gleznojumus.

Starp nopietniem un nozīmīgiem mākslas novirzieniem referente kā pirmo aplūkoja abstrakto ekspresionismu. Tas ir tirs amerikāņu stils — saukts arī par Ņujorkas skolu un pilnīgi izveidojās 10. gadu otrā pusē. Pazīstamākie pārstāvji — Pollaks, Rotko, de Kūnings savos darbos demonstrēja šī stila pamatideju — atbrīvošanos no konvencionālās izteiksmes. Brīvi triepti pludinājumi prieks un milzīgi a ro šīs grupas vēri mus. Dažkārt vie ciekls aizņem visu mu vai grīdu, un procesā tiek izšķ krāsu un enerģija ekspresionisms p otru sekotāju pan šu gleznotājiem a s. Cikāgas grupā nere u. c.).

Otrs ievērojams ģeometriskās abst Tā ir tīri intelle kas seko Mondri jai filozofijai: ģe sas mākslas pām savulaik reducēja līdz horicontālām linijām, un šo li ba radīja jaunu, un izdomātu māk ir askētiska māks ji aprobežojās ti krāsām. Ameriki kļuvis slavens ar jiem audekliem — na. Tagadējie pā vusi krāsaināki, no vai dzelteno dās skatoties, acis.— Geometris pārstāv latvietis

Jaunatnes

Dienvidkalifo gada sapulci 23 ja A. Ābele, pro nieks. Sapulcē 80 balstiesīgu d No amatpersonu rietēju, ka dr jūtami aug, pa proc. pavairojies cekļu skaits. I rādīja $ 2000,- a kasē un $ 938,- kasē. Pagājušā ģeju remonts p nopirktas 20 draudzes kapsē Kristīti 8 bērni šī 7. laulāti 2 da bijušas 198 darbojies jauna lā ticības māci

Vienpārtāgi p kas kopā ar 1964. gadā sas Draudzes kasē bija $ 7.111. ievēlēja J. Lū Upenieku, J. Skuju, R. Sulc Kurcbaumu, A. egli, K. Ģibul J. Ķerseli, J. Dāmu komitejā priekšnieci Elz Mallīdu Barvik Hartshorni, ka talsonu, mantz sni un biedrz aci.

Revizijas Haraldu Alks un Alfrēdu A pārrunas izcē brīvo līdzekļu nēja domas, k

MIRUSI PRĀVESTA JAŅA OZOLA DZIVE

Grand Rapidi. (Micig.) V. Z. 19. janvāri šīs zemes gaitas beidza prāv. J. Ozola atraitne Marija, kuŗai š. g. 6. maijā būtu piepildījušies 86 mūža gadi. Grand Rapidos viņa dzīvoja sava znota māc. Kr. Hermaņa gimenē, bet dažas dienas pirms nāves bija devusies pie meitas, brīvmākslinieces Olgas Ozolas, lai tur pavaditu dažas dienas. Tās mājā 19. janvāra rīta stundā viņa bija viegli aizmigusi mūža dusai.

Ar prāv. J. Ozolu nelaike bija nodzīvojusi laulībā gandrīz 60 gadus un kopdzīves laikā uzaudzinājusi četras meitas un divus dēlus, no kuŗiem 1 meitas tagad dzīvo Savienotajās Valstīs, 1 dēls Kanadā un 1 dēls Latvijā. Savus pēcnācējus, viņa varēja skatīt ceturtā paaudzē.

Marijas Ozolas dzimtā puse bija Blomes pag., driz pēc dzimšanas zaudējusi māti un uzaudzināta mātes māsas ģimenē. Mācījusies Blomes un Smiltenes skolās. Pēc apprecēšanās ar to reizējo skolot. Jāni Ozolu Vij- ģiemā bijusi viņam stipri palīdzīga audzinātāja darbā. Bez tam viņa biju nes labais ga nigākā nozīm Nelaikei vē tika Edžebine februārī, un bija tik liels, ne tikai visas pat gaiteņi. māc. A. Pieba un māc. K. piedalījās ar izzgājēju izv kapu kalnīņ, kus prāv. J. O Grand Ra latviešu ev. l gavadījās šīs nieks prof. O dzes dāmu k sone un E. M nagu apvienī pas V. Polc nia J. Riekst tu māmuļu l ta ar ģimeni ar ģimeni no vinieki un d Kalamazū, G Grand Rapi mes.

RONUS

...ināja iedvest ticību brīvajai ...atvijai neticīgajos un šaubīga...os. Viņi pierādīja, ka cīnās tikai ...atvju tautas labā.

Daudzus viņi aizrāva līdzi cī...ā vai vismaz atrada atbalstītā...s plkv. O. Kalpaka bataljo...am.

Kad vēl plkv. O. Kalpaka ba...aljonam pievienojās jātnieku ...odaļa, tad tas sastāvēja no 4 ...ienībām, kopā ap 600 vīru. Šis ...rūcīgi apgādātais karaspēks ne...ija liels skaitā, bet lieli savā ...acionālajā apziņā un morālā ...pēkā bija tā vadonis plkv. O. Kalpaks un viņa karavīri. Ja vi...i tādi nebūtu bijuši, tad Latvi...as brīvības cīņām nebūtu bija...as sekmes.

Sie vīri lai ir piemērs latvju ...autai! Sie studenti ar savu nelo...kāmo, vienbalsīgo lēmumu lai ir ...piemērs latvju studējošai jau...atnei. Šestais marts lai paliek ...atvju tautas mūžīgā pieminā. ...ī diena lai ir stiprinā...ums mūsu nacionālajai apziņai ...n tēvzemes mīlestībai kā vēss ...malks dzidra avota ūdens iztvi...kušam ceļiniekam.

A. Vanags,
Toronto korp. kopas seniors

REĢISTRĀCIJAS
par privātpraksi cer
ALEKSANDRS KANBERGS,
65 Forrier Ave., Pte Dan
forth Ave, Tel. 463-2667

ZU SALIDOJUMS

...rināt ciešāku sadarbību ar vi...šām latviešu sieviešu organizāci...ām. Saziņā ar DV nodaļām vie...tājās bibliotēkās un sabiedrībā izplatīt A. Bērziņa grāmatu „Un...punished Crime". Līdzekļu sagā...šanai organizēs mantu loteriju vi...sas Kanadas mērogā.

Vienveidīgā Daugavas Vanadžu ...ērpu ideja radījusi plašu atsau...cību, jo gandrīz visas delegātes ...ādos bija ieradušās savā salidoju...mā. To veiksmīgi vadīja M. Jo...nāne, bet protokolēja T. Gai...līte.

Par vanadžu priekšnieci izrau...dzīja I. Breikšu, bet valdē M. Jo...nāni un Dr. S. Treiloni. Šī valde darbosies vienu gadu, bet ...ākotnē nolēma valdi vēlēt 3 ...adiem.

KALENDĀRS

...izrādīs M. Zīverta Kurrpurrū Jarvis Collegiate.

5. aprīlī — A. Vaivodes garīgs koncerts Sv. Jāņa draudzes sarīkojumā.

11. aprīlī — I Latv. ev. - lut. draudzes kopa koncerts — Sv. Andreja baznīcā.

25. aprīlī — plkst. 7,30 Sv. Andreja baznīcas sarīkojumu zālē DV teātris Kanadā izrādīs „Sarkangalvīte".

26. aprīlī — plkst. 3 p .p. Apvienoto Amerikas latviešu baptistu koru 15. Garīgu dziesmu diena Walmer Road baptistu dievnamā.

2. maijā — plkst. 7,30 Parkdale Collegiate zālē vīru koris Daugavieši no Čikāgas (dir. A. Kupcis) T.L. Koncertapv. sar.

3. maijā — Sv. Andreja bazn. sar. zālē TLB sestdienas skolas — Gimenes dienas sarīkojums.

8. maijā — plkst. 8,30 vakarā Kurzemes cietokšņa krišanas atceres vakars ar ciņu līdzgaitnieka O. Perro referātu DV namā.

9. maijā — prof. Jāņa Mediņa 60 darba gadu un Ludmilas Sepes 25 gadu atceres koncerts.

15. maijā - plkst. 8 vakarā Maija balle „Kādreiz maijā" Ungāru zālē, 245 College ielā, DV Toronto nod. sarīkojumā.

16. maijā —plkst. 6 vakarā Kurzemes cietokšņa krišanas atceres svētbrīdis pie kritušo karaviru pieminekļa Saulainē.

24. oktobrī — plkst. 7,30 vakarā vīru koŗa Junda koncerts Parkdale Collegiate zālē. DV nod. sarīkojums.

SV. KATARĪNES

14. martā — plkst. 7,30 Atlanta kluba telpās St. Cath. M.M. kluba balle.

12. septembrī — plkst. 7,30 Atlanta kluba telpās St. Cath. M. M. kluba balle.

Dzīve Savienotās Valstīs

MODERNĀS GLEZNIECĪBAS BIEZOKNĪ

Daugavas vanagu Ņujorkas nodaļa 22. februārī bija aicinājusi mākslas kritiķi Eleonoru Sturmu stāstīt par aktuālām parādībām mūsdienu gleznieciībā. Izvēlētais temats varēja saistīt arī plašākas publikas interesi, jo par moderno mākslu tiek runāts turpat vai katrā saiešanā, gan ar nopietnību, gan uzjautrinoties, gan neziņa raustot plecus.

Sturmas referāts bija tik lietpratīgs, ka arī nekompetentam klausītājam radās ieskats par to, kas notiek mūsdienu gleznieciībā un kādam ceļa zīmēm seko gleznotāji.

Daudzus gadu simtus mākslas ceļus virzīja un ietekmēja baznīca vai sabiedrības valdošā kārta. No šīs aizbildnieciības māksla pa pilnam atbrīvojās 20. gadsimtenī un nu būtu varējusi kļūt autonoma un nodarboties pati ar sevi — būt māksla mākslai. Gadsimteņa sākumā radās spilgti strāvojumi ar paliekamu nozīmi — kubisms, sirreālisms, Mondriāna ģeometrisko konstrukciju meklējumi, Kandinska inspirētā brīvā abstrakcija. Tās liekas būt visnopietnāk nemamās kustības modernās mākslas attīstības ceļā. Laika tecējumā saradās visdažādākie gleznieciības novirzieni, atstājot vairāk vai mazāk jūtamas pēdas, un daudziem bijis tikai modes untuma īsais mūžs. Publikai nācās aizvien grūtāk orientēties starp daudzajiem „ismiem", kas jo kupli sazēluši tieši pašreizējā laikā. Varētu likties, ka apmulsums valda nevien publikā, bet arī pašā gleznieciībā, un ka gleznotājiem nav skaidri ejamie ceļi.

Referente pastāstīja par dažiem faktoriem, kas ietekmē amerikāņu mākslas pasauli. Liela loma ir mākslas galerijām, kas rūpējas par mākslinieku popularizēšanu uni darbu pārdošanu, bet līdz ar to arī nosaka, kā gleznotājam jāstrādā. Rodas saistības, līgumi, un mākslinieks kam jāpakļaujas galeriju nosacījumiem, reizē zaudējot daļu mākslinieka brīvības.— Otrs ievērojams faktors ir reklāma. Ar veiklas reklāmas palīdzību dažs gleznotājs īsā laikā ticis slavens, kas par to, ja vairāk reklamēta mākslinieka privātā dzīve nekā viņa gleznas... Par reklāmu rūpējas galerijas, paši gleznotāji un arī kritiķi ar pretrunīgiem spriedumiem. Tā reklāma, apvienota ar sensāciju, valda mūsdienu mākslas pasaulē un ietekmē publikas gaumi. Tas pats cilvēks, kas vēl pirms 10 gadiem uzjautrinājās par abstrakto mākslu, tagad ar skepsi aplūkos reāli tvertos gleznojumus.

Starp nopietniem un nozīmīgiem mākslas novirzieniem referente kā pirmo aplūkoja abstrakto ekspresionismu. Tas ir tirs amerikāņu stils — saukts arī par Ņujorkas skolu — un pilnīgi izveidojās 40. gadu otrā pusē. Pazīstamākie pārstāvji — Pollaks, Rotko, de Kūnings savos darbos demonstrēja šī stila pamatideju — atbrīvošanos no konvencionālās izteiksmes. Brīvi triepti pludinājumi, liels krāsu prieks un milzīgi audekli raksturo šīs grupas vērienīgos sniegumus. Dažkārt viens vienīgs audekls aizņem visu darbnīcas sienu vai grīdu, un darba tapšanas procesā tiek izšķiests milzums krāsu un enerģijas. Abstraktais ekspresionisms piedzīvojis jau otru sekotāju paaudzi. No latviešu gleznotājiem tam pārstāvji t. s. Čikāgas grupā (Sīmanis, Šteinere u. c.).

Otrs ievērojams novirziens ir ģeometriskās abstrakcijas skola. Tā ir tīri intelektuāla māksla, kas seko Mondriāna izveidotajai filozofijai: ģeometrija ir visas mākslas pamats. Mondriāns savulaik reducēja dabas formas līdz horicontālām un vertikālām līnijām, un šo līniju mijiedarbība radīja jaunu, prāta izsvērtu un izdomātu mākslas darbu. Tā ir askētiska māksla, kas sākotnēji aprobežojās tikai ar nedaudz krāsām. Amerikānis Reinhards kļuvis slavens ar saviem tumšajiem audekliem — melns uz melna. Tagadējie pārstāvji gan kļuvuši krāsaināki, un viņu sarkano vai dzelteno kvadrātiņu rindās skatoties, žilbst un sāp acis.— Ģeometrisko abstrakciju pārstāv latvietis Svens Lūkins.

Pašreiz slavā nācis tā saukt ais populārās mākslas novirziens. Ar fotografisku precizitāti tiek attēloti ikdienā lietotie priekšmeti — konservu kārbas, koka kolas pudeles, desiņas, alusskārdenes, atkritumu tvertnes. Zīmētie cilvēki līdzinās amerikāņu komiku seriju tēliem. Pavirši raugoties, populārās mākslas virziens liekas absurds un smieklīgs. Taču arī tam laikam būs pamatā kāda dzīves atziņa. Andijs Varhols, rādīdams nelaimes gadījumā sakroploto cilvēku seriju, filozofē — nāve ir visur, tāpēc tā jārāda...

Bez šiem minētajiem sastopami vēl daudzi citi gleznieciības novirzieni. Iezīmīga ir San Francisko skola, kas paturējusi priekšmetību, bet atņēmusi konvencionālo pieeju. Joprojām cienā ir primitīvā gleznieciība, sirreālistu rēgainie darbi, ekspresionisms, impresionisms, reālisms, franču priekšmetīgā skola un daudzi citi virzieni, kas visi kopā veido lielo un krāsaino modernās gleznieciības paleti.

Interesanto referātu papildināja bagātīgs gleznu reprodukciju un izstāžu katalogu klāsts.

Dz. K.

Jaunatnes pulciņš pieteic $ 1.000,- ziedojumu

Dienvidkalifornijas draudzesgi gada sapulci 23. februārī vadīja A. Ābele, protokolēja V. Upenieks. Sapulcē piedalījās apm. 80 balstiesīgu draudzes locekļu. No amatpersonu ziņojumiem izrietēja, ka draudze joprojām jūtami aug, pag. gadā par 21 proc. pavairojies draudzes locekļu skaits. Budžetu pārskati rādīja $ 2000,- atlikumu padomes kasē un $ 938,- dāmu komitejas kasē. Pagājušā gadā izdarīts ērģeļu remonts par $ 1400,- un nopirktas 20 papildu vietas draudzes kapsētā par $ 3480,-. Kristīti 8 bērni, ievētīti 6. mirušī 7, laulāti 2 pāri, pie dievgalda bijušas 198 personas. Rosīgi darbojies jaunatnes pulciņš, skolā ticības mācību mācās 38 bērni.

Vienprātīgi pieņēma budžetu, kas kopā ar dāmu komiteju 1964. gadā sasniegs $ 17.720,-. Draudzes kasē uz pirmo janvāri bija $ 7.111,-. Draudzes padomē ievēlēja J. Lūsi, A. Ābeli, V. Upenieku, J. Steinbergu, A. Skuju, R. Šulcu. V. Kalniņu, P. Kurcbaumu, A. Lejnieku, T. Pagegli, K. Ģibuli, D. Bertulsonu, J. Ķerseli, J. Dižgalvi.

Dāmu komitejas valdē ievēlēja: priekšnieci Elzu Rozenu, palīdzi Matildu Barviku, sekretāri Elzu Hartshorni, kasieri Emmu Bertulsonu, mantzini Ernestīnu Alkstrakto ekspresionismu. Tas ir sni un biedrzini Dagniju Daiļaci.

Revizijas komisijā ievēlēja Haraldu Aleksni, Alfonsu Reini un Alfrēdu Arbeiteru. Plašākas pārrunas izcēlās ap draudzes brīvo līdzekļu izlietošanu. Izskanēja domas, ka draudzei steidzīgā audzinātāja darbā. Bez tam viņa bijusi mājas un gimenes labais gars šī vārda vispilnīgākā nozīmē.

Nelaikei veltīts aizlūgums notika Edžebīnes bēru namā 21. februārī, un laužu pieplūdums bija tik liels, ka aizņemtas bija ne tikai visas blakus telpas, bet pat gaiteņi. Aizlūgumu vadīja māc. A. Piebalgs, māc. J. Lazda un māc. K. Hermanis, kas visi piedalījās arī nākamajā dienā, aizgājēju izvadot uz Vūdlavna kapu kalniņu, kur to guldīja blakus prāv. J. Ozola atdusas vietai.

Grand Rapidu un apkārtnes latviešu ev. lut. draudzes vārdā atvadījās šīs draudzes priekšnieks prof. O. Jirgensons, draudzes dāmu komitejas M. Jirgensone un E. Miezis, Daugavas Vanagu apvienības un vanadžu kopas V. Pole, korporācijas Lettonia J. Riekstiņš u. c. Izvadīt savu māmuļu bija ieradusies meita ar ģimeni no D. Dakotas, dēls ar ģimeni no Toronto u. c. tuvinieki un draugi no Čikāgas, Kalamazū, Grand Hēvenas un Grand Rapidu tuvākās apkaimes.

V. Z.

MIRUSI PRĀVESTA JĀŅA OZOLA DZĪVESBIEDRE

Grand Rapidi. (Mičig.) V. Z. 19. janvārī šīs zemes gaitas beidza prāv. J. Ozola atraitne Marija, kurai š. g. 6. maijā būtu piepildījušies 86 mūža gadi. Grand Rapidos viņa dzīvoja sava znota māc. Kr. Hermaņa ģimenē, bet dažas dienas pirms nāves bija devusies pie meitas brīvmākslinieces Olgas Ozolas, lai tur pavaditu dažas dienas. Tās mājā 19. janvāra rīta stundā viņa bija viegli aizmigusi mūža dusai.

Ar prāv. J. Ozolu nelaikē bija nodzīvojusi laulībā gandrīz 60 gadus un kopdzīves laikā uzaudzinājusi četras meitas un divus dēlus, no kuriem 1 meitas tagad dzīvo Savienotajās Valstīs, 1 dēls Kanadā un 1 dēls Latvijā. Savus pēcnācējus viņa varēja skatīt ceturtā paaudzē.

Marijas Ozolas dzimtā puse bija Blomes pag., drīz pēc dzimšanas zaudējusi māti un uzaudzināta mātes māsas ģimenē. Mācījusies Blomes un Smiltenes skolās. Pēc apprecēšanās ar topreizējo skolot. Jāni Ozolu Vijciemā bijusi viņam stipri palīdzīga audzinātāja darbā. Bez

ČIKĀGAS IMPRESIJAS

Pazīstamā pretkomūnista Leonīda Neimaņa ģimene Vašingtona dzimšanas dienā apveltīta ar pieaugumu — veselīgu meitenīti — Diānu Ritu. Saka Teodors Zieriņš: „Kā jau ista nākamā patriote — ieradusies pasaulē tanī pašā dienā, kad ASV pirmais prezidents!" N. ģimene dzīvo 50 jūdzes ārpus Čikāgas, taču bieži apmeklē latviešu sarīkojumus un aktīvi piedalas sabiedriskā dzīvē.

Pazīstamais publicists un izdevējs jānis Šķirmants rosīgi darbojas organizējot Latviešu — lietuvju biedrības nodaļu Čikāgā. „Ja nesapratīsimies tagad, kad esam vienādā situācijā, ar vienādiem mērķiem, mūsu tautām draud iznīcība, kad gan tad vairs sapratīsimies?" jautā Š. Lietuvji domājot tāpat, taču neviens līdz šim nav uzņēmies vadību. Jau tagad gan sadarbība notiek juristu starpā. Arī Dzelmes deju kopa apmainījusies sarīkojumiem ar lietuvju tautas dejotājiem Čikāgā. Nacionālo lietuvju laikrakstu vadība interesējoties par tuvināšanās iespējām brāļu tautai — latviešiem. Patiesi — svarīgs pasākums! Dažkārt gluži neērti kļūst iedomājoties, cik maz zinām par jaunāko lietuvju literātūrā, mākslā, zinātniskiem sasniegumiem. Grūti iedomāties, ka viņi par mums zinātu vairāk. Tātad — šķirmanta vārdā: „Pēdējais laiks sadoties rokām un sastrādāt!"

KONCERTU DIENAS

Gadījās, ka Ints Inkums bija apmeties dzīvot tanī Ņujorkas pilsētas daļā, ko sauc par Manhatenu, bet kas pilsētas ruļļos apzīmēta par Ņujorkas valsts Ņujorkas pilsētas Ņujorkas apriņķi, tātad Ņujorka kubā. (Pareizi uzrakstīts ar mazo burtu, nav drukas kļūda, jo Ņujorka nav Kastro Kubas pilsēta, bet tādā veidā minēts Ņujorkas vārds trīs reizes). Ints ir sabiedrisks cilvēks, ists latvietis, kas apmeklē iespējami daudz latviešu sarīkojumus, piedalās sēdēs, brauc pat uz citām pilsētām, lai noskatītos latviskus uzvedumus vai piedalītos diskusijās. Savus novērojumus un piedzīvojumus viņš apraksta nopietnos rakstos.

Ņujorkā sarīkojumu nav trūkums, grūti tikai izšķirties, kurp iet, jo visus nevar apmeklēt. Gadījās, ka sestdienas vakarā Ņujorkā bija divi koncerti, Daugavas Vanagu sapulce, kur izlēma nama pirkšanu, Latviešu biedrības sarīkojums un rinda privātu viesību.

Kā mākslas cienītājs, Ints nolēma iet uz koncertiem. Viņš bija pasūtinājis ieejas karti pirmajā rindā, ne jau lai cienīgāks izskatītos, jo Ints pēc skata bija cienīgs vīrs: galvas vidū mati bija sākuši zust, bija radies it kā pusmēness, kas tumšajā zālē pa gabalu spīdēt spīdēja. Vēders bija pieņēmis cienīgus apmērus, rādot, ka Ints nāk no labas ģimenes vai vismaz no labiem ēdājiem. Pirmajā rindā Ints vēlējās sēdēt tāpēc, ka tad nevarēja redzēt, cik daudz vai cik maz zālē tukšu vietu, jo stāsta, ka Ņujorkā latvieši koncertus neapmeklējot. Pieklājība neļāva atpakaļ skatīties. Aplausi nebija skaļi, bet pieklājīgi un pēc tiem Ints negribēja spriest par apmeklētāju skaitu. Vai tad cienīgā Ņujorkas koncertzālē aplaudēs kā Grīziņkalna puikas, svilpjot, kliedzot un kājas dauzot. Pēc koncerta ārā steidzoties, drūzma pie durvīm nelikās liela, bet varbūt citi jau aizsteigušies uz nākamo koncertu, kam pēc pusstundas vajadzēja sākties. Par apmeklētāju skaitu Ints daudz galvu nelauzīja. To viegli Ņujorkas chronikā būs atzīmējis, cik apmeklētāju bijis. No redakcijas noteikti kāds būs bijis.

(Nobeigums 8. lpp.)

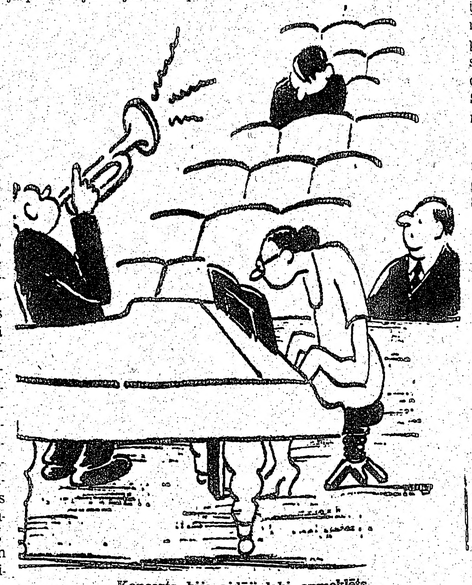

Koncerts bija vidēji labi apmeklēts.
(R. Birzgaļa grafisks konstatējums.)

NUJORKA

◐ Paredzams, ka aprīļa vidū no Zviedrijas Ņujorkā ieradīsies literātūras kritiķis Jānis Rudzītis. Viņš paredzējis apceļot ASV un Kanadu, latviešu centros lasot priekšlasījumus. Viņš būs Dziesmuvāras viesis, jo bijis pēdējais šīs organizācijas priekšnieks Rīgā. Šinī kontinentā viņš paredzējis uzturēties līdz maijam.

◐ Ņujorkas latviešu ev. - lut. draudzes Bronksas rajona nekustama īpašuma iegādes fonda locekļi atzinuši par vēlamu iegādāties īpašumu, kas atrodas dažus blokus ārpus Bronksas un pašreiz ir Jonkeru pilsētas īpašums. Tas atrodas Tibbits Rd. un Mc Lean avēnijas krustojumā un ērti sasniedzams ar auto. Autobusu braucējiem no abu pazemju gala piestātnēm iet autobuss tieši līdz īpašumam.

Par šo fonda valde informējusi Bronksas un apkārtnes rajona draudzes locekļus, aicinot izteikties par šī īpašuma derīgumu. Atbildes iesūtāmas līdz 20. martam. Īpašuma apskate svētdien, 8. un 15. martā no pl. 11 līdz 11 dienā, bet sestdien, 14. martā, no pl. 11 līdz 12.30.

ČIKĀGA

◐ DV apvienības biedru pilnsapulce notiks š. g. 8. martā, plkst. 1-os pp. Latviešu namā, 4146 N. Elston Ave. Dienas kārtībā: Ziņojumi, darbības pārskats, vēlēšanas, u. c.

Filadelfija, Pa.

S. Jāņa draudzes gada sapulce notika draudzes namā 23. februārī.

Draudzes mcītājs J. Siliņš sniedza garīgā darba pārskatu par pagājušo gadu. No tā redzams, ka uz š. g. 1. janvāri draudzē 744 locekļi (569 iesvētīti, 175 bērni). Noturēti 55 dievkalpojumi, tajos piedalījies caurmērā 81 dievlūdzējs katru svētdienu. Kristīti 13 bērni, iesvētīti 9 jaunieši, laulāti 6 pāri (2 no tiem jauktas tautības); 28 dievkalpojumos dievgaldu saņēmuši 467 draudzes locekļi, mirusi 14. Pagājušā gadā draudzē uzņemtas 24 personas. Oktobrī draudze atzīmēja 70 gadu pastāvēšanu.

No draudzes priekšnieka V. Zanta ziņojuma izrietēja, ka 1963. gada draudzes nodevas ienākušas trūcīgāk un gadam beidzoties, — $ 1098.- bija ieņemts mazāk, kā paredzēts. Samērā labi audzis baznīcas būvfonds, gada laikā palielinoties par $ 9000.- Uz sapulces dienu būvfondā jau uzkrāti $ 28000.- Līdzekļu vākšana turpināsies arī šogad.

Par nozaļu darbu pārskatus vēl sniedza finanču grāmatvedis J. Bērziņš, kasieris K. Dumpis, uzticības vīrs A. Greizis, dāmu komitejas priekšniece H. Marga un bēru fonda pārstāvis R. Ķirkums. Par svētdienas skolas darbu pārskatu nolasīja V. Zants.

Skolu pagājušā gadā apmeklējuši 86 skolēni, māca 7 skolotāji, 1 praktikants un draudzes mācītājs. Skolā ir bērnu dārzs, pirmskola un 8 pamatskolas klases. Mācības notikušas 36 sestdienās, kopskaitā 926 stundas. Skolai bijuši 8 dažādi sarīkojumi.

Par Vilmingtonas un apkārtnes kopas darbu ziņoja R. Lidums, par Sībrukas kopu — A. Sietiņsons.

Revīzijas komisijas pārstāvis A. Trucis atzina draudzes priekšniecības darbu par sekmīgu. Sapulce vienprātīgi apstiprināja sniegtos ziņojumus.

Līdzšinējam draudzes priekšniekam V. Zantam atsakoties turpmāk kandidēt, par draudzes priekšnieku ievēlēja A. Greizi. Par draudzes kasieri arī uz turpmākiem 3 gadiem izraudzīja K. Dumpi, no jauna ievēlēja G. Richy. Revīzijas komisijā ievēlēja: A. Truci, V. Reisu un A. Butelii.

Sapulce apstiprināja 1964. gada budžetu $ 10830.- apmērā, atstājot līdzšinējās draudzes nodevas: vīrietim $ 26.- un sievietei $ 20.- gadā.

Gada sapulci vadīja R. Lidums, protokolēja J. Gaumigs, tajā piedalījās 38 draudzes locekļi.

Draudzes priekšniecības svinīga amatā ievešana paredzēta 1. marta dievkalpojumā draudzes baznīcā.

R. L.

LOSANDŽELOSA

◐ Prof. Jāņa Mediņa un Ludmillas Sepes jubilejas koncerts 23. februārī bija pulcējis 225 apmeklētājus, kas atsaucīgi prasīja pēc krietnas saujas piedevu. Sirmais profesors pie klavierēm šķita zaudējam savu gadu nastu — publikā dzirdēja visai glaimojošas atsauksmes par abu mākslinieku kopsniegumu. Pēc koncerta mākslinieki saņēma ziedu klēpjus un aplokšnes.

◐ Dienvidkalifornijas draudzes jaunatnes pulciņa ekskursija sniegtos kalnos bija pulcējusi 15 jauniešus, kuŗus personīgi pavadīja māc. E. Caune. Rita agrumā ekskursanti iebrauca palielā sniega vētra, bet pēcpusdienā izpriecājās 7000 pēdu augstajā Sniega ielejā pie Lāču ezera. Bija neticami — vakarā — pēc pāris stundām — atkal atgriezties mājās, zem palmām un ziedošos dārzos.

Nākošo ekskursiju jaunatnes pulciņš riko jūnija mēnesī uz t. s. mazo Havaju. Pēdējā ir Catalinas sala Klusā okeanā 3 stundu braucienā ar kuģi no Losandželosas.

◐ Daugavas Vanagu rīkotā teātŗa izrāde ar Sanfrancisko trupas viesošanos, uzvedot Moljēra komēdiju Skapāna nedarbi, bija pulcējusi pilnu Internacionālā institūta zāli un publikai patika. Galvas tiesu pāri citiem šai izrādē parādījās pats režisors Laimonis Siliņš, kas jau sasniedzis atzīstamu profesionālisma līmeni kā tēlotājs. Viss labs bija sakāms arī par Gunāra Griezes darinātām dekorācijām.

◐ Sporta darbinieka — Arvīda Pukinska bērēs piedalījās tuvu pie 200 pavadītāju. Tās organizēja un vadīja māc. E. Caune, jo nelaikis (vienīnieks) piederēja Dienvidkalifornijas draudzei. No Toronto uz bērēm ieradās dziļi sērojošā māsa Z. Beķeris ar dzīvesbiedru. Pie nelaika šķirsta dziedāja Stefanida Jansone un Plūdoņa Rekvi ēmu deklamēja Ansis Tipāns. Ar vainagiem atvadījās 8 organizāciju pārstāvji — Dienvidkalifornijas draudze, DKL b-ba, šacha kopa, amatieŗu teātris, jaunatnes pulciņš, tautas deju kopa Pērkonītis. Latviešu architektu b-ba un vecie sportisti.

Pukinska zaudējums latviešu sabiedrībai būs jūtams ilgstoši, jo nelaikis visu savu trimdas posmu, uzupurēdams savu personīgo labklājību, tai nesaudzīgi ziedojās, allaž būdams „melnā darba" darītājs, kādu pašlaik aizvien mazāk.

◐ Krize iestājusies DKLB darbā, jo pilnsapulce 15. februārī nespēja ievēlēt jaunu valdi. Krizes dziļākais iemesls — pārmetumi un kritika, kas lēnām sakrājušies vairākos jautājumos. Bēdīgamā mākslinieku vēstule, kas nodrukāta Informācijas biļetenā par kultūras dienu sarīkojumu, visam pielikusi punktu. No biedrības vadības aiziet tās ilggadīgais priekšnieks agr. H. Brauķis un pārējie valdes locekļi.

5. aprīlī paredzēta jauna sapulce, kas, cerams, novērsīs likvidāciju, jo biedrībai 1963. gads visādi ir bijis rekorda gads, un likvidācijai nebūtu ne mazākā pamata.

◐ Apm. 200 baltiešu 15. februārī pulcējās Šeratona viesnīcas telpās, lai godinātu republikāņu deputātu Glenardu Lipskombu, kas kā pirmais savā laikā iesniedza tautas vietnieku namam rezolūciju, prasot Latvijas, Lietuvas un Igaunijas jautājuma pacelšanu Apvienotajās Nācijās. Tagad līdzīgu rezolūciju skaits jau sasniedzis 44. No latviešiem vakariņu laikā runāja māc. E. Caune, tās atklājot ar īsu svētrunu un lūgšanu angļu valodā, adv. Alfons Reins, kas ir baltiešu organizācijas Americans to free Baltic States pr-ža vietn., un jurists Juris Šteinbergs.

Viesu starpā redzēja daudzkārtējo pasaules čempionu peldēšanā Džoniju Veismīleru (filmu Tarzāns), basketbolistu Fr. Lubinas (Lietuvas un Amerikas centra uzbrucējs laikā no 1936.—1940. gadam) un citus. Pašreizējā nostāja Baltajā namā baltiešu akcijai ir nelabvēlīga, pateicoties apsvetkumiem, teica deputāts G. Lipskombs, bet mums visiem jāturpina strādāt, jo Baltijas atbrīvošana nāks agrī vai vēlu.

ASV BAZNĪCĀS

NUJORKA

Trešdien, 4 martā, plkst. 7,30 vak. Sv. Toma baznīcā, Bronksā. Ciešanu laika cikla turpinājums. māc. R. Zariņa spredikis „Pārbaudi garus".

8. martā plkst. 9, 15 Bronksas Sv. Toma baznīcā, mācītāji Dr. V. Klīve un A. Ozols.; plkst. 2 Bruklinas Betlemes baznīcā ar dievgaldu — māc. R. Zariņš. Draudzes vakars; plkst. 2 Džamaikas Mūsu Pestītāja baznīcā ar dievgaldu, māc. A. Anševics; plkst. 2 Fārmingdēles Sv. Lūka baznīcā māc. O. Gulbis.

Trešdien, 11. martā, plkst. 7,30 vakarā Bronksas Sv. Toma baznīcā Ciešanu laika cikla turpinājums. Mācītāji J. Siliņš un A. Ozols.

AURORA, ILL.

420 Dawners Place, Mūsu Pestītāja baznīcā.

ČIKAGA

Čikāgas latviešu ev. - lut. Ciānas draudze, 5015 W. Ferdinand St.

Latvijas ev. - lut. baznīcas Sv Pāvila draudze — 1648 So. 11th Ave., Melvudā. Mācītājs Pāvils Kirsons, tel. FI 3-2428.

DETROITA

Sv. Pāvila ev. - lut. draudzes dievkalpojumi notiek katru svētdien.. plkst. 12 dienā Holy Trinity ev. - lut. baznīcā, Maxwell un E. Warren Avenues, pie Van Dyke. Turpat plkst. 11 notiek Latviešu skola un bērnu dārzs. Baznīcas, skolas un grāmatu galda telefons: WA 2-2248. Māc. V. Līventāls.

Katra mēneša beidzamā svētdienā, plkst. 3 p. p. dievkalpojums Redeemer luterāņu baznīcā, 1360 Pauline Blvd., Ann Ar.

KLIVLENDA

Klīvlendas latviešu ev. - lut. Miera draudzes dievkalpojumi Zion luterāņu baznīcā, 2062 E. 30. ielas un Prospect Ave. krustojumā. Mācītājs K. Sautiņš, 3625 W. 214th St. Fairview Park, Ohio, 44126.

8. martā plkst. 12.30 dievkalpojums ar dievgaldu.

LOSANDŽELOSA, KAL.

Losandželosā, Dienvidkalifornijas latviešu ev. - lut. draudze, 2450 Griffin Ave., L. A. Mācītāja telefons PO 6-1191.

Svētdien, 8. martā, dievkalpojums, pēc tam draudzes padomes sēde.

Sestdien, 14. martā, plkst. 7,30 vakarā draudzes zālē — koncerts. Piedalās amerikāņu tenors Andreasons no Seatles ar latviešu dziesmām un pianists Egils Ozoliņš.

Svētdien, 15. martā, plkst. 11 no rīta jauniešu dievkalpojums.

Svētdien, 22. martā, plkst. 11 no rīta Pūpolu svētdienas dievkalpojums ar dievgaldu.

BURLINGEMA, KAL.

Burlingamā, Latheran Church of the Good Shepherd, 301 Burlingame Ave.

Santa - Rosā, Betlemes draudzē, Tupper ielā 733.

Dievkalpojumi katru svētdien plkst. 11-os. Svētdienas skola un kora mēģinājums plkst. 9.30 visi laipni aicināti.

SAKRAMENTO

Sakramento, Sv. Krusta ev. lut. baznīcā, 45 un H ielā.

LATVIEŠU RELIĢISKĀ DZEJA

Mūžība. Reliģiskās dzejas antoloģija. Sastādījis Arnolds Lūsis. Otrs izdevums. 1963. Sējējs.

Viena no skaistākām veltēm, ko kāds būtu varējis saņemt pēdējos Kristus atnākšanas svētkos, bija māc. A. Lūša sakopotā latviešu reliģiskās dzejas antoloģija „Mūžība". Grāmata iznāca uz pašiem svētkiem un pagaidām tikai Amerikā kļuva pieejama. Taču tā nenovecos arī citos svētkos. Tā vispār pieder pie grāmatām, kas nenoveco, un tās ceļš ies pāri kontinentiem.

Vairāk nekā Bībele latviešu tautā arvien ir godā turēta, la sita un lietota Dziesmu grāmata, šī „tautas Bībele". Paaudzes ir veldzējušas savas reliģiskās slāpes pie tās. Ar savu reliģisko, Dieva vārdā pamatoto dzeju Dziesmu grāmata ir ievērojami papildinājusi to, ko devuši draudzes dievkalpojumi reliģisko pārdzīvojumu pārnesot no baznīcas arī ģimenē un mājā un dvēseles klusā brīdī.

Bet Dziesmu grāmata vien nav visa reliģiskā dzeja. Bez pielāgošanās momenta kulta prasībām — draudzes dziedāšanai arī latviešu mākslas dzejā — kā visās tautās — ir radušies darbi, kas mākslinieciskā ziņā pat pārsniedz kulta dziesmu caurmēra dzejas līmeni, kādu jaunu dzirksti ienesot arī reliģiskā pārdzīvojumā. Šī subjektīvā reliģiskā lirika tad arī ir tā, kam pievērsies māc. A. Lūsis. Pats atzīstamām dzejas dāvanām apveltīts, viņš šoreiz par savu uzdevumu ir spraudis izmeklēt un pilnā spožumā parādīt latviešu literātūras mazāk pazīstamu pusi — dzeju, kam pieskārusies mūžība. Krājums pirmo reizi iznāca drūmajā vācu okupācijas laikā, vienai svešai varai nomainoties ar otru. Kad vērtības brūk, mums vajaga ticības tam, kas nesabrūk.

Ir vairāki pārsteigumi, ko krājums lasītājiem sagādā. Viens ir lielais autoru skaits, kuru koklē ir skanējusi mūžības stīga. Otrs ir, ka tā ir vīriešķīga dzeja. 39 autori ir vīrieši, 9 sievietes. Diezgan pārsteidzošs ir arī konstatējums, ka lai gan tā nav kulta dzeja, nav rakstīta dievkalpojuma vajadzībām, taču tā ir lielā mērā kulta izraisīta dzeja. Lielākai dzejoļu daļai sakars ar kristīgās draudzes svētajiem brīžiem. Kristus atnākšanai, ciešanai un Lieldienai veltītas veselas nodaļas. Arī Kalna runa un citi bībliski motīvi atraduši savu izpausmi dzejā, gan zīmīgi — no Jaunās, ne Vecās Derības.

Vispār nodibinājies ieskats ir, ka latviešu literārā pasaule nav draudzīga baznīcai. Tas ir mantojums no tautas atmodas laikiem, kad topošās latviešu inteliģences ceļi nesakrita ar baznīcas vadītāju ceļiem. Klāt pienāca „jaunā strāva", sociālisms un sekulārisms. Daudzi tad nu arī nesuši savus upurus jaunajiem elkiem. Pat dzelzs aizkars šai ziņā nav spējis būt par šķērsli ideoloģiju vienādībai. Taisni tāpēc ir labi, ka mums atkal rokā ir šī grāmata. Dievticīgajā latvietī tā spēj vēl vienu, blakus savam tīri reliģiskam — mākslinieciskam uzdevumam: stiprināt ticību savai tautai, ko mīlam. Viss nav zaudēts. Arī latvieša sirds var slavēt Dievu. Dievs var arī mums vēl būt žēlīgs.

Dzeju krājums ir mantojums, ko mums atstājušas paaudzes, kuras dzīvoja un dziesmoja pirms Latvija tapa, un tās brīvības gados. Mūsdienu reliģiskās dzejas sakopojums un izvērtējums paliek nākotnes uzdevums, kā to atzīst arī izdevēji.

Kādi latviešu dzejnieki tad visvairāk devuši ticības dzejas pūram? No lirisko noskaņu dzejnieka K. Jēkabsona uzņemti 18 dzejoļi, prātnieciski cietās A. Brigaderes 15, Saulieša 14, Poruka 13 un L. Breikša 11. Arī viņiem paliek mūsu Dziesmu grāmatas lielākais balstītājs L. Bērziņš, P. Ērmanis, J. Ziemeļnieks u. c., kam mūžības noskaņas bijušas vairāk vai mazāk tuvas. Nav nekāda nelaime, ja Kristu daži skatījuši īpatnējā gaismā, patālu no istā Kristus tēla — P. Ērmanis, A. Erss. Daļā šīs dzejas izmanām pat konfesionālu pieskaņu: tā ir mūsu Latvijas ev. lut. baznīca, viņas mācība un sludinājums. Katoliski momenti ieskanas Dievmātei veltītās vārsmās. Saulieti, Skalbē var saklausīt īpatnēji latvisko stīgu. Brāļu draudzes dievbijība būs ietekmējusi Poruku. Daži citi mazāki kristiānisma zarį latviešu tautā šai krājumā neatspoguļojas. Tie grāmatas sastādīšanas laikā šai ziņā nebūs bijuši tik redzami.

Daudzām dziesmām ir melodijas. Astoņas dzied draudze — Dziesmu grāmatā un ārpus tās.

Krājumā nav atraduši vietu laba rinda latviešu dzejnieku. Rainim nav bijis ko teikt. Medeņa sakāmais nav derējis. Tirzmaliete ticību liecinājusi tik vāja formā, ka sakopotājs nav atļāvies to ievietot.

LA ATSEVIŠĶI EKSEMPLĀRI
dabūjami
O. ANDERSONA
DELIKATESU VEIKALĀ
26 Market St., Hamilton, Ont.,
kā arī
„NORTHLAND GROCERIES",
120 Barton St. E., Hamilton, Ont.

SIEVIETES KĀRKLIŅA . . .

(Pārnesums no 3. lpp.)

smalka sabiedrības dāma. Taču iekšēji šīs divas sievietes ir stipri līdzīgas. Viņām abām nav absolūti nekā garīga; viņu rīcību vada un noteic tikai jutekļi un aprēķins. Vimbu Maružai derīgs katrs līdzeklis, lai apmierinātu savas kuplās miesas izsalkumu; par naudu nopirktais klaidoņa puisis viņai tikpat labs kā agrāk vīrs. Tāpat arī Ieva atdodas Linardam Kelpam vienkārši tāpēc, ka viņš ir jaunāks un vīrišķīgi pievilcīgāks nekā vecīgais vīrs, un tik ilgi, kamēr to var sekmīgi noslēpt vīram un sabiedrībai, viņai viss ir kārtībā. Tikpat vienkārši viņa attieksmes ar Linardu atkal pārtrauc, kad tās sāk apdraudēt viņas reputāciju sabiedrībā un nodrošināto dzīvi pie turīgā vīra.

Gandrīz visām Kārkliņa sievietēm piemīt viena neparasta īpašība. Dzīvnieku pasaulē valda likums, ka mātei bērni tuvāki nekā tēvam, un šis dabas likums vairāk vai mazāk izpaužas arī pie cilvēkiem. Valdemāra Kārkliņa darbos turpretim gandrīz vienmēr ir tā, ka tēvs mīl bērnus vairāk nekā māte. Vimbu Maružai visa mātes mīlestība koncentrēta tikai uz mīļušo dēlu; meita viņai ir pavisam vienaldzīga. Vijums Tauns turpretim ļoti piekēries savai mazajai meitiņai un ārijai par agri mīļušo tētiņu ir vismīļākās atmiņas. Tāpat aizkustina Mideģu Jēkaba lielā mīlestība uz dēlu, kamēr Krista, kazākiem iebrūkot pagalmā, domā tikai par Mārtiņu, pilnīgi aizmirsdama, ka bērns palicis degošajā mājā. Arī Olga vairs nedomā par meitu, kad viņas virs apcietināts, un kad dažas dienas vēlāk arī viņu pašu apcietina, viņa saka: „Lai mani izsūta, gribu būt pie vīra." Ne mirkli viņa nedomā, kas tādā gadījumā notiktu ar bērnu; kops vīra apcietināšanas brīža viņai meita vairs neeksistē. Turpretim Natis aizbraucot domājis taisni visvairāk par meitu un izmetis pa vagona logu zīmīti ar vārdiem: „Olga, sargi Kaiju."

Taču ir arī izņēmumi. Ar Katrīnas muti runā īsta mātes sirds, kad viņa saka: „Pāvilu pazaudējusi, biju nabadze, bet es vēl dzīvoju; mana dzīvība bija Mikiņš." Un Toms izturas kā tipisks virietis, kad pirmā bērna dzemdību laikā drudžaini domā: „Man ārstam jāsaka, ka viņš var darīt ar bērnu, ko grib, bet Džojai nedrīkst nekas notikt." Kad māsa viņam jautā, vai viņš gribot redzēt savu dēlu, viņš pārskaities kliedz: „Nē! Gribu redzēt savu sievu!"

Bagāta un daudzpusīga ir šo tēlu virkne — no ēteriskās Džojas līdz rupji jutekliskajai Maružai, no nevarīgās Katrīnas līdz nežēlīgi valdonīgajai Billei. Valdemārs Kārkliņš ir rādījis sievieti visās jūtu niansēs — mīlestībā un naidā, padevībā un varaskārē, patmīlībā un upurēšanās priekā. Un ar šiem tēliem apklusušais rakstnieks turpina runāt uz mums un nākošajām paaudzēm — kamēr vien būs lasītāji latviešu grāmatām.

Laimdota Dzile

Tautas tērpu iegādes drudzis

(VĒSTULE NO ANGLIJAS)

(A. P.) Laikam ritot un lielajai dziesmu dienai Vācijā aizvien vairāk tuvojoties, visiem sagatavošanās darbiem braucienam uz šo latviešu dziesmas festivālu jāpiešķir aizvien lielāka vērība, jo visu formalitāšu kārtošana nav vienas dienas darbs.

Viss lielais braucēju vairums no Anglijas dosies ceļā caur Beļģiju. Beļģijas sūtniecība pa skaidrojuši, ka vīzu izprasīšanai dokumenti tai iesniedzami ne ātrāk kā mēnesi pirms izbraukšanas.

Atzīmējams, ka darba rokas pilnas arī tautas tērpu šūdinātājām, jo, šķiet, ka nebūs nevienas dziedātājas, kas neieradīsies mūsu pašu krāšņajā tautas tērpā. Bet tautas tērpu jautājumā rosme valda ne vien Anglijā, jo pēc ziņām no Vācijas, par tērpiem interesējušies tautieši arī Francijā un Zviedrijā. Ievērojot to, ka vairumam Vācijas tautiešu rocība nav nekāda lielā, jau labu laiku ir kaldināta doma, kā sagādāt tautas tērpus visiem tiem, kas par tērpiem interesētos un vēlētos tos savā īpašumā iegūt. Tautas tērpu darinātāju un latvisko rotu kaldinātāju netrūkst. Tie ir Vācijā, Anglijā, Zviedrijā, ASV un Kanadā. Pēdējās divas valstis gan būs mazāk izmantojamas aizjūras valūtas dēļ.

Tautas tērpu iegādes idejas sekmēšanai Hanoverā nodibināts speciāls tautas tērpu pūrs, kuŗu pārzina Hannoveras Daugavas vanadzes. Šim pasākumam atbalstu apsolījuši arī Bēgļu lietu ministrija Lejašsaksijā, Latviešu kultūras fonds u. c. Ir jau izdarītas pirmās iemaksas, kas dod iespēju pasūtinājumus jau iesniegt tūlīt. Daži tērpi ir jau sagādāti. Tā kā Bēgļu lietu ministrijas atbalstu saņems tikai aprīlī, sabiedrība, it sevišķi tautieši, kas paši ieinteresēti tērpu iegādē, lūgti atbalstīt šo vanadžu pasākumu val nu ziedojumu vai aizdevumu veidā. Tautas tērpu pūrs vēlas dot iespējas arī trūcīgiem un vecākiem cilvēkiem — vispirmām kārtām koŗu dalībniekiem — Eiropas latviešu dziesmu svētkos ietērpties tautiskajos tērpos.

JAU RŪPĒJAS PAR BĒRNU VASARAS KOLONIJĀM

LNPL izglītības nozare izziņojusi, ka šogad bērnu vasaras kolonijas Anglijā organizēs trīs vietās un visas nodarbības tur notiks audzinātāju uzraudzībā. Ieteikts bērnus sūtīt uz visu pa redzēto laiku — divām nedēļām, lai bērni pilnīgi varētu piedalīties paredzētajās nodarbībās.

Bērnu kolonija Almēlijā darbosies no 16.—29. augustam, bet Luteriešu centrā — Hotorpē no 22. aug. līdz 5. septembrim. Šī kolonija atradīsies Baznīcas pārvaldes aizgādībā, sadarbībā ar LNPL izglītības nozari un tās vadību uzņēmies māc. A. Dzenītis. Trešajā vietā — Rovfanta kolonija būs no 22. aug. līdz 5. septembrim Londonas latviešu draudzes atbalstā. Apsveŗ arī iespējas atsevišķos gadījumos nelielu skaitu bērnu uzņemt Almēlijā laikā no 3. augusta, ja vecāki brauc uz Dziesmu svētkiem Hamburgā. Nelielā skaitā braucēju bērnus varēs uzņemt arī internacionālā bērnu kolonijas grupā Hotorpē, kas darbosies nepārtraukti no 25. jūlija līdz 5. septembrim.

12 G. V. JĀNIS SAŅEM SPECIĀLO GODALGU

Saldēto pārtikas vielu firma „Birds Eye Foods Ltd." pag. gadā izsludināja gleznošanas sacensības, uzaicinot piedalīties visus Lielbritanijā dzīvojošos jaunviešus un bērnus. Dalībnieku skaits sniedzās tūkstošos. To vidū bija arī Edmontonā dzīvojošais 12 g. v. Jānis Siliņš, kas izpelnījies trešo speciālo godalgu un šai sakarā no firmas pārstāvja saņēmis apsveikuma rakstu.

4. EIROPAS LATVIEŠU ŠACHA MEISTARSACIKSTES

Anglijas latviešu šacha apvienības uzdevumā rīkō Londonas šacha klubs Lieldienu laikā, no 27.—30. martam. Šīm sacīkstēm jau pieteikušies dalībnieki no Vācijas un Zviedrijas. Eiropas meistarsacīkstes būs apvienotas ar Anglijas un Londonas latviešu meistarsacīkstēm.

AR MAKŠĶERI KLUSĀ OKEANA DZIĻAJOS ŪDEŅOS

VĒSTULE LA NO AUSTRĀLIJAS

Gribu pastāstīt par dziļjūras zveju Klusajā okeānā.

Dzirdēju, ka viens otrs latvietis dodas tālu jūrā — „pie dziļjūras vāravas visdaiļākās", bet parasti ieguvis putas un maldus. Iepriekš jāiestājas austrāliešu dziļjūras makšķernieku klubā, jāpērk dārgas un garas makšķeres un jāīrē kuģelis. Man nepieciešamo istenībā pārvērta makšķerēšanas un medību aizbildnis Briģis Upītis. Uzzinājis, ka grībētu braukt jūrā, piedāvāja vietu nedēļas vidū organizētai dziļjūras makšķernieku vienībai. „Lai nav jābuldurē angliski, būsim tikai latvieši. Kuģi īrēsim no veca ītaļa Kiamā, 80 jūdzes dienvidos no Sidnejas. Norunāts?" —

„Protams!"

SEŅJORS NO NEAPOLES

Rīta trešajā stundā ierodamies Kiamā. Zvejnieku ostā, ko valdība nesen paplašinājusi, klusi šūpojas 10 zvejas traleri. Mēģinām uzminēt, kuŗš no tiem mūs vedīs. Esam labs bariņš: Upītis, abi Kaldes, Ronis, Urlovskis, Dūšelis un Dunājs. Septiņi. Lēna okeāna brīzīte vēdina ap mums jūras gaisu. Dieva pamests klusums — nedzird suni rejam, ne gaili dziedam. Esam atbraukuši paagrāk. Tirgotājs Urlovskis noliktavu rindā paspēļi uziet aizslēgtu zivju mazumtirdzniecības veikalu un atgriežas, rokas berzēdams:

„Esam glābti! Ja nekas nenotiek, sievām varēsim nopirkt zivis, cik uziet. Divi šiliņi un seši pensi mārciņā. Vai redzējāt nojumēs novietotās auto mašīnas? Skaidrs, ka zvejnieki aizbraukuši jūrā un autiņus atstājuši malā, lai nav mājās jāiet kājām. Še tramvaju nav, to ievērojiet."

Sagaidām kuģa īpašnieku — paresnu, omulīgu seņjoru, Panamas platmalē. Viņš ierodas pašmitnieka dēla un divu suņu pavadībā. Sasveicinājies seņjors nokāpj uz kuteŗiša un ar tauvas palīdzību to pievelk cieši malai.

Sameklējuši katrs vēlamāko vietu sēdēšanai starp klājā saliktajām mantām, priecīgi sasaucamies. Gaisma apēd tumsu un krastā sāk bālēt ielu lampu spuldzes. Uz klaja nolec tumšmatainais dēls un seņjors paziņo, ka jaunais šoreiz būs kuģīša kapteinis. Mēs esam pārsteigti, jo gaidījām, ka jūrā vedīs pats vecais, piedzīvojušais īpašnieks. Nojausdams mūsu domas, viņš aizbildinās: „Esmu vecs. Labāk sēdu mājā. Dēls zina un prot visu to pašu, ko es."

Jaunais kapteinis paceļ vāku mašīntelpai un nolec tajā. Pāris reizes ar roku pagriežot kloķi, mašīna sāk pukstēt.

PRETĪ RĪTIEM

Apbraucam viļņlauzi un uz mirkli mūs pārsteidz atklātības jūras pāris lielviļņi, bet tālāk slīdam kā pa spoguli.

Kabinē pie stūres rata, vienu kailu pēdu uzlicis uz otras kājas, stāv jaunais kapteinis un vada kuteri tieši preti rītiem.

„Kā būtu, ja izmēģinātu velcēt?" — ieminas Urlovskis, un Ronis steidzīgi atbalsta: „Tā kā tā, kamēr kuģosim līdz zvejas vietai, par velti jāsēd."

Mēs neiebilstam, un pēc dažiem mirkļiem no abu velcētāju rokām jūrā veikli ritinās auklas. Viena sarkanigais, otra sudrabotais vizulis reizēm pavīd laivas sacelto viļņu galotnēs. Kaijas un „jēraputni" sakliegdamies vēro jocīgos vizuļus, pārplanē tiem, bet nepikē viļņos, lai tos iegūtu ēsmai, kā dažreiz noticis.

Kapteinis ar vieglu pirkstu piesitienu stūres ratam maina kuteŗa gaitu pa labi, tik tikko neuzskriedams lielai plankai. Sazilējusi, tumši zaļganām algēm un pelēkiem gliemežīšiem aplipusi, tikko virs ūdens redzama, tā aizlīgo garām. Pēc pāris mirkļiem Urlovskis salecas un kliedz: „Klāt ir! Stop, stop!"

Mēs visi atbalsojam: „Stop, stop!"

Kapteinis nogriež degvielu pievadu, bet kuteris skrien vēl krietnu gabalu. Ievelkot auklas, atklājas, ka arī Ronis nav bešā. „Tā ir zīme, ka zivis šodien ņems," kāds izgudri rezonē. Garastāvoklis ir tuvu viršanai, kad ar tīkliņu ieceltās, pāris mārciņas smagās zivis svaidās kuģīša klājā.

Kur gan zivīm tik liels spēks astēs? Pēdējo reizi viena tauna man iesita tā pa kājas pēdu, ka pāris dienas bija jāklibo." stāsta Upītis. Pīrmais loms nav tik bistams. Tās ir sudrabaltās, slaidās karaļzivis.

Kapteinis griež kuteri apkārt, jo zina, kur ir pāris, tur ir vesels bars. Jā, bars ir gaidījis mūs, un pirmajām karaļzivīm pievienojas vēl divas.

A. Dūnājs

(Nobeigums sekos)

PIE KATRAS IZDEVĪBAS . . . ESIET VIESMĪLĪGI AR

Paarl

Ir draudzīga sajūta, iebaudot glāzi importētā Paarl Oloroso Sherry ar riekstu piegaršu. Tā saucamā kokteiļu stundā izcilais Paarl Pale Dry Sherry ir vispiemērotākais. Abi ir importēti vīni — par ārkārtīgi pieņemamām cenām.

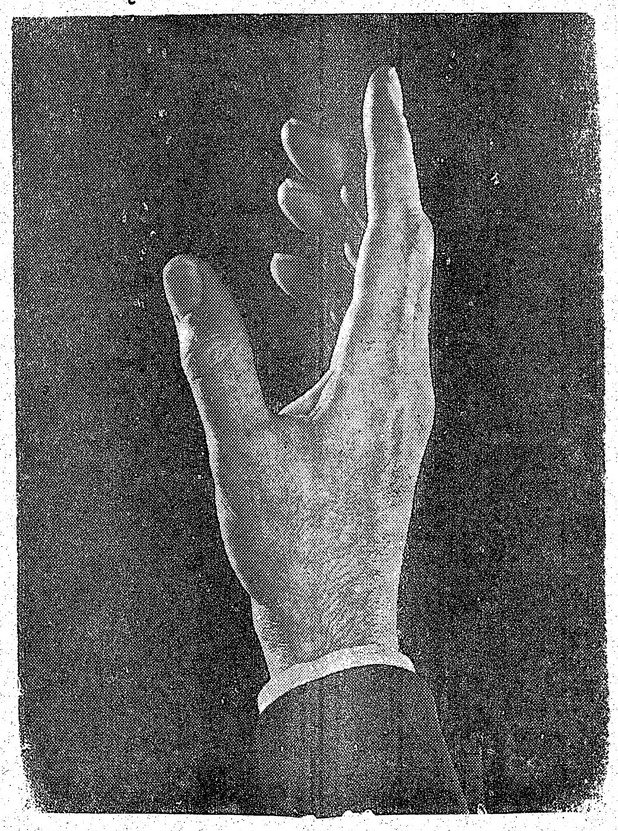

DAŽI JAUNI PASTMARKU IZDEVUMI 1964. GADAM

Sav. Valstis

1964. gada pirmā atceres marka izdota 10. janvārī, veltīta Samam Houstonam, kuŗš izcīnīja Teksasas neatkarību no Meksikas. Marka attēlo Houstonu ar šauteni, un zem attēla ir viņa paraksts, par kuŗa līdzību ar īsto parakstu presē parādījušās arī negātīvas atsauksmes. Pirmo reizi šo marku loksnēs pretējā stūrī plates numuram ir pasta aicinājums ievērot pasta iestādes koda numurus adresē, ko apzīmē par ZIP CODE.

22. februārī izdeva atklātni ar iedrukātu 4 centu marku, veltītu Sav. Valstu muitas 175 gadu atcerei.

19. martā paredzēts izdot 5 centu marku mākslinieka Rusela atzīmei, kas ir 4. marka ievērojamu mākslinieku darbu sērijā.

22. aprīlī izlaidīs Ņujorkas pasaules izstādei 5 centu marku un aploksni ar iedrukātu marku.

29. aprīlī — pētniekam Mulram par godu un 9. maijā, pēc kārtas 4. marku Pilsoņu kara atcerei.

29. maijā paredzēts izdot prezidenta Kenedija nāves atceres marku. Vērtība vēl nav noteikta.

Datumi vēl nav izziņoti Nevadas valsts 100 gadu atceres markai un 300 gadu Nudžersijas Grant markai.

☆

Atzīmējot 400 gadus kopš Barda dzimšanas, Anglijas pasts 23. aprīlī izdos 5 marku seriju sekojošās vērtībās: 3 pensi, 6 pensi, 1/3, 1/6 un 2/6, un 2 dažādas lidpasta vēstules. Marku attēli labajā pusē būs Elizabetes II ģīmetne, bet kreisajā — Barda ģīmetne. Vidus daļa būs veltīta Šekspīra darbu rakstūrīgajiem tipiem. Šīs ir pirmās markas Anglijā, kas vairāk veltītas kādai personai nekā valdniekam.

Sakarā ar Šekspīra festivālu Anglijas galvenais pasts arī no savas puses piedalās šo svinību popularizēšanā un piedāvā pirmās dienas sevišķi zīmētas aploksnes ar pilnu seriju par $ 1,. Naudas pārvedumam līdzi uzdodama adrese aploksnes nosūtīšanai no Stratford - Upon - Avon.

Bez tam vienu mēnesi visās Anglijas pasta iestādēs par 98 centiem būs dabūjamas šīs markas sevišķā iesaiņojumā ar datiem par marku zīmējumiem un to tehnisko izpildījumu.

Pasūtinājumi un izziņas adresējamas General Post Office, St. Martin's - Le - Grand, London, E. C. 1, England un aploksnē kreisā stūrī uz aploksnes jāatzīmē Shakespeare.

TAUTAS TĒRPU MARKAS IESPIEDĪS TUVĀKAJĀ NĀKOTNĒ

Z) No Montreālas ziņo, ka Latviešu filatelistu apvienība savā 21. februāŗa paplašinātajā valdes sēdē pieņēmusi lēmumu par tautas tērpu marku iespiešanu 10.000 loksnēs, katrā loksne 16 marku — 4 četrinieku bloki.

Tautas tērpu markas, attēlojot Nīcas, Abrenes, Zemgales un Lielvārdes novadu tērpus trijās krāsās, ir M. Zichmaņa zīmētas. Teksts angļu valodā — LATVIAN NATIONAL COSTUMES un attiecīgā tērpa nosaukums. Iespiedumdarbus veiks Daina Press Ltd., Toronto, tipogrāfiskā ceļā.

Marku apakšējā daļā atstāta vieta varbūtējiem virsiespiedumiem, pieminot kādu speciālu gadījumu, kā: jubileju, izstādi vai svētkus.

Lai gan jauno marku izdošanas diena vēl nav noteikta, tomēr jau tagad ienākuši daži pasūtinājumi.

LFA noteica pārdošanas cenu 3 loksnēm 1 dolaru, bet atsevišķai loksnei 50 centu.

Minētajā paplašinātajā valdes sēdē piedalījās O. Vīndedzis, E. Bārdiņš, K. Strazdiņš, bet no ārpus valdes esošiem — I. Grāpēns un I. Steprāns.

☆

Daitonā, Ohio, 11. un 12. aprīlī pieteiktā filatelijas izstāde notiks Modesto, Kalifornijā.

Visu marku krājēju nodaļai domātos rakstus lūgums sūtīt šīs nodaļas red. M. Zichmanim, 161 Olive Ave., Willowdale, Ont. Tālr. BA 1-7760.

TIK DAUDZ
VEIDOS
PAKALPODA

Sarkanais Krusts
raugās uz jums

Humanitārais darbs, ko veic S
Krusts, ļoti atkarīgs no jūsu at
un atbalsta.

Dolars, ko ziedosit Sarkanajam
tam, palīdzēs daudzējādos ve
biedrībai.

Šogad apdomājiet to, cik daud
nais Krusts ir pakalpojis jums
kaimiņiem, tad padomājiet pa
jumu, ko jūs varētu atļauties
labākās sirdsapziņas. Augs
ziedojums paveiks daudz 1963.

Sarkanajam Krust
nepieciešams
jūsu atbalsts tag

Paziņojums — adreses
SAKAS PARCEL SERV
SŪTA
UKRAINSKA KNY
Jaunā adrese:
620 BARTO
EAST.
HAMILTON, ONT.

Swiss Canadian Meat &
veikals
1622 Bloor St., W., Toronto.
Piedāvā jums visāda veida gaļas izstrādā
gaļu ar dažādu šķirņu desas, uzkožamos
● Tāpat liela saldumu izvēle. ● Laipn
Runājam vāciski.

GRĀMATAS SKOLĀ
M. Gaide — TĒVU VALODAS MĀCĪBA
Fr. Kurāts — LATVIJAS ĢEOGRĀFIJA
V. Bērziņa - Baltiņa — LATVIEŠU VALOD
MATIKA
Fr. Balodis — SENĀ LATVIJA
E. Klaustiņa — BERNU DĀRZS
A. Voitkus — TICĪBAS MĀCĪBA 5 kl.
A. Ozols — TICĪBAS MĀCĪBA 3 un 4. kl.
K. Valters — TICĪBAS MĀCĪBA 1.—5. kl.
J Ezeriņš un J. Grīns — VALODIŅA
A. Andersone — AUGSIM LATVIJAI
DV GRĀMATNICA
123 Huron Street, Toronto 2

TAUTIEŠ
pirms nododat iespiešanai
iespiedumdarbus citur, sazi
LATVIJA - AMERIKĀ - S
Mēs iespiežam
LAULĪBU un IESVĒTĪBU IELŪGU
VIZĪTKARTES
DOKUMENTUS BIEDRĪBU VA
KONCERTU PROGRAMMAS
SARĪKOJUMU BIĻETES
PLAKĀTUS, DZIESMU L
VĒSTUĻU VEIDLAPAS,
GRĀMATAS, ŽURNĀ
Labs darbs. — Mērenas
PASŪTINĀJUMUS LŪDZAM NODO
123 Huron St., Toronto 2
CANADA.
Tel. EM 8-0792
CODE 416

...des drudzis

...AS) lai bērni pilnīgi varētu piedalīties paredzētajās nodarbībās.

...n, jo Bērnu kolonija Almēlijā darbosies no 16.—29. augustam, bet ...tēr- Luteriešu centrā — Hotorpē no ...arī 22. aug. līdz 5. septembrim. Šī ...vēro- kolonija atradīsies Baznīcas ...tau- pārvaldes aizgādībā, sadarbībā ...jau ar LNPL izglītības nozari un tās ...ā, kā vadību uzņēmies māc. A. Dze...siem nītis. Trešajā vietā — Rovfantā ...rese- kolonija būs no 22. aug. līdz 5. ...sumā septembrim Londonas latviešu ...ātāju draudzes atbalstā. Apsver arī ie...ne- spējas atsevišķos gadījumos ne...glijā, lielu skaitu bērnu uzņemt Al...Pē- mēlijā laikā no 3. augusta, ja ...ma- vecāki brauc uz Dziesmu svēt...valū- kiem Hamburgā. Nelielā skaitā braucēju bērnus varēs uzņemt ...iejas arī internacionālā bērnu kolonijas grupā Hotorpē, kas darbosies ...ināts nepārtraukti no 25. jūlija līdz 5. ...kuŗu septembrim. ...gavas ...atbal- 12 G. V. JĀNIS SAŅEM ...i mi- SPECIĀLO GODALGU ...viešu ...i iz- Saldēto pārtikas vielu firma ...kas „Birds Eye Foods Ltd." pag. ...jau gadā izsludināja gleznošanas ...jau sacensības, uzaicinot piedalīties ...mi- visus Lielbritānijā dzīvojošos ...tikai jauniešus un bērnus. Dalībnie...tau- ku skaits sniedzās tūkstošos. To ...erpu vidū bija arī Edmontonā dzīvo...ana- jošais 12 g. v. Jānis Siliņš, kas ...jumu izpelnījies trešo speciālo godal...ter- gu un šai sakarā no firmas pār...arī stāvja saņēmis apsveikuma rak...kiem stu. ...da- ...viešu 4. EIROPAS LATVIEŠU SACHA ...tau- MEISTARSACĪKSTES ...NU ...ī Anglijas latviešu šacha apvie...zziņo- nības uzdevumā rīko Londonas ...s ko- šacha klubs Lieldienu laikā, no ...trīs 27.—30. martam. Šīm sacīkstēm ...jau pieteikušies dalībnieki no ...tur Vācijas un Zviedrijas. Eiropas ...dzībā. meistarsacīkstes būs apvienotas ...pa ar Anglijas un Londonas latvie...ējām, šu meistarsacīkstēm.

...odaļai domātos rakstus lūgums sūtīt ...anim, 161 Olive Ave., Willowdale, Ont.

...KU mās dienās sevišķi zīmētas ap...LM loksnes ar pilnu seriju par $ 1,-. Naudas pārvedumam līdzi uzdodama adrese aploksnes nosūtīšanai no Stratford - Upon - Avon. Bez tam vienu mēnesi visās Anglijas pasta iestādēs par 98 centiem būs dabūjamas šīs markas sevišķā iesaiņojumā ar dažiem par marku zīmējumiem un to technisko izpildījumu.

Pasūtinājumi un izziņas adresējamas General Post Office, St. Martin's - Le - Grand, London, E. C. 1, England un apakšējā kreisā stūrī uz aploksnes jāatzīmē Shakespeare.

TAUTAS TĒRPU MARKAS IESPIEDĪS TUVĀKAJĀ NĀKOTNĒ

Z) No Montreālas ziņo, ka Latviešu filatelistu apvienība savā 21. februāra paplašinātajā valdes sēdē pieņēmusi lēmumu par tautas tērpu marku iespiešanu 10.000 loksnēs, katrā loksne 16 marku — 4 četrinieku bloki.

Tautas tērpu markas, attēlojot Nīcas, Abrenes, Zemgales un Lielvārdes novadu tērpus trijās krāsās, ir M. Zichmaņa zīmētas. Teksts angļu valodā — LATVIAN NATIONAL COSTUMES un attiecīgā tērpa nosaukums. Iespiedumdarbus veiks Daina Press Ltd., Toronto, tipografiskā ceļā.

Marku apakšējā daļā atstāta vieta varbūtējiem virsiespiedumiem, pieminot kādu speciālu gadījumu, kā jubileju, izstādi vai svētkus.

Lai gan jauno marku izdošanas diena vēl nav noteikta, tomēr jau tagad ienākuši daži pasūtinājumi.

LFA noteica pārdošanas cenu 3 loksnēm 1 dolaru, bet atsevišķai loksnei 50 centu.

Minētajā paplašinātajā valdes sēdē piedalījās O. Vīndedzis, E. Bārdiņš, K. Strazdiņš, bet no ārpus valdes esošiem — I. Grāpēns un I. Stepriņš.

Daitonā, Ohio, 11. un 12. aprīlī pieteiktā filatelijas izstāde notiks Modesto, Kalifornijā.

TIK DAUDZOS VEIDOS PAKALPODAMS

Sarkanais Krusts raugās uz jums

Humanitārais darbs, ko veic Sarkanais Krusts, ļoti atkarīgs no jūsu atsaucības un atbalsta.

Dolars, ko ziedosit Sarkanajam Krustam, palīdzēs daudzējādos veidos sabiedrībai.

Šogad apdomājiet to, cik daudz Sarkanais Krusts ir pakalpojis jums un jūsu kaimiņiem, tad padomājiet par ziedojumu, ko jūs varētu atlauties pēc savas labākās sirdsapziņas. Augstsirdīgais ziedojums paveiks daudz 1963. gadā.

Sarkanajam Krustam nepieciešams jūsu atbalsts tagad

Paziņojums — adreses maiņa
SAKAS PARCEL SERVICE
SŪTA
UKRAINSKA KNYHA
Jaunā adrese:
620 BARTON ST. EAST.
HAMILTON, ONT. TEL. LI 4-7239

Swiss Canadian Meat & Sausage veikals
1622 Bloor St., W., Toronto. LE 3-7336
Piedāvā jums visāda veida gaļas izstrādājumus, kā žāvētu gaļu dažādu šķirņu desas, uzkožamos, delikateses.
Tāpat liela saldumu izvēle. Laipna apkalpoošana.
Runājam vāciski.

GRĀMATAS SKOLĀM

M. Gaide — TĒVU VALODAS MĀCĪBA	$ 1.60
Fr. Kurāts — LATVIJAS ĢEOGRAFIJA	$ 2.20
V. Bērziņa - Baltiņa — LATVIEŠU VALODAS GRAMATIKA	$ 3.00
Fr. Balodis — SENĀ LATVIJA	$ 4.80
E. Klaustiņa — BĒRNU DĀRZS	$ 1.00
A. Voitkus — TICĪBAS MĀCĪBA 5 kl.	$ 1.50
A. Ozols — TICĪBAS MĀCĪBA 3 un 4. kl.	$ 1.50
K. Valters — TICĪBAS MĀCĪBA 1.—5. kl.	$ 2.25
J. Ezeriņš un J. Grīns — VALODIŅA	$ 1.00
A. Andersone — AUGSIM LATVIJAI	$ 1.50

DV GRĀMATNĪCA
123 Huron Street, Toronto 2-B, Ont.

TAUTIEŠI,
pirms nododat iespiešanai savus iespiedumdarbus citur, sazinieties ar
LATVIJA - AMERIKĀ - SPIESTUVI
Mēs iespiežam
- LAULĪBU un IESVĒTĪBU IELŪGUMU KARTES
- VIZĪTKARTES
- DOKUMENTUS BIEDRĪBU VAJADZĪBĀM
- KONCERTU PROGRAMMAS
- SARĪKOJUMU BIĻETES
- PLAKĀTUS, DZIESMU LAPIŅAS
- VESTUĻU VEIDLAPAS, APLOKSNES
- GRĀMATAS, ŽURNĀLUS

Labs darbs. — Mērenas cenas.
PASŪTINĀJUMUS LŪDZAM NODOT LAIKUS.
123 Huron St., Toronto 2-B, Ont. CANADA.
Tel. EM 8-0792
CODE 416

Šis viskijs nezaudē savu garšu

Ja jums patīk viskijs, kas vienmēr garšo kā labākais viskijs — ir reizē maigs, smaržīgs un stiprs — viskijs, kas nezaudē savu garšu pat atšķaidīts, tad šis viskijs apmierinās jūsu prasības.

Nogatavināts ozola mucās ar daudzu visdārgāko un vecāko viskiju šķirņu piedevām, tas ir rūpīgi sagatavots.

Rezultāts? — īsts viskijs, kas nezaudē savu labo garšu līdz pat pēdējam pilienam.

Nākotnē, iegādājoties garšīgāko viskiju, neaizmirstiet tā nosaukumu — GOLD STRIPE.

Jums patiks šis viskijs . . . un Gold Stripe nav dārgs.

Adams GOLD STRIPE
CUSTOM BLENDED CANADIAN RYE WHISKEY

IGAUŅU OPTIĶIS
J. RĀTAS
169 Danforth Ave. HO 5-6251.

ACU PĀRBAUDE. ACEŅU PAGATAVOŠANA PĒC ĀRSTU RECEPTES. ZEISS STIKLI.
Speciāla atlaide sūtījumiem uz dzimteni.

FRANK VASS BA
ADVOKĀTS - NOTĀRS
263 College ielā, Toronto, (pie Spadina Ave.)
TEL WA 2-6112, 2-6111.

OPTIĶIS LUNSKY
470 College St., Toronto.
WA 1-3924.

LĒTI PĀRDODAMS
komplekts no 8 lietotiem aluminija logiem.
Izdevīgs pirkums četru telpu vasarnīcai.
Zvanīt pēc plkst. 7 vakarā —
225-3075, Toronto.

TRANSPORTA UZŅĒMUMS
BALTIC MOVERS

VIETĒJIEM un TĀLBRAUCIENIEM.
Tel. LE 4-1403, Toronto.

Pērciet paši un dāviniet saviešiem un svešiem
Alf. Bērziņa THE UNPUNISHED CRIME ..... $ 5.75
Senātora Thomas J. Dodd ievads.
Grāmata par Latvijas valsts iznīcināšanu.
DAUGAVAS VANAGU GRĀMATNĪCĀ
123 Huron Street, Toronto 2-B.

Laikrakstam LATVIJA AMERIKĀ,
123 Huron St., Toronto, Ont., Canada
Lūdzu izsūtīt man laikrakstu LATVIJA AMERIKĀ
līdz ..... uz ..... mēnešiem uz šādu adresi
Adrese: .....
Mr., Mrs., Miss .....
Pievienoju Money Order, čeku vai skaidrā naudā $ .....
..... abonementa uzsākšanai — pagarināšanai
(Nevajadzīgo svītrot).
Parakstс .....
Abonēšanas maksa: $ 1.50 par 1 mēn., $ 4.50 par 3 mēn., $ 8.50 par 6 mēn., $ 16.00 par gadu.

SAV. VALSTĪS sazināties ar:
A. Lāci, 101 Brightwater Court, Brooklyn 35, N.Y.
Jāni Lāci, 33 - 27 - 91st Street, Jackson Hts, 72, N. Y.
V. Zuti, 32 Dayton St., Newark 14, N. J.
A. Libieti, 2528 W Becher St., Milwaukee 15, Wisc.
J. Ezergaili, 12102 Miles Ave., Cleveland 5, Ohio
V. Hermani - Daly, 368 Heine St., Elgin, Ill.
A. Ozoliņu, 1643 N. Orchard St., Chicago 14, Ill.
V. Miķelsonu, 426 N. Prairie Ave., Kalamazoo, Mich
V. Zirniti, 138 Barklay N. E., Grand Rapids, Mich
V. Irbi, 87 Ellwood St., New York 40, N. Y.
J. Konoporis, 531 N 7th Philadel phia, Pa, 19123, USA.

KANADĀ:
J. Gailīti, 12 Green Meadow Rd., Hamilton, Ont
H. Grebli, 85 Maple St., St. Catharines, Ont
J. Liģeri, 2325 Dunn St., Niagara Falls, Ont.
R. Epneri, 59 Langarth St. E., London, Ont.
J. Roni, 57 David St., Brampton, Ont.,
M. Kīviti, 236 First Ave., Ottawa Ont.

ANGLIJĀ:
DVF Grāmatnīcu, 72 Queensborough Terrace, London
J. Tarciņu, 64 Cholebroke Ave., Leeds.

ZVIEDRIJĀ:
DV Stokholmas nodaļu, P O. 220. Stockholm

KAKTIŅŠ

Veicam visādus transportus ar modernām mašīnām (mēbeļu, būvmateriālu u. c.) Lūdzam zvanīt katrā laikā.
LE 5-6619. 941 Dovercourt Rd., Toronto.

GRĀMATAS DĀVANU PRIEKAM

J. Ģirnis — TAUTA un UZTICĪBA TAUTAI	5.00
A. Lasmanis — CERĪBAS un VILŠANĀS	4.20
E. Freimanis — DUMPJU DŪDAS, dzejoļi	$ 2.80
J. Miesnieks — VĪZIJAS un ĪSTENĪBA, dzejoļi	$ 3.00
G. Pļavkalns — DIVAS PILSĒTAS, dzejoļi	$ 1.50
N. Lečmanis — ZVAIGZNE LOGĀ, dzejoļi	$ 1.50
A. Neboisa — LAIKMETA DRUPAS	$ 3.00
A. Dziļums — TORNAS GRĀVRAĢI, romāns	3.80
V. Čika un A. Šmits — ZELTS, SUDRABS, BRONZA — latviešu olimpieši	4.50
A. Rasa — NAKTS DRĪZ BŪS PAGĀJUSI, noveles	3.50
A. M. Remarks — NAKTS LISABONĀ, rom.	4.00
Alb. Spoģis — PIRMĀS VIJOLĪTES, dzejoļi	$ 2.50
P. Ziediņš — TRĪS KOMEDIJAS	$ 2.50
J. Klīdzējs — SNIEGI, romāns	4.00
I. Kaijas — JŪGĀ, romāns	5.00
A. Dz. Kronins — ZIEMEĻU GAISMA, romāns	4.00
Fr. Dziesma — LIVZEME, lirisks tēlojums	4.00
Prof. Jurevics — KULTŪRAS SEJAS	5.75
V. Klētnieks — KLINTENIEŠI, jaunatnei	4.00
Jēkabs Poruks — CIEMOŠANĀS, atmiņas	4.20
Jāzeps Vītols — MANAS DZĪVES ATMIŅAS	6.00
H. Biezais — IESKATĪTAIS UN ATZĪTAIS	6.00
P. Ērmanis — SMELDZIGAIS SMAIDS, atmiņas	3.25
J. Johansons — PĀKAVU DUNOŅA	2.40
Andr. Eglītis — LĀSTS, dzeja	4.25
Andr. Eglītis — MĪLU, MĪLU, dzeja	3.60
K. Zāle — MĒNESS KOKLE, dzeja	2.80
K. Kurbads — SILU SALKAS, dzeja	2.80
Ed. Sināts — DZIMTENES ATBLAZMA, dzeja	3.00
A. Švābe — INTELIĢENTI, romāns	3.80
G. Zariņš — CEĻŠ UZ PASAULES GALU	3.50
A. Rachmanova — LAULĪBAS SARKANAJĀ VIESUĻI romāns	$ 4.00
A. Austriņš — PUŠELNIEKI, stāsti	3.50
J. Miesnieks — — KVIŅĶU KALNS, noveles	4.50
A. Andersone — AUGSIM LATVIJAI (skolas grām.)	1.50
J. S. Turģenevs — DŪMI, romāns	3.85
Angelika Gailīte — CEĻINIECE, pieredze un vērojumi	4.20
P. Aigars — GĀJIENS UZ TAUTIESA NAMU, dzejas	$ 3.20
A. Niedra — LĪGAVA UN SIEVA, romāns	3.80
I. Grebzde — IELEJĀ SAGRIEZĀS PUTENIS, romāns	3.80
G. Janovskis — SŌLA, romāns	3.60
M. Kovaļevska — GAURU GAIĻI, romāns	$ 4.50
D. Di Morjē — JAMAIKAS KROGUS, romāns	3.60
S. Lazdiņa — CEĻA GALĀ, romāns	3.80
L. Pērļupe — PUTNS ČAULĀ, stāsti	3.50
Dr. T. Dūlijs — DEGOŠAIS KALNS	4.50
T. Zeltiņš — TILTU ATJAUNOTĀJI, romāns	4.50
E. Kore — JĀŅU VAINAGS, stāsti un noveles	3.80
A. Vilnis — RĀJIENS SIRDĪ, dzejas	3.20
E. Mednis — ZVAIGZNES STIGO, romāns	4.50
Z. Lazda — STARU VIESULIS, dzejoļi	4.00
A. P. Mierkalns — JAUNATDZIMŠANA, dzejoļi	3.50
Z. Avotiņa — MADARAS, dzejoļi	2.75
H. Eigasts — ZVAIGŽŅOTĀS NAKTIS, romāns	5.00
Prof. P. Dāle — GARA PROBLĒMAS	3.60
Velta Toma — MŪŽĪGĀ SPĒLE, dz. izlase	2.95
Zeiboltu Jēkabs — LIKTENIS, romāns	3.90
Zeiboltu Jēkabs — BARONS BUNDULS, romāns	3.90
Alfrēds Bērziņš — LABIE GADI	5.00
Hilda Vīka — LIELĀ SLĀPE, stāsti	3.00
Felikss Cielēns — LAIKMETU MAIŅĀ, II daļa	7.00
Valentins Pelēcis — RIETĀ, dzejoļi	3.80
Ivanda Kaija — DZINTARZEME, romāns	4.00
Vilis Veldre — DZĪVE PIE JŪRAS, vērojumi	3.80
Aina Kraujiete — ES ESMU VĀSARA, dzejoļi	3.60
A. H. Tamsāre — VIENA LAULĪBA, romāns	4.00
Guntis Zariņš — DVĒSEĻU BOJĀ EJA, romāns	3.20
Upsalas skol. un Gēteborgas skautu izd. — BĒRNI, SPĒLĒSIM TEĀTRI	1.50
Verners Tepfers — SENATNEI UN MĀKSLAI, apceres	4.20
Ernests Aistars — AIZA,romāns	3.80
V. Čika un A. Šmits — SPORTA SMAIDS, fragmenti	3.00
Jānis Sarma — TĀDA IR DZĪVE	2.50
Vilhelmine Balodis — DZEJU IZLASE	3.50
Alfreds Dziļums — ZEME DZĪVO, romāns	4.50
— SVEŠVĀRDU VĀRDNĪCA	5.00
J. Ziemeļnieks — KOPOTAS DZEJAS	7.00
J. Ziemeļnieks — KOPOTI STĀSTI	4.50
Edv. Tūters — PĒDAS SNIEGĀ, dzejoļi	3.50
A. Zemdega — BASĀM KĀJĀM, dzejoļi	$ 3.20
E. Zičāns — VIRSI ZIED, dzejoļi	$ 2.00
O. Krolis — RĪGA DIMD, atmiņas	$ 5.25
D. Biskaps — JAUNO SIRŽU LIKTEŅI, atmiņu stāsts	$ 4.80
Fr. Skuja — ZELTA RAKTUVES, vēst. romāns	$ 4.00
JŪLIJS FELDMANIS	$ 3.80
ASPAZIJAS LIRIKA (izlase)	$ 6.00
ASPAZIJAS DRĀMA I daļa	$ 8.60
Latviešu tautas teikas un pasakas II d.	$ 7.60
L. Druva — PA SAULAINĀM TEKĀM, illustr. izd.	$ 3.50
A. Lūsis — MŪŽĪBA, reliģ. dzejas antoloģija	$ 3.60
O. Ritums — ABC — ES IZKRĀSOJU (bērniem)	$ 1.00
V. Hermane — VISS NEIZGAIST, dzejoļi	$ 2.80
A. Rasa — CEĻA MEKLĒTĀJI, rom.	$ 3.50
E. Ardenss — ROBI PARADĪZES VĀRTOS, rom.	$ 4.50
R. Skujiņa — SIRDS DZĪVO NO NIEKIEM, impresijas	$ 4.00
P. Klāns — SVEICINĀTA, AFRIKA, ceļojuma iespaidi	$ 6.00
V. Toma — DZIĻUMA JĀPARTOP, dzejoļi	$3.00
Anšl. Eglītis — PĒDĒJAIS RAIDĪJUMS. romāns	$ 4.50
M. Stāraste - Barvika — PINTIŅU CIEMS, bērnu gr.	$ 2.80
H. C. Kradoks — LĀCĪTIS DODAS PASAULĒ, bērnu gr.	$ 2.80
Īru pasaka — RŪĶIS UN GOVS, ill. bērnu grāmata	$ 1.75
E. M. Remarks — NAKTS LISABONĀ, romāns	$ 4.00
T. Zeltiņš — ANTIŅŠ AMERIKĀ MEKLĒ LĪGAVU, rom	$ 4.50
A. Niedra — HOLIVUDAS KLAUNS, romāns	$ 3.80
P. Jēgere-Freimane — CILVĒKS DOMĀ - DIEVS DARA	$ 4.25
B. Senkēviča — ZIEDOŠAIS ĒRKŠĶIS, stāsti	$ 3.50
G. R. Kurdell — EUROPE'S GREATEST EXODUS, rom.	$ 5.95

Pasūtinot pa pastu, pieskaitīt 25 ¢ pasta izdevumiem.

DV GRĀMATNĪCĀ, 123 HURON ST., TORONTO 2-B, ONT.

Par vienību un brīvu Latviju

(Pārnesums no 1. lpp.)

R. Epneris norādīja, ka DV KV zināmas summas paredzējusi jaunatnes un citu dažādu vispārēju mērķu atbalstam, bet ļoti vēlams būtu, ja tādas paredzētu arī nodaļas uz vietām.

Vistālāko ceļu mērojušais delegāts DV Edmontonas nod. valdes priekšsēdis J. Strauts norādīja, ka bieži vien atsevišķas nodaļas, rīkojot lokālas loterijas un cita veida līdzekļu vākšanu, cenšās tajās iesaistīt arī pārējās. Šāds stāvoklis nākotnē būtu novēršams, līdzīgos gadījumos sazinoties ar DV KV, kas izšķirtu, vai attiecīgam pasākumam ir tikai lokāls jeb vispārējs raksturs.

U. Maksiņš izteicās, ka nākotnē būtu vairāk jādomā par iespējām tālākai DV biedru skaita pavairošanai. Pēc R. Epneŗa domām tas būtu iespējams, ja nodaļas uz vietām izdotu lokālus biļetenus, vadošie darbinieki uzņemtu personīgu kontaktu ar visiem latviešiem un biedrziņi aktīvizētu savu darbību.

Par līdzekļu vākšanas koordināciju informēja R. Epneris, ko savā nesenā sesijā pārrunāja arī LNAK.

Pārrunās par darbības aktivizēšanu, sadarbību ar citām organizācijām un daudziem citiem iekšejās dzīves jautājumiem bija visai dzīvas un deva vispārēju pārskatu par līdzšinējiem trūkumiem, iespējām un vēlamībām nākotnē. Savus ieskatus un nodaļu viedokļus izteica R. Puriņš, J. Treijs, J. Norvilis, J. Strauts, V. Grāvelis, Z. Neimanis un daudzi citi delegāti.

Pirmās dienas delegātu sapulci noslēdza vispārēji ziņojumi par atsevišķu DV nodaļu darbību.

Vakarā delegāti bija Toronto DV nodaļas rīkotā saviesīgā vakara viesi.

Otrās dienas darbu ievadīja LNJAK valdes priekšsēža J. Ķeniņa apsveikums delegātu sanāksmei un izteiktais atzinums, ka latviešu jaunatne viennēr bijusi vienota ar Daugavas Vanagu saimi.

Plašāku runu teica LNAK valdes priekšsēdis J. Niedra, cildinot DV organizācijas darbu, kas vērtējams kā galvenais stūrakmens latviešu sabiedriskā dzīvē. DV organizācija ar savām daudzajām nodaļām latviešu centros ir visu Kanadu aptverošā organizācija, un tās atbalsts ļoti nozīmīgs dažādos kopīgos pasākumos, kāds, piemēram, ir Ziemeļamerikas kultūras fonds, kas pašreiz veic ziedojumu vākšanu. LNAK ir centrālā organizācija, kuŗai visu atbalsts un laba sadarbība ir vispārēja latviešu ilgta. LNAK vēlēšanās, kas pārdzētas nākošā gadā, sagaida vairāk kandidātu tieši no DV no ņaļām.

Pārejot pie tiešā delegātu sapulces darba, R. Epneris, J. Ronis, K. Bencons uc. norāda, ka DV KV visi pārrunātie ierosinājumi un citu uzdevumu īstenošana atkariga no līdzekļu jautājuma. Līdz šim DV KV budžets galvenokārt sastādās no nodaļu iemaksām par katru biedru 1 dol. apmērā, ko nākotnē būtu vēlams paaugstināt. Jautājumu pārrunājot, pieņēma lēmumu, ka nodaļas turpmāk maksās DV KV $ 1,50 par katru biedru. Pieņēma arī O. Kļavenieka ierosinājumu, ka DV mēnešrakstam korespondents izraugāms no DV KV locekļu vidus.

Ierosinājums, ka DV KV ievēlama uz 3 gadiem, pie kam katru gadu pārvēlētu 1/3 no valdes locekļiem, guva delegātu atsaucību, un uz K. Purmaļa priekšlikumu tas stājas spēkā jau ar jauno valdi, ja par attiecīgu statūtu grozījumu iestāžu piekrišana būs saņemta pirms nākošās delegātu sapulces. Reizē ar šo statūtu grozījumu uzdeva DV KV nogludināt arī dažus citus statūtu pantus.

Stājoties pie valdes vēlēšanām par DV KV priekšsēdi aklamācijas kārtībā ievēlēja līdzšinējo R. Epneri, bet par viņa pirmo vietnieku un saimniecības daļas vadītāju līdzšinējo J. Šmitu ar 29 balsīm no 30. Par priekšsēža otro vietnieku ar 15 balsīm ievēlēja Ū. Maksiņu. Par valdes locekļiem ievēlēja R. Alksni (26), J. Roni (23), A. Kvēpu (19), Ž. Bukovski (19), O. Ieviņu 18), J. Gailīti (17), A. Taubi (17), un J. E. Breikšu ar 15 balsīm, bet līdzīgu balsu skaita iegūvējs A. Akmens palika kandidātos. Revizijas komisijā ievēlēja A. Civželi (22), K. Benconu (22) un R. Britālu (21), kandidātos J. Treijs un Krūmiņš.

Goda tiesā ievēlēja E. Krūku (21), P. Rudzīti (17) un E. Robežgruntnieku (13).

Delegātu sapulce nolēma uz DV CV sēdi Eiropā sūtīt centrālās valdes locekli K. Purmali.

Pēc lietišķām pārrunām pieņēma DV emblēmas metu, kas piemērots nēsāšanai pie tērpa, tāpat arī DV ASV valdes ierosinājumu par DV nodaļu karogu saskaņotiem izmēriem, karogu smailes un naglas metu, kas domāts pievienošanai tiem karogiem, ar kuŗiem piedalās DV jundās. Uz R. Epneŗa ierosinājumu aicina DV nodaļas iestāties kā vienības LNAK un atbalstīt Ziemeļamerikas kultūras fondu, paredzot šim nolūkam zināmas summas budžetā.

Pārrunājot DV KV nākošā gada budžetu un iepriekš pieņemto lēmumu par DV nodaļu iemaksām, ar nelieliem grozījumiem pieņēma valdes izstrādāto projektu, kas sabalansēts $ 1.675,- apmērā.

DV cejojošās balvas izcīņas noteikumu pieņemšanai pilnvaroja DV KV.

Pēc divu dienu spraiga darba DV delegātu sapulce skaļiem aplausiem pateicās DV Toronto Vanadžu kopai, kas savas priekšnieces R. Zamlovskas vadībā bija rūpējušās par stiprinošu azaidu debašu starplaikos.

DV KV priekšsēdis R. Epneris pateicās ASV viesim V. Hazneram par vērtīgiem ierosinājumiem, kas ar viņa piedalīšanos izpaudusies abu zemju valžu starpā.

Līdz ar kopīgi nodziedāto DV himnu bija aizvadīts nozīmīgs darba posms, un jauno DV KV gaida uzdevumu bagāts darba gads.

MŪSU LAIKRAKSTA
atsevišķi
numuri dabūjami
Toronto latviešu
veikalos.
Pieprasiet bezmaksas
paraugnumurus —
Tel. EM 8-0792, Toronto.

KONCERTU . . .

(Pārnesums no 5. lpp.)

Lai nokļūtu laikā Bruklinas Bētlemes baznīcā uz Dziesmuvaras koncertu, Intam bija jāpasteidzas. Steiga varbūt bija mazliet par strauju, Ints nebija ievērojis sarkanās signālugunis, bet straujā skrējienā bija devies pāri ielai. Nočikstēja bremzes, atskanēja svilpiens, kāds pie ņujorkas Intu vilka pāri ielai. Acīgais Ņujorkas satiksmes policists bija redzējis pārlieku lielo Inta steigu un palīdzējis viņam pārkļūt ielai. Šī palīdzība gan prasīja lieku izskaidrošanos: kas vārdā, kur dzīvo, kurp steidzas, un beigās policists iespieda Intam rokās papīrīti, kas nozīmēja, ka Intam jāiet uz tiesu par neatļautā laikā šķērsotu ielu. Nelīdzēja skaidrošanās, ka jāiet uz latviešu koncertu Bruklinā, jo policists laikam nebija mūzikāls, tas redzēja tikai automobiļus, ģājējus, savu soda zīmju grāmatiņu un maksājamo soda naudu.

Intam tomēr laimējās nokļert pazemja vilciena pēdējo vagonu, kad durvis vagonam jau vērās ciet. Viņam tomēr nebija laimējies pietiekami, jo Bruklinā viņš nonāca tad, kad daļa koncerta programmas bija jau izpildīta. „Labāk vēlu kā nekad", nodomāja Ints un sāka vērot programmu. Lielajā baznīcas telpā klausītāju nelikās daudz, bet, vai koncertu klausoties, laiks cilvēkus skaitīt!

Pēc šī koncerta Intam atkal bija jāsteidzas, lai vēl nonāktu Daugavas Vanagu sanāksmē Manhatenā. Uz pārrunām un vēlēšanām būs jau par vēlu, bet varēs piedalīties kafijas dzeršanā un pārrunās par sapulcē pieņemtiem lēmumiem.

Sviedrus slaucīdams, Ints atkal steidzās uz pazemi, šoreiz gan uzmanīgāk, jo jāšaubās, vai kādam policistam varēs ieskaidrot, kas ir Daugavas Vanagi, ja atkal nāksies krist viņu aizbildniecībā. Tāda ir ņujorkiešu dzīve: steiga darbdienā, steiga nedēļas nogalē, apmeklējot sarīkojumus.

Bebers

PREZIDENTS DŽONSONS ATKLĀJ MILITĀRU NOSLĒPUMU

Ap 1970. gadu cilvēkam vajadzētu sasniegt mēnesi. Nākamo desmit gadu laikā kā amerikāņiem, tā kādam angļu un franču kombinātam vajadzētu sākt pasažieŗu satiksmi ar lidmašīnām, kas lido 1500 jūdžu stundā. Un nākamo desmit gadu laikā vajadzētu sākties raķešlaikmetam. Milzu B-70 bumbvedēja, ar vairāk kā 1000 jūdžu ātrumu stundā, liktenis vēl viennēr nav zināms. Ļoti iespējams, ka to nekad neražos.

Bet ražos, un jau ražo, jaunu strūklizniciņātāju, kas pārsniedz 2000 jūdžu stundā. Šo jaunumu savā nedēļas nogales preses konferencē atklāja Sav. Valstu prezidents Džonsons. Lietojot jaunus metallus un balstoties uz X-15 raķešlidmašīnas prototipa, amerikāņi izgatavojuši lidaparātu, kas ātruma un izturības ziņā tālu pārspēj līdz šim pašaulē redzēto.

Jaunā lidmašīna būs pazīstama kā A-11 un divu tūkstošu jūdžu ātrumā lidos ap 70.000 pēdu augstumā. Lielu augstumu lidojumiem — 90000 pēdu no zemes, vispiemērotākā ir amerikāņu spiegu lidmašīna U-2. Bet tās ātrums nepārsniedz 500 jūdžu stundā.

Jauni plāni Vietnamai

Vašingtona domā par Dienvidvietnamas partizānu iefiltrēšanu Ziemeļvietnamā.

Pirms nepilna pusgada un divām revolūcijām Dienvidvietnamā viesojās ASV aizsardzības ministrs Meknamara un bruņoto spēku štāba priekšnieks ģen. Teilors.

Savā vizītē amerikāņi konstatēja, ka ar pašreizējo militāro palīdzību Dienvidvietnamā nepietiek. Tāpat atzina, ka var runāt vienīgi par komūnistu partizānu padzīšanu un nevis sakaušanu.

Šonedēļ aizsardzības ministrs Meknamara atkal viesosies Saigonā. Cik var spriest no Vašingtonā dzirdētā, amerikāņi gatavojas uzsākt cīņu pret komūnistiem ar viņu pašu ieročiem — partizānu iefiltrēšanu Ziemeļkorejā. Tas var izrādīties daudz efektīvāks veids nekā līdz šim mēģinātie paņēmieni.

KIPRA BRĪDINA TURCIJU

TURKU FLOTE MANEVRĒ KIPRAS SALAS TUVUMĀ

Pagājušās nedēļas nogalē Apvienotās Nācijas nolēma iesniegt drošības padomei prasību nosūtīt starptautisku armiju miera un kārtības saglabāšanai Kipras salā. Pagaidām starptautiskās armijas paredzētas uz trim mēnešiem,

Kamēr Apvienoto Nāciju apjomā Kipras jautājums liek cerēt uz zināmiem panākumiem, situācija Grieķijas un Turcijas starpā kļūst jo dienas sliktāka. Kipras salas tuvumā pašreiz manevrē gandrīz vai visa Turcijas kaŗa flote. Arī grieķi liekas nobrieduši militāriem soļiem Kiprā.

Ieroču un kaŗa materiālu ievešana no Grieķijas uz Kipru turpinās. Grieķija un Turcija viena otru apvaino agresijā. Angļi domā par savu spēku izvākšanu un salas atstāšanu savam un Apvienoto Nāciju likteņim vējš liek sevi sajust. Pulksten 11.00 sacīkstes noslēdzas un žiūrī ar saviem guvumiem pulcējas norādītā vietā. Tur sacīkšu vadītājs B. Baiks kopīgi ar tiesnešiem P. Āboliņu (Toronto) un B. Koppu (Sv. Katerīnas) veic lomu vērtēšanu. Šogad laimīgākie, pirmās vietas ieguvēji ir torontieši (ar 163 asariem). Skaistais apbalvojums — uzvaras kauss pārceļo no Sv. Katarīnām uz Toronto. Otrā vietā ierindojas Sv. Katerinas (ar 120 asariem) un trešā vietā paliek Hamiltona (ar 54 asariem).

Individuāli pirmo vietu izcīna A. Konrads (Sv. Katr.), otro J. Krasovskis (Toronto) un trešo vietu K. Krūmiņš (Toronto).

Pāri ezeram ass vējš dzenā sniegu; sacīkstes noslēgušās, bet dalībnieki vēl ilgi negrib šķirties.

Z. L.

Sports

Visu sporta nodaļai domāto informāciju lūgums sūtīt šīs nodaļas red. J. Zentiņam, 46 Lynd Ave., Toronto 3, Ont. Tālrunis LE 5-1470

PASAULES MEISTARSACĪKSTES DAIĻSLIDOŠANĀ

Rietumvācijā, Dortmundas pilsētā notikušās pasaules meistarsacīkstēs daiļslidošanā sieviešu sacensībās pasaules meistargodu pārliecinoši trešoreiz pēc kārtas izcīnīja Holandes daiļslidotāja S. Dijkstra, otrā vietā Austrijas daiļslidotāja Regina Heitzers, bet trešo vietu 17 g. vecā Kanadas daiļslidotāja Petra Burka.

Vīriešu sacensībās pārliecinoši uzvarēja Rietumvācijas daiļslidotājs Manfreds Šnelldorfers (Schnelldorfer), tāpat pāŗu slidojumā, Rietumvācijas daiļslidotāji Marika Kiliva un Hans Jürgens Bäumlers, revanšējoties krievu pārim par zaudējumu Ziemas olimpiskajās spēlēs.

Deju sacensībā uz ledus uzvarēja Čechoslovakijas daiļslidotāji — brālis un māsa Eva un Pāvels Romani.

Visi četri pasaules meistartituli daiļslidošanā pēc nedēļu ilgas izcinas paliek eiropiešu īpašumā līdz nākošām pasaules meistarsacīkstēm.

TORONTO ZIBULĒTĀJI LABĀKIE

23. februāri ar rīta gaismu Šimko ezera krastā, iepretim Cūku salai, ierodas mašina pēc mašīnas ar žibulētājiem no Toronto, Hamiltonas un Sv. Katerīnas. Sodien ezerā paredzētas triju klubu eksternās žibulēšanas sacīkstes. Šādas sacensības notiek katru ziemu. Tās pārmaiņus rīko un vada viens no trim latviešu klubiem. Šogad kārta Hamiltoniešiem. Dalībniekus ar sacīkšu noteikumiem iepazīstina Hamiltonas makšķerēšanas lietu kārtotājs B. Baiks.

Pl. 7.00 automašīnas pa ezera ledu dodas uz sacīkšu vietu un drīzi 366 dalībnieki ieslēgušies intensīvā sacensību norisē. Sacīkstes notiek vienībām un arī individuāli.

Katrs klubs dod 10 dalībnieku vienību, bet pārējie piedalās individuāli. Vēsais laiks un asais

SAVIENOTĀS VALSTIS

GRAND RAPIDI (MIČ.)

● Šinīs dienās uz 80 mūža gadiem atskatījās grandrapidiete Minna Zembreniece. Viņa dzimusi Ilūkstes apr., Lašu pag., pēc apprecēšanās dzīvojusi Raudas pag. Dzīves draugu zaudējusi 1919. g., viens dēls miris, meita dzīvo Rīgā un pati ar otru dēlu Sav. Valstīs. Ja arī ne viennēr šīs latviešu māmuļas dzīvē spīdējusi saule, visas dzīves grūtības tā panes apbrīnojamā mierā, vada dēla saimniecību, palasa latviešu grāmatas un laikrakstus, noada vienu otru pāri zeķu vai cimdu. Jubilejā viņu bija atcerējušies vistuvākie draugi.

● DV apvienības valde Grand Rapidos konstruējusies sekojošā sastāvā: apvienības priekšnieks Andrejs Barkāns (ievēlēts gada sapulcē), viņš vadīs arī informācijas nozari. Priekšnieka vietn. un sarīkojuma nozares vadītājs Arnolds Balodis, sekretārs un informāc. noz vad. pal. Jānis Soks, kasieris un DV mēnešraksta pārzinis Kārlis Spolītis, biedrzinis un aprūpes nozares vadītājs Jānis Mednis. Sauszanas sporta sekciju vadīs līdzšinējais apvienības priekšnieks Maksis Jansons. Revizijas komisijā: J. Radziņš (priekšsēdis), sekretārs U. Kalējs, loc A. Laukvirs. Goda tiesā: R. Vēliņš (priekšsēdis), J. Sproģis (sekretārs), loc. M. Jansons.

● 23. februāri Grand Rapidu latviešu skolotāju kopa sadarbībā ar abām latviešu skolām un jaunatnes organizācijām latviešu biedrības telpās, rīkoja bērnu pēcpusdienu. Pārsteidza lielais apmeklētāju skaits, vēl jo vairāk tādēļ, ka sarīkojums nebija sevišķi reklāmēts. Programmas norisi vadīja skolot. A. Grīnbergs un ievadījumā īsu uzrunu teica biedrības priekšnieks agr. A. Meiers. Bija deklamācijas, klavieru solo, dueti, tautas pasaku dramatizējumi un ainas no Skroderdienām Silmačos un Zelta zirga. Viļa Plūdoņa pasaku „Eža kožociņš" meistariski lasīja rež. A. Štams, ko mazie klausījās tīri vai ar aizturētu elpu. Jo sevišķi visiem patika tautas deju demonstrējumi un baleta priekšnesūmi, pie kam visi kopā varēja dziedāt tautas dziesmas. Godam jāsaka, mazie turējās brasi un, ja vien mājā tie vēl drusku pavingrināsies, nākošā reizē skanēs vēl labāk. Ja arī daži no priekšnesumiem bija kādreiz agrāk redzēti, tas nemazināja šī sarīkojuma vērtību, par ko pateicība pienākas ne vien organizētājiem, bet visiem aktīviem dalībniekiem un atsaucīgiem skatītājiem.

● Dr. Zigfrida Zadvinska un viņa dzīvesbiedres Paulines ģimenē auga trīs braši dēli: vecākais Jānis, vidējais Edmunds un jaunākais Pēteris. Tagad tiem pievienojies pastarītis Dāvids, kuŗa atnākšana šinī pasaulē kļuva zināma arī Dr. Zadvinska pacientiem, kad tie, apmeklējot viņa kabinetu, saņēma tradicionālo cigāru.

● Bijušais Doles pagasta Ķeka-vu dzirnavnieks Hermanis Linde ar dzīvesbiedri Alisi no Saginavas pārcēlies uz Grand Rapidiem, un šeit viņu sagaidīja dēls arch. Aivars Linde, vedekla un mazbērni, dzīvesbiedrēs māsa, brālis un māte. Otrs dēls Guntis, elektroinženieris un pazīstamais slēpētājs, dzīvo un strādā Kalifornijā, bet pēc ziemas olimpisko spēļu apmeklējuma Austrijā izlieto izdevību pabūt citās Eiropas valstīs. H. Linde savu pārnākšanu uz Grand Rapidiem vēl bija nodrošinājis arī citādi, pirms pāris gadiem iestājoties Grand Rapidu un apkārtnes draudzē. H. Lindem, kuŗš tagad pensionējies, savā ziņā vēl plaši nodomi: uzcelt šeit māju, vasaras pavadīt Mičigenā, bet ziemas Kalifornijā.

● Cik nepieciešams Grand Rapidos bijis pašu latviešu nams, to rāda apstāklis, ka dažādiem sarīkojumiem un sanāksmēm tas līdz šim izmantots vai katru nedēļas nogali. Tāda pati rosība solās būt nākotnē, un zināmi jau sekojoši sarīkojumi: 7. martā, plkst. 7.30 vakarā Grand Rapidu un Kalamazū korporāciju kopu rīkotais plkv. O. Kalpaka atceres vakars ar ievestiem viesiem. 14. martā Milvoku latviešu aktieŗu kopas viesizrāde: N. Kauarda komēdija „Atstāju to jūsu ziņā". 15. martā latviešu biedrības gada sapulce, plkst. 3 pp.; 28. martā Ludolfa Liberta gleznu izstādes atklāšana, kas turpināsies 29. martā, kad rādīs krāsu un skaņu filmu par mākslinieka dzīvi un darbiem, prof. J. Siliņa paskaidrojumi. Tālāk paredzēti prof. J. Mediņa un Ludmilas Sepes - Ešes koncerts. DV apvienības karnevāls un Grand Rapidu un apkārtnes latviešu ev. -lut. draudzes organizētā teātŗa izrāde „Septiņas vecmeitas".

V. Z.

Apmainīta tumši pelēka cepure
(PLATMALĒ),
ar iniciāliem V. B. cepures iekšpusē. Personu, kuŗai būtu šāda sveša cepure, lūdz zvanīt
HO 1-9604, Toronto

ATSAUCIETIES — JŪS MEKLĒ!

Latvijas Sarkanais Krusts, 7000 Stuttgart - Bad Cannstatt, Zuckerbergstr. 53, Germany, lūdz atsaukties:

Jāni un Alfrēdu Daina, Stanislavu Indānu, Edmundu Gavaru, Alfrēdu Geinertu, Martu Klieni, Elmaru Kukaini, Kārli Arturu un Vili Liepkalnus, Jāni Ludde, Alfrēdu Mazīti, Arvīdu un Valliju Medeni, Florianu Micheviču, Irēni Naudiņu, Pēteri Ozinieku (Odzinieku), Miķeli Pūri, Ceciliju Karinu Roziņu - Rozīti, Martu Švēdi, Franci Tarbunas, Kārli un Arnoldu Teibes, Otiliju Vaskis, Jāni Pliķēnu, Kārli Vingri, Arturu, Zinaidu, Anitu un Ievu Veisus, Andreju Ivanovu, Silviju Jansoni, Jāni Vilbi, Ritu, Rolandu, Albertu un Paulu Rozes, Ernestu Timrotu, Alfrēdu Kalnozolu, Hariju Āboltiņu, Izoldi Švēdi, Pēteri Knoku, Eduardu Ramšu, Albertu Frici Jurjānu, Mieriņu Krūmiņu, Richardu Plinti, Annu Muravs, Tatjanu Naporovu, Valdemāru un Aneti Boks, Rūdolfu Garozu, Vladimiru un Eduardu Kokins, Broņislavu Koslovski, Edgaru Linardu un Ilzi Pumpurus, Annu Ainu Baumani, Emiliju Ruperti, Hermani Pīķeli, Dailu Irēni Verneru, Leonīdu Briedi, Ilgvaru Erni, Arturu Zemīti un Sigismunda Stigas, Gotfrīda Kaimiņa, Kārļa Kramena, Arvīda Krūmiņa un Ziedoņa Prūsis piederīgos.

KANADAS BAZNĪCĀS

TORONTO

Māc. A. Cops, 70 Scarboro Rd., Toronto, Ont., tel. OX 9-3331.

Toronto Sv Andreja. baznīcā Carlton un Jarvis ielu stūrī. Tel. WA 4-1563.

Sestdien. 7. martā, plkst. 7 vakarā dievkalpojums. Piedalās archibiskaps Dr. K. Kundziņš, māc. A. Ernstsons no Sanfrancisko un māc. A. Briedis. Dziedās draudzes koris.

Ar šo dievkalpojumu draudze atzīmēs savu 15 gadu darbību.

Pēc dievkalpojuma draudzes vakars ar māc. A. Veinberga referātu par Luterāņu pasaules federācijas sanāksmi Helsinkos.

Piedalās Vera Leinvebere, klavieru solo.

Māc. A. Lūsis, 50 Dewson St., Toronto, Ont., tel. LE 6-2510.

Sv. Jāņa draudze Toronto.

8. martā, plkst. 10 no rīta un 4 pēc pusd. Jaunā dievnama ievētīšanas dievkalpojumi piedalīties archibīskapam K. Kundziņam un viesiem - mācītājiem. Dziedās draudzes koris dir. J. Baruša vadībā un (rīta dievkalpojumā) arī Svētdienas skolas bērnu koris.

Plkst. 6 vakarā — plkv. O. Kalpaka un kalpakiešu piemiņas dievkalpojums, to rīko Toronto korporāciju kopa.

15. martā, plkst. 11 no rīta — Ciešanu laika dievkalpojums. Svētdienas skola. Plkst. 4 pp. dievkalpojums angļu valodā. Spredikos Missuri sinodes Ontario apgabala prezidents Ph. Fiess. Liturģiju vadīs Sv. Jāņa draudzes mācītājs K. Riehl un Trīsvienības draudzes mācītājs A Pollex. Dievkalpojums galvenā kārtā domāts mūsu kanadiešu paziņām, bet arī pašu draudzes locekļi lūgti pēc iespējas piedalīties. Dziedās draudzes koris dir. Baruša vadībā.

22. martā, plkst. 11 no rīta — Pūpolu svētdienas dievkalpojums. Pēc dievkalpojuma Svētdienas skolas audzēkņu uzvedums „ Augšāmcelšanās".

Māc. A. Briedis, 44 Marilyn Cr., Toronto 16, tel. PL 7-2739.

Toronto Austrumu ev. - lut. latviešu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā, 361 Danforth Ave.

15. martā plkst. 2.30 pp. Ciešanu laika dievkalpojums un svētdienas skola.

27. martā, Lielā Piektdienā, plkst. 5 pp. dievkalpojums ar dievgaldu.

29. martā, Lieldienās, dievkalpojums plkst. 6-os rītā.

BRAMPTONĀ

22. martā, Pūpolu svētdienā, plkst. 1,30 pp. dievkalpojums ar dievgaldu Grace United baznīcā.

HAMILTONA

Māc. E. Pavasars.

Hamiltonā, Latviešu ev. - lut. Kristus draudzē, 18 Victoria Ave., South.

8. martā, plkst. 11 no rīta — plkv. O. Kalpaka piemiņas dievkalpojums. Piedalās skauti un gaidas.

SV. KATARĪNES

Sv. Katarīnes latviešu ev. - lut. draudzē, Trīsvienības lut. baznīcā, 140 Russel Ave.

22. martā plkst. 3,30 p. p. Pūpolu svētdienas dievkalpojums ar dievgaldu un jaunievēlētās draudzes valdes ievešanu amatā. Dziesmu lapiņas, māc. J. Prauliņš.

NIAGARA

Niagara Falls (Ont.) latviešu ev. - lut. draudzes anglikāņu Sv. Jāņa baznīcā, 580 Portage Rd.

LONDONA

Māc. J. Prauliņš, 22 Academy St., Apt. 3, St. Catharines, Ont. Tel. MU 5-5098.

Londonas latviešu ev. - lut. draudzē, Trīsvienības lut. baznīcā, Oxford un Colborne St.

15. martā plkst. 1,30 pp. Ciešanas laika dievkalpojums, māc. J. Prauliņš.

VANKUVERA

Māc. K. Kampe, 1975 Alma St., Vancouver 8, B. C., tel. 224-5195.

Vankuveras Latviešu ev. - lut. draudze.

8. martā plkst. 3 p. p. pulkv. Kalpaka un leģionāru piemiņas dievkalpojums Kitsilano baznīcā.

27. martā Lielās Piektdienas dievkalpojums ar dievgaldu pl. 3 p. p. Kitsilano baznīcā.

29. martā plkst. 7 no rīta Lieldienu dievkalpojums Kitsilano baznīcā.

Svētdienas skola darbojas katru svētdienu.

MONTREĀLĀ

Māc. A. Voitkus, 3438 Rosedale Ave., Montreal 28, P. Q. Tel. HU 9-3224.

Montreālas Latviešu ev. - lut. Trīsvienības draudze, Sv. Jāņa baznīcā.

8. martā plkst. 1,30 p. p. dievkalpojums un svētdienas skola.

15. martā plkst. 1,30 p. p. dievkalpojums.

18. martā plkst. 8 vakarā Bībeles stunda.

22. martā plkst. 10,30 p. p. Pūpolu svētdienas dievkalpojums ardievgaldu un svētdienas skola.

Māc. Viesturs Sēfers, 4571 Coolbrook Ave., Montreal 29, P. Q. Telef. 484-8394.

Sv. Pāvila ev. - lut. latviešu draudzes Montreālā dievkalpojumi notiek Prebiteriāņu baznīcā, Hutchison un Viateur ielu stūrī.

15 martā plkst. 2 p. p. dievkalpojums.

27. martā plkst. 2 p. p. Lielās Piektdienas dievkalpojums ar dievgaldu.

29. martā plkst. 6 no rīta agrais Lieldienu rīta dievkalpojums.

ROXBORO

22. martā plkst. 2 p. p. Dievkalpojums Sv. Barnabas Anglikāņu baznīcā.

OTAVA

Otavas latviešu ev. - lut. Miera draudze; māc. Edg. Lange, 364 Pleasant Park Road. Tel.: RE 3-3906.

TORONTO BAPTISTU

draudzes dievkalpojumi svētdienās plkst 4 p. p. un trešdienās plkst. 8 Bībeles vakari Walmer Road baznīcas telpās.

TORONTO MISIONE

Toronto latviešu misiones kārtējie dievkalpojumi notiek sestdienās plkst. 8 vakarā — 106 Dorset Road, Scarboro, Stop 19.

Svētdienu rītos plkst. 10,45 — 11,00 garīgs radio raidījums — Brīdis ar Dievu. Viļņu garums 1350 — Ošavas raiditājs.

PĀRSŪTĀM NAUDU
uz
LATVIJU
ŪS $ 10.- pret 9 jauniem rubļiem.
Sūtīšanas izdevumi $ 3.50 līdz $ 35.-.
Pārējām summām 10 %.
Sūtījumi apdrošināti.
Saņemšana 14—21 dienu laikā.
DV SAIMNIEKU NODAĻA,
123 HURON ST.,
TORONTO 2-B, ONT
CANADA.